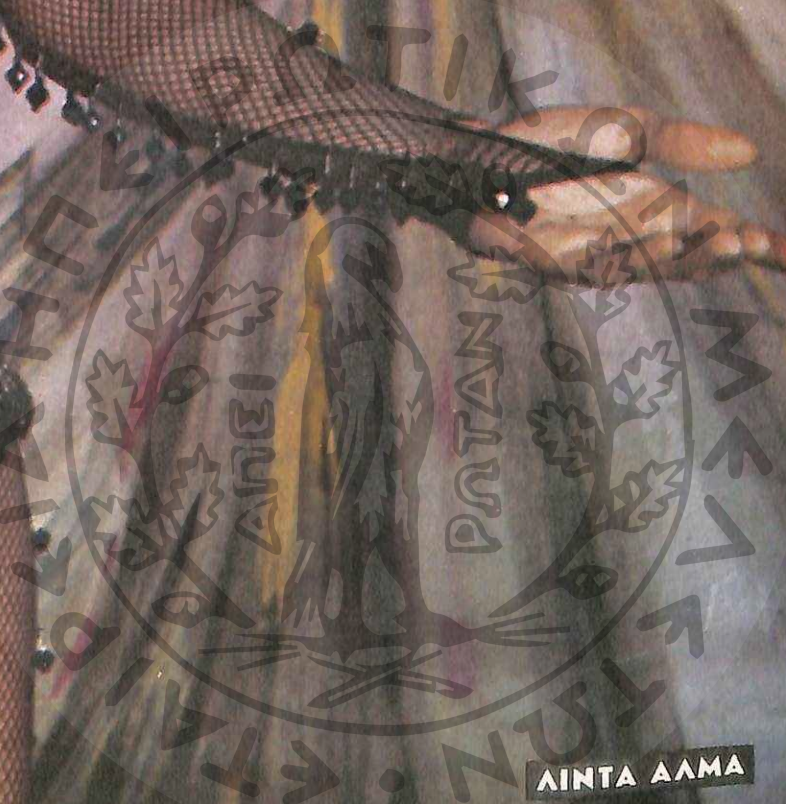

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 443 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1991 Π. 5

Η ΥΦΗΛΙΟΣ
ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΑ
400 ΕΤΗ ΤΟΥ
ΖΑΙΕΠΗΡ

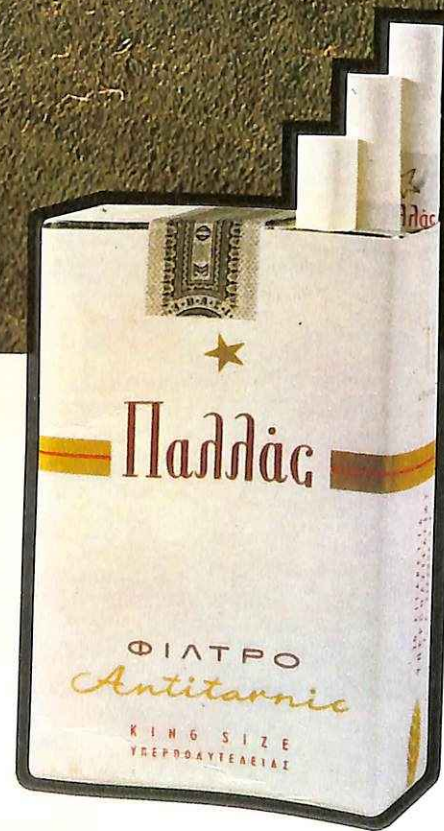

ΛΙΝΤΑ ΑΛΜΑ

Συνδέστε κάθε όμορφη στιγμή κι' ακόμη περισ-
σότερο κάθε δημιουργική ημέρα, κάθε κοινωνική
συναναστροφή, μ' ένα σιγαρέττο ΠΑΛΛΑΣ

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

ΠΡΟΤΟΝ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 443 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Ελένη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(δδός Μονής Πετράκη, άριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(δδός 'Αγγιάλου, άριθμός 23, 'Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40-42, 'Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

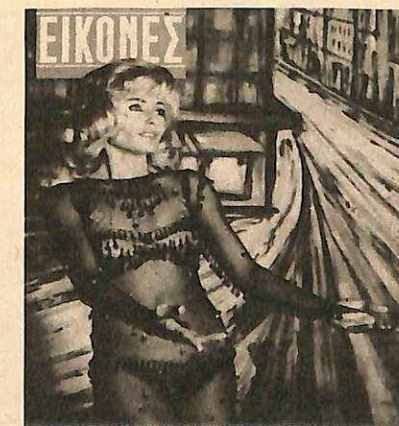
Η ύφήλιος ξεορτάζει
τά τετρακόσια χρόνια
του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ ΘΑ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΤΡΑΝΤ-
ΦΟΡΝΤ ΕΙ-ΒΟΝ, ΕΝΩ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΣΤΗΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΥ
ΣΤΗΜΒΟΤΑΙΟΥ ΘΑ ΔΩΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑ-
ΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ ΣΑΙΞΠΗΡ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Επιστροφή στη ζωή
ύστερα από 64 χρόνια

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 85 ΕΤΩΝ Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ
ΧΟΝΕΚ ΒΗΚΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΤΑΛΕΣ
ΚΑΙ «ΞΑΝΑΓΓΡΙΖΕΙ» ΣΤΗΝ ΖΩΗ, ΠΟΤ
ΤΗΝ ΕΙΧΕ «ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ» ΣΕ ΕΦΗ-
ΒΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ, ΟΤΑΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΛΙΝΤΑ ΛΑΜΑ. Βασίλισσα της ελαφράς
μουσικής σκηνής, αλλά και μαθήτρια
δκούραστη, δεν έπαψε ποτέ να τελει-
οποιείται, να γυμνάζεται, να μοθαίτη.
Είκοσι χρόνια δημιουργικής προσφοράς.
γυμνάσια έπιτυχίας, συγκινήσεις, χειρο-
κροτήματα. (Ρεπορτάζ σελ. 50 - 52).

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έσωτερικού: Έξέμηνος δρχ. 130, έτησια δρχ. 260. Έξωτερικού: Έξ-
έμηνος δολλάρια 7, έτησια δολλάρια 14. Αεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησης •
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων
και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδειας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φω-
τογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΕΛΚΗΝ» (Έταιρία Περιορισμένης Εδδόνης), Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι (Τ.Τ. 463).

ΔΡΑΓΩΝΑΣ

Όλα
για τὸ μωρό
πού
περιμένετε

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΕΥΡΥ-
ΧΩΡΟ ΤΜΗΜΑ ΜΑΣ

- 1 ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ μοντέρνα, πρακτικά, στερεά. 'Από δρχ. 420 - 1190
- 2 ΠΟΡΤ - ΜΠΕΜΠΕ πολλά σχέδια - πολλές ποιότητες. 'Από δρχ. 148 - 215,50
- 3 ΚΟΥΒΕΡΤΟΥΛΕΣ ΟΛΟΜΑΛΛΕΣ ζεστές, χαριτωμένες. 'Από δρχ. 130 - 236
- 4 ΠΑΡΚΑ ρός - σιέλ ή και σε φυσικό ξύλο. 'Από δρχ. 202,50 - 259,50
- 5 ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΠΑΡΚΩΝ σε όρατα χρώματα - άποκλειστικότης Δραγώνα. 71,50 - 109,50
- 6 ΚΑΡΟΤΣΑΚΙΑ ΠΛΙΑΝΤ πολλά σχέδια - 'Από δρχ. 136,50 - 625
- 7 ΜΠΑΝΑΚΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚ Γαλλίας. Σας έπιτρέπουν να μπιανάρετε όρε-
δια τὸ μωρό. Δρχ. 390.
- 8 ΘΕΡΜΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ διὰ τὸ ΓΑΛΑ κλπ. 'Από δρχ. 32,50

ΔΡΑΓΩΝΑΣ Α.
Ε.

Καλύτερα προϊόντα για μία καλύτερη ζωή

...χάρεις στη χημεία.

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΟΜΟΡΦΗΝΗ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ

Orlon®
άνουϊν 64

Είναι ζεστό... αν και το νιόδει κανείς ελαφρό κι απαλό στην άφή. Πλένεται εύκολα... στεγνώνει γρήγορα... δεν τσαλακώνει. Έχει ξεχωριστή ομορφιά... αν και δεν χρειάζεται ιδιαίτερη περιποίηση. Δεν επηρεάζεται ποτέ από το πλύσιμο, τον ήλιο, την σκιά, τον ιδρώτα και διατηρεί πάντα τον χρωματισμό του. Είναι άνετο... δεν προκαλεί αλλεργία... δεν το τρώει ο σκύρος. Μία προσταγή της έρευνας Γαλλικής και Ιταλικής μόδας που παρουσιάζει το πλεκτό ORLON σ' ένα υπέροχο μπουκέτο αποχρώσεων και σχεδίων. Θα ήθετε τι διαφορά που θα φέρη στην ζωή σας. Θα σας χαρίση άνεση... ζεστασιά... ελεγκάντιση ονέρεσα.

*ORLON είναι το σήμα της DU PONT για την άκρυλική υφάνση ύλη της. Φωτογραφίες Studio «Άλκη» CREATION Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ CREATION Γ. ΠΑΠΑΦΩΤΗ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ «Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α.Ε.
*Αποκλειστικός νηματοποιήσεως για την Ελλάδα.

ΑΝΟΙΞΕΙΣ μέ' ιδιαιτε

5 - 1202 Πουλδερ MM
Lambs Wool
ΔΡΧ. 280

ZAKETTA ORLON
ΔΡΧ. 275

ΠΟΥΛΟΒΕΡΑΚΙ
χωρίς μανίκι όρλον
ΔΡΧ. 58

ΜΠΛΟΥΖΑ ORLON
EMPRIME
ΔΡΧ. 165

ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ BEBE
μάλλινον ΔΡΧ. 88

ΥΠΟΚΑΜΙΣΙΟΝ ORLON
ΔΡΧ. 225

5 - 613 Ζακέτες
Lambs Wool
ΔΡΧ. 325

ZAKETTA ORLON
ΔΡΧ. 275

γκρέκα

Οί άναγνώστες

μας
γράφουν

Ταλαιπωρίες παροικούντων

...Καλόν βά ήτο οί μεγάλοι όργανισμοί κοινής ώφελείας νά ίδρύσων πληήρη ύπεκαταστήματα στις μεγάλες και ανεξάρτητες πιά πόλεις που βρίσκονται γύρω από την Αθήνα. Οί κάτοικοι της Κηφισιάς, π.χ., πρέπει νά κατεβαίνουν στην Αθήνα γιά νά τακτοποιούν κάθε ύπόθεσή τους μέ την ΔΕΗ (λογαριασμοί, νέες παροχές, έγγυήσεις κλπ.). Το ίδιο όσφαλώς βά συμβαίνει και μέ τούς κατοίκους του Φαλήρου, της Κολλιθέας, της Νέας Σμύρνης και τών άλλων πόλεων, που βά έπρεπε νά ήτον άπαλλαγμένοι από την ταλαιπωρία νά προσέρχωνται στα κεντρικά γραφεία και νά χάνουν έτσι όλόκληρη την ήμέρα τους.

Κηφισιά Θ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜ.

Γιά τά πραγματικά ήθη

Μέ τά άλλεπάλληλα «οικογενειακά» έγκλήματα, που γεμίζουν μέ αματηρές περιγραφές τις στήλες τών έφημερίδων και μέ έλλψη την ψυχή έων τών ευαίσθητων ανθρώπων, γεννιούνται μερικά έρωτήματα γιά τούς ήρωες τών δραμάτων που έρίσκονται πίσω από τις πράξεις τών πρωταγωνιστών και την θέση τών θυμάτων. Πρό ήμερών διάβαζα ότι ό μέσος σύζυγος σκότωσε την γυναίκα του, έπειδή δέν του έδιδε χρήματα νά πih κρασί. Η γυναίκα αυτή, στις ώρες της μεγάλης φτώχειας της, έπαιτούσε, παίρνοντας μαζί της τό καρφάλιο παιδί της. Με τόν θάνατό της άφησε άλλα τέσσερα παιδιά που, όπως έδειχνε ή χαρακτηριστική φωτογραφία, δέν μπορούσαν ούτε νά δοκίμουν. Ίσως νά μhν είχαν καταλάβει τό μέγεθος της δυστυχίας που τά έπληξε. Τί βά γίνον ατά τά παιδιά, όρφανά από μητέρα και μέ τόν πατέρα τους στην φυλακή; Και μέ άλλα παιδιά, τών άλλων οικογενειακών δραμάτων, έχουν μείνει στέν δρέμο από τόν άλλωσπαραγμό τών γονέων τους... Οί διάφορες φιλανθρωπικές οργανώσεις βά έπρεπε νά μεριμνήσουν γιά νά μhν καταστραφούν ατά τά άθώα πλάσματα, γιά νά τά σώ-

— Και έγώ δέν μπορούσα νά καθήσω σαν κι' εσάς, άλλα ήρωα...

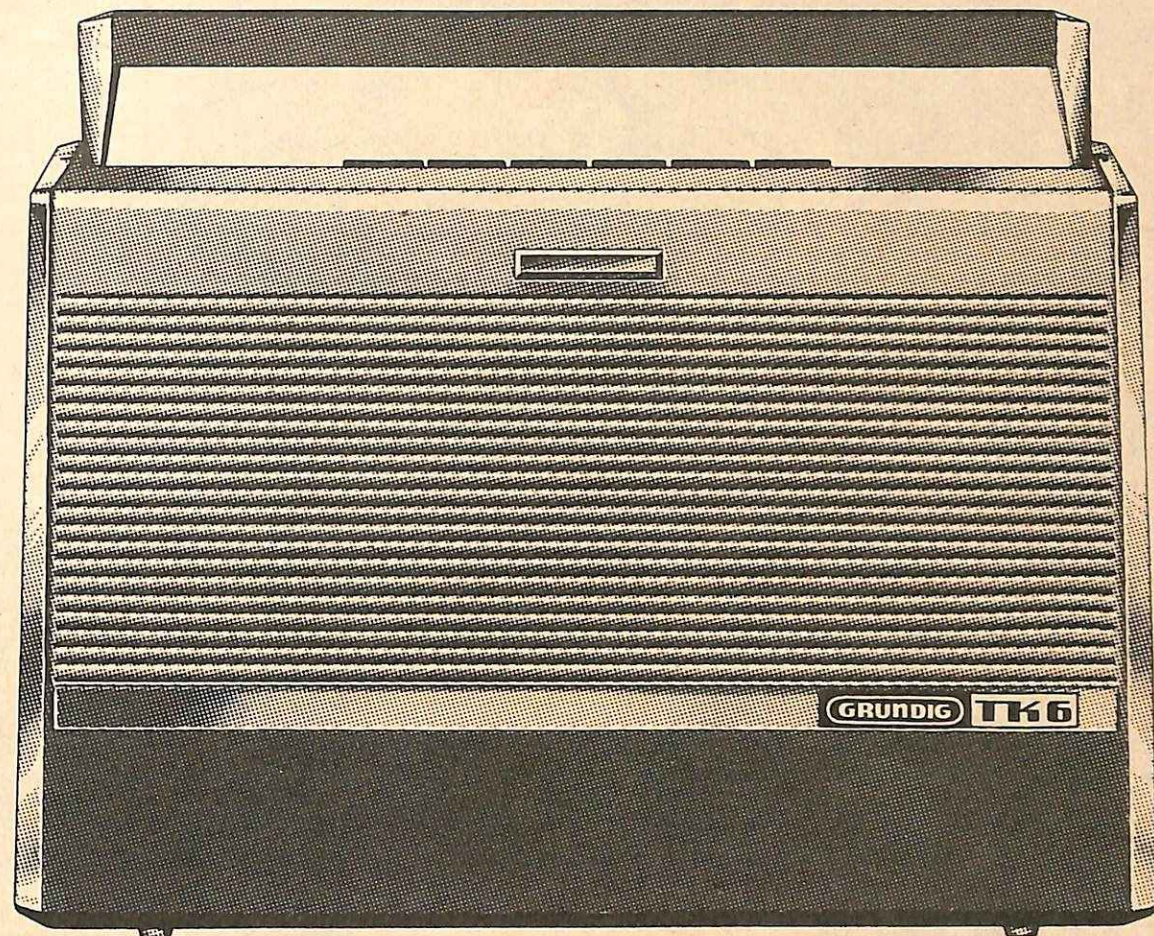
τό δρακόν

ALCOS - ANAL

Γιά τις αιμορροΐδες

Περιέχει Natrium - Morrhual και είναι προϊόν του Γερμανικού Οίκου CHEMISCHE FABRIK VON HEYDEN AG. MONACHEN

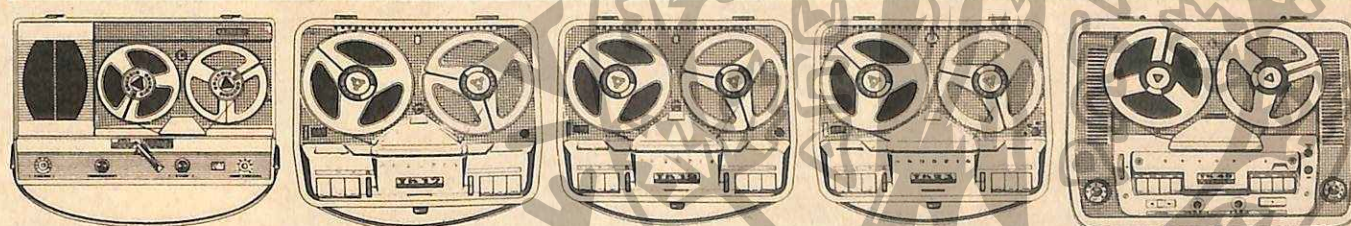
KOYΣΕΝΤΟΣ

TK 6 - ΔΡΧ. 6.000. Μπαταρίας-ρεύματος - 2 μαγν. έγγραφών. Διάρκεια έγγραφής 4 ώρες

ΦΑΒΟΡΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΓΟΡΑΣ

15.000.000 συσκευές GRUNDIG σε όλες τις χώρες, πιστοποιούν την άνωτερότητα της GRUNDIG. 29.000 έπιστήμονες και τεχνικοί, τό τεράστιον δυναμικόν της GRUNDIG έχουν ως μοναδική φροντίδα την δημιουργία ήλεκτρονικών συσκευών μεγίστης άκρίβειας. 40 κέντρα ήλεκτρονικού έλέγχου δοκιμάζουν και παραδίδουν μετά από χιλιάδες πειραματισμούς τά μαγνητόφωνα GRUNDIG. Γι' αυτό τά μαγνητόφωνα GRUNDIG υπερέχουν εις ΟΛΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ παντός άλλου.

TK 4 - ΔΡΧ. 4.600

Μπαταρίας και ρεύματος
Μαγν. έγγραφάι 2
Ταχύτης 9,5 CM
Διάρκεια 2 ώρες

TK 17 - ΔΡΧ. 5.000

Μαγνητ. έγγραφάι 4
Ταχύτης 9,5 CM
Διάρκεια έγγραφής
6 ώρες (4 x 1,30')

TK 19 - ΔΡΧ. 5.200

Αυτόματον
Μαγν. έγγραφάι 2
Διάρκεια έγγραφής
3 ώρες (2 x 1,30')

TK 23 - ΔΡΧ. 5.800

Αυτόματον
Μαγνητ. έγγραφάι 4
Διάρκεια έγγραφής
6 ώρες (4 x 1,30')

TK 46 - ΔΡΧ. 11.500

Στερεοφωνικόν
4 μαγν. έγγραφών
και άναμεταδόσεων
Ταχ. 4,75 - 9,5 - 19 CM

GRUNDIG

Η GRUNDIG σας προσφέρει μία σειρά 13 τύπων μαγνητοφώνων για μία άνετη έκλογή του μοντέλου της άπολύτου προτιμήσεώς σας.

Σημειώσατε τόν άρ. τηλεφ.: 630.161 είναι τό SERVICE της GRUNDIG... Ένα τέλεια οργανωμένο συνεργείον συντηρήσεως στην διάθεσί σας.

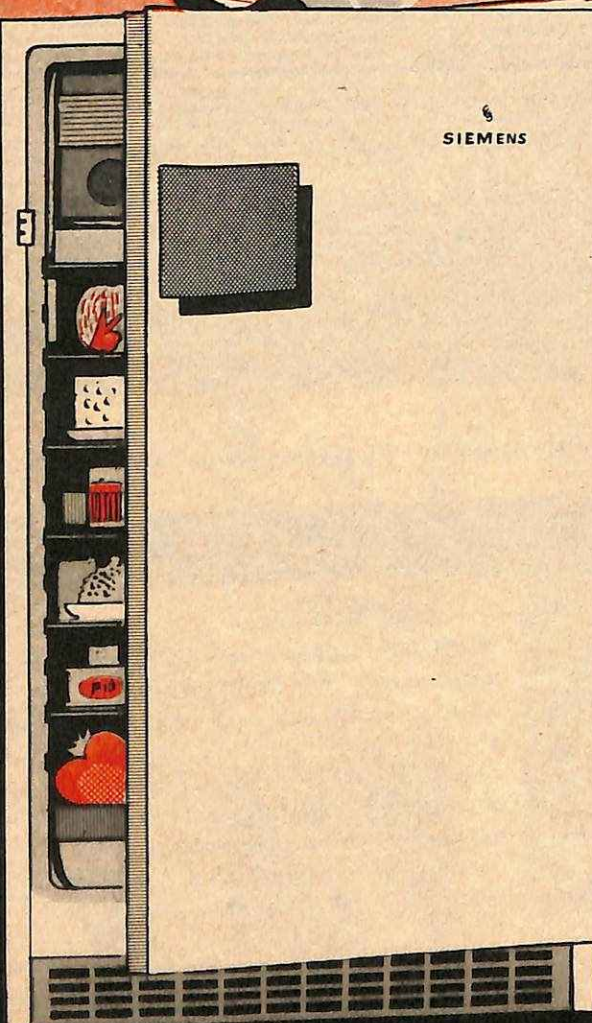
ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

SIEMENS
ΨΥΓΕΙΑ

μεγαλύτερη
προστασία
της
υγείας!

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΠΟΨΥΞΗ
ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΠΟΡΤΑ
ΑΡΙΣΤΗ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΧΩΡΟΥ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

συν από την αλήθεια, το έγκλημα ή
την διαφορά.
'Αθήναι

ΜΑΡΙΑ Κ.

Να συνεχίσω

Μέσα στην οδύνη και στὸν πόνο γιὰ
τὸν τραγικὸ καὶ ἀδικο χαμὸ τοῦ καλοῦ
Βασιλιά μας γράφτηκαν δυστυχῶς με-
ρικὰ ἀφαντάστως ἀδίκια γιὰ τὴν καλή
μας Βασίλισσα. Μεταξὺ αὐτῶν κυκλο-
φόρησε καὶ ἡ φήμη ὅτι ἡ Βασίλισσα
Φρειδερίκη θὰ ἐγκαταλείψει κάθε δρα-
στηριότητα καὶ θὰ ἀπεσυρθῇ στὸ «σπί-
τι της».

Εἶναι τραγικὸ νὰ ταράσσουμε τὸν
ἀφάνταστο πόνο της, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν
ἐκφρασὶν τῆς ἀγάπης μας.

Ὅταν κατὰ τὴν διάρκειά της πε-
πῆς τῆς κηδείας, τὴν χαιρετούσαμε μὲ
τὸ ἑλπίμα, δίπλα στὸν γιό της, δὲν
θλέπομε τὴν Βασίλισσα πού ἀποχαιρε-
τοῦσε τὸν Βασιλιά, ἀλλὰ τὴν συζη-
τριμένη γυναῖκα πού συνώδευε τὸν ἀν-
δρα της στὴν τελευταία του κατοικία.
Τὰ δάκρυά μας τότε κύλησαν μαζί μὲ
τὰ δικά της γιὰ τὸν μεγάλο νεκρό.

Ὅλες καὶ ὅλοι τῶρα πρέπει νὰ συμ-
παρασταθοῦμε στὸν μεγάλο πόνο της
καὶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ τῆς τὸν γλυ-
κάνουμε μὲ τὰ λόγια μας καὶ τὶς πρά-
ξεις μας.

Ἀργότερα, ἔμω, ὅταν τὰ δαριὰ
μαῦρα σύννεφα ἀρχίσουν νὰ ἀραιώνουν,
δὲν πρέπει νὰ ἀφήσουμε τὴν θαυμάσια
αὐτὴ γυναῖκα νὰ περιορισθῇ στὸν ἑαυ-
τό της καὶ νὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὸν πό-
νο της καὶ τὴν θλίψι της.

Οἱ ἐπιστημότεροι ἀπὸ μᾶς, τὸ ἐπί-
σημον κράτος θὰ πρέπει διακριτικὰ νὰ
τῇ παρακολέσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸ με-
γαλειώδες ἔργον της. Συνεχίζοντας τὴν
φιλανθρωπικὴ της δραστηριότητα καὶ
ἀσχολουμένη μὲ τὰ τέσσα καὶ τέσσα ἰ-
δρυμὰτα, τὰ ὅποια μὲ δική της πρωτο-
δουλία ἐγίναν, ἴσως μὴ πορὲς νὰ δρῇ
κάποτε τὴν παρηγοριά.

'Αθήναι

Π. Τ.

Παρατηρήσεις

Ἀπὸ τὸν Αὐγουστο ἀρχισα νὰ ἀ-
γοράζω καὶ τὸ «Pictures from Greece»,
γιὰ νὰ τὸ στέλνω σὲ μιὰ φίλη μου στὸ
ξέωτερικὸ. Δὲν σὰς κρύβω, ἔμω, ὅτι
κοιμῶν πορὰ μετανοιώνω, καὶ συνεχί-
ζω νὰ τὸ στέλνω μόνον ἐπειδὴ εἶναι
τὸ μοναδικὸ ἑλληνικὸ περιοδικὸ γραμ-
μένο σὲ ξένη γλῶσσα. Ὁ λόγος εἶναι
ὁ ἑξῆς: Ἀργεῖτε πολὺ νὰ τὸ μεταφρά-
σετε, καὶ ἔτσι παρατηρεῖται μιὰ ση-
μαντικὴ καθυστέρηση. Ἡ γέννηση, π.χ.,
τῆς κόρης τῆς πριγκίπισσας Σοφίας
ἐδημοσιεύθη τὸν Φεβρουάριον, ὅταν, δη-
λαδή, τὸ νεογέννητο ἦταν μεγαλύτερο
τῶν 40 ἡμερῶν. Ἄλλες φορές συμβαί-
νει ὥστε τὰ θέματα πού τὰ ἔχουμε δια-
βάσει στὰ ξένα περιοδικὰ, μετὰ ἀπὸ
ἀρκετὸ καρό, νὰ τὰ θλέπωμε καὶ στο
→

ΔΑΝΕΖΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Ἐπιπλα ποιότητος
ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΟΣΕΩΝ
Πλατ. Καρύτω 10 Τηλ. 228.325

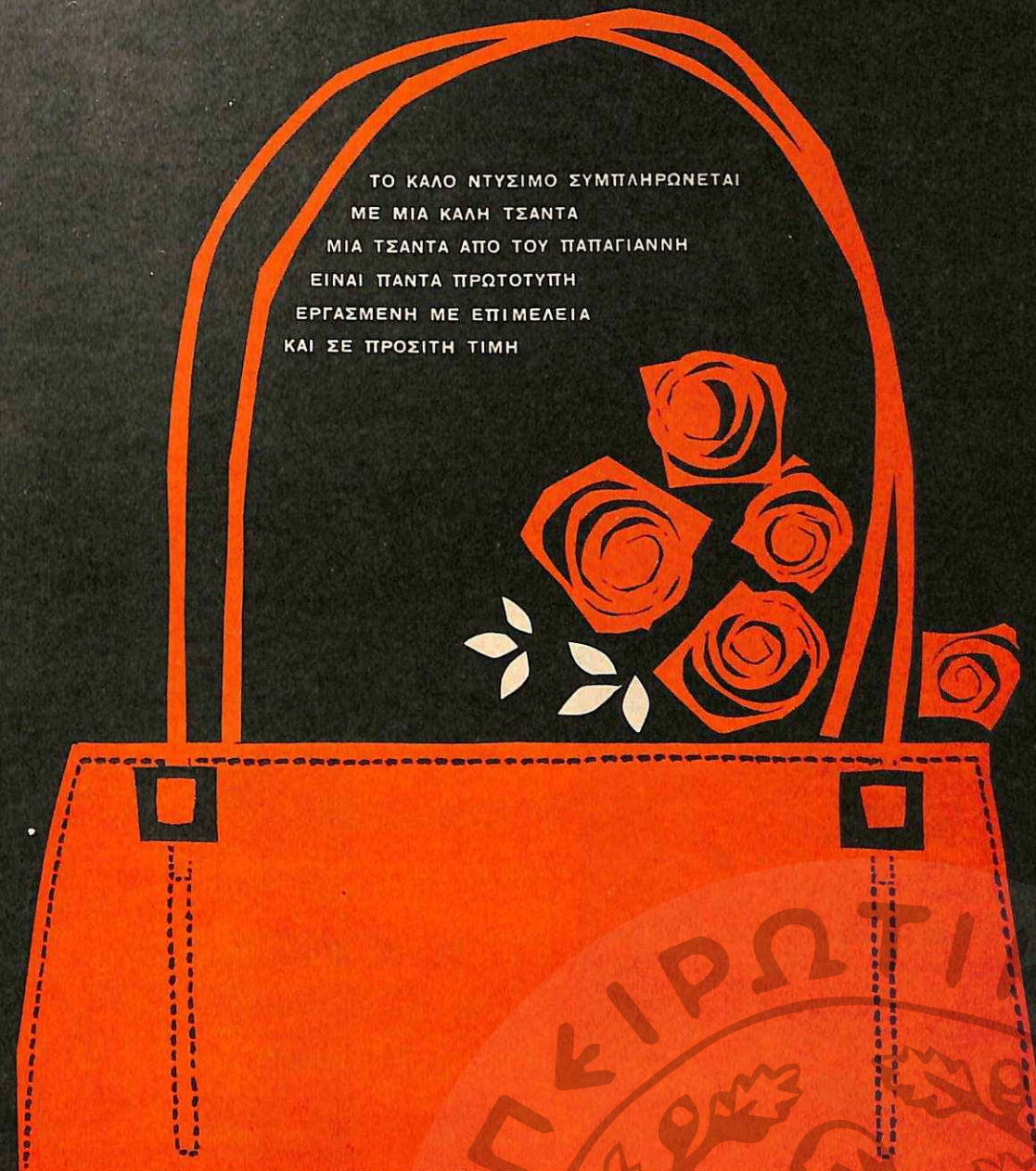
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΒΑΡΗΚΟΙΑΣ

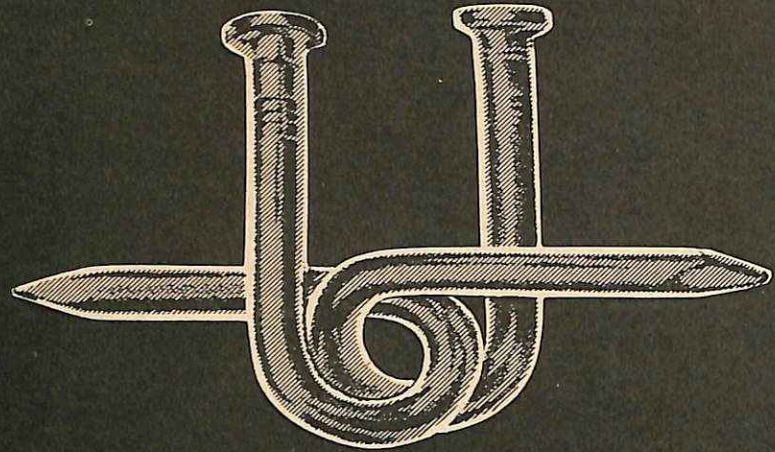
ΑΚΟΗ

Μ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 4, ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 524.894

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ
ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΤΣΑΝΤΑ
ΜΙΑ ΤΣΑΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ
ΕΡΓΑΣΜΕΝΗ ΜΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΣΕ ΠΡΟΣΙΤΗ ΤΙΜΗ

Εάν έχετε προβλήματα για την
διατροφή τής οικογενείας σας...

Νόστιμα, τρυφερά, καθαρισμένα, χωρίς περιττά έντονα φρεσκά-
τερα από τα φρέσκα, και σε σακκούλα σελοφάν, φέρουν πάντοτε
στο φτερό την σφραγίδα με την λέξη POLAND

...ΤΑ ΝΕΑ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
ΠΟΛΩΝΙΑΣ

είναι
η λύσις των

ΕΤΑΙΡΙΑ "ΚΡΕΑΚΟ", ΤΣΑΜΑΔΟΥ 7-ΤΗΛ. 485.801-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

δικά μας. "Άλλο ένα παράδειγμα -
είναι από το «Pictures» του Μαρτίου:
"Ενώ ο παγκόσμιος τύπος θρηνοῦσε
τὸν "Έλληνα Βασιλέα Παῦλο, τὸ δη-
μοσίευμα τοῦ «Pictures» ἀναφερόταν
στὸ ταξίδι τῆς Βασιλίσσης Φρειδερί-
κης στὴς Η.Π.Α.

Ἀθήναι

ΜΑΡΙΑ Τ.

● Τὸ «Pictures» δὲν ἀποτελεῖ αὐ-
τοτελὲς ξενόγλωσσο - περιοδικό,
ὥστε νὰ ἰσχύουν γι' αὐτὸ οἱ ἀ-
παιτήσεις τῆς ἐπικαιρότητας. Οὐτε
ἀποδίδει τὴν ἐνημέρωση τῶν ἀ-
ναγνωστῶν του. Εἶναι, κατὰ θά-
ση, μιά μηνιαία συνοπτικὴ ἐκδοσὴ
στὰ ἀγγλικά τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ»
καὶ προσάλλει μόνο τὰ ἀρθρα ἐλ-
ληνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὥστε νὰ
ἐμφανίζονται στὸ ξενόγλωσσο κοι-
νὸ τὰ ἐλληνικὰ θέματα πού περιέ-
χονται στὰ τέσσερα
ἐβδομαδιαῖα τεύχη.
Εἶναι, λοιπόν, φυσι-
κὸ νὰ μὴν ἀνταπο-
κρίνεται πάντα στὴν
ἐπικαιρότητα, ὅπως,
πολὺ σωστά, παρα-
τηρεῖτε.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐκ τῆς τεχνίτης τοῦ ἡλεκτρικοῦ σας
ψυγείου καὶ τοῦ AIR-CONDI-
TIONING. ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Πτυ-
χιούχος ἡλεκτρομηχανικός, στὴν
διεύθυνσίν σας. Τηλ. 580.813.

ΠΩΣ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ

Οἱ βλεφαρίδες, τὸ συμπλήρωμα
τῆς ὀμορφίᾳς τῶν ματιῶν, χρειάζον-
ται καὶ αὐτὲς τὴν περιποίησίν τους.

Ποτὲ μὴν ἀφήνετε τὶς βλεφαρίδες
ξηρὲς τὴν νύκτα γιατί πέφτουν καὶ
ἀραιώνουν. Στὶς πλεονεκτήματα γυναικες
πὺν δείχνουν τόσο ἀντισθητικὴ εἰ-
κόνα, μὲ τὶς κοντές καὶ ἐξασθενημέ-
νες βλεφαρίδες, ἐκεῖ θρίσκειται ἡ αἰ-
τία.

Ἐξ ἄλλου, τὸ συνεχὲς μακιγιάζ μὲ
τὰ διάφορα MASCARA κουράζει τὶς
βλεφαρίδες.

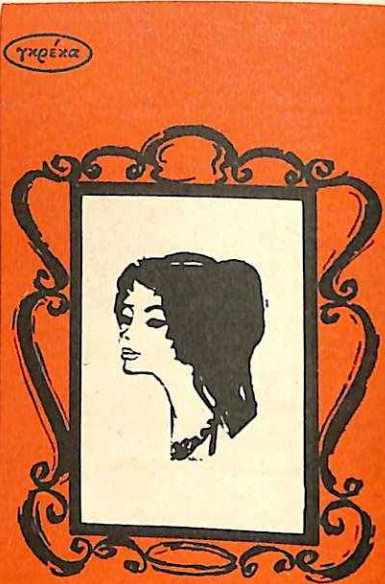
Γιὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν συντή-
ρησίν των κυκλοφορεῖ ἕνα μοναδικὸ
προϊὸν στὸν κόσμῳ.

Εἶναι ἡ CREAM EYELASHES PHI-
LIA LINT.

Ἐκ οἴκος PHILIA LINT, πὺν ἀσχο-
λεῖται εἰδικὰ μὲ σειρὰ ὁλόκληρη
προϊόντων γιὰ τὸ μακιγιάζ τῶν μα-
τιῶν, ἐκυκλοφόρησε μιά εἰδικὴ κρέ-
μα μὲ τροποποιητικὰ συστατικὰ καὶ
«Βιταμίνη Α», πὺν σποπὸν ἔχει νὰ
ἀναζωογονῇ καὶ νὰ τρέφῃ τὶς βλε-
φαρίδες.

Κυκλοφορεῖ στὴν προσιτὴ τιμὴ τῶν
22 δραχμῶν καὶ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ
καλὰ Φαρμακεία καὶ Μυροπωλεῖα.

Ἀντιπροσωπεῖα ISAEM
Τηλ. 531.637. - Ἀθήναι.

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ
"ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΓΚΕΡΛΑΙΝ"

ΦΕΡΟΥΝ ΣΚΕΤΟ
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

Guerlain

ΧΩΡΙΣ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΝΟΜΑ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑΣ
ΟΜΩΝΥΜΙΑΣ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΓΟΗΤΕΙΑ

OMEGA CONSTELLATION

Τό καύχημα ἑνὸς Λαοῦ...

Ἡ κατασκευὴ ἑνὸς χρονόμετρου OMEGA -
CONSTELLATION ἀπαιτεῖ τετραπλάσιον
χρόνον ἀπὸ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς κοινοῦ ὥρε-
λογίου... Ὁ μηχανισμὸς τοῦ OMEGA - CON-
STELLATION κατασκευάζεται ἀπὸ εἰδικὰ μέ-
ταλλα, τὰ δὲ 153 βασικὰ ἐξαρτήματά του ὑπο-
βάλλονται εἰς 1479 ἡλεκτρονικούς καὶ ὀπτι-
κούς ἐλέγχους καὶ καθαρίζονται 1215 φορές
μὲ μηχανικὰ καὶ ἡλεκτρονικὰ μέσα. Ὅλα
τὰ κινούμενα ἐξαρτήματα τοῦ μηχανισμοῦ,
λιπαίνονται μὲ εἰδικὸν ἔλαιον (ἀξίας 500
δολ. τὸ λίτρον) πὺν προστατεύει τὰ ση-
μεῖα τριβῆς ἀπὸ κάθε ἀλλοίωσιν, φθορὰν ἢ
ὀξείδωσιν.
Ἡ θήκη τοῦ OMEGA - CONSTELLATION
διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν λεπτότητα καὶ
τὴν σύγχρονον γραμμὴν τῆς. Κατασκευάζεται

ἀπὸ χρυσὸν τοῦ Περὺ ἢ εἰδικὸν ἀνοξειδωτὸν
χάλυβα καὶ περικλείει ἀεροστεγὴς καὶ ὕδατο-
στεγὴς τὸν πραγματικὰ μυθώδους ἀκρίβειας,
ἀντοχῆς καὶ λεπτότητος μηχανισμόν του. Τὸ
ὥρολογιον OMEGA-CONSTELLATION εἶναι
χρονόμετρον. Ὁ τίτλος αὐτὸς ἀπονέμεται μό-
νον εἰς ὥρολόγια, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπαστῇ τὸν
ἐπίσημον κρατικὸν ἐλεγχὸν ἀκρίβειας ἐπὶ 360
ὥρας. Ἡ ἀκρίβεια τῶν OMEGA - CONSTEL-
LATION, δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ οἰανδήποτε
μεταβολὴν τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ἢ
ἀνώμαλον αὐξομειώσιν τῆς θερμοκρασίας τοῦ
περιβάλλοντος.

Τὸ OMEGA-CONSTELLATION παραδίδεται
μὲ ἐγγύησιν ἑνὸς ἔτους, ἢ ὁποῖα ἐξυπηρετεῖ-
ται ἀπὸ τὴν OMEGA WORLD ORGANIZA-
TION καὶ λειτουργεῖ εἰς 129 χώρας.

CONSTELLATION ἄνευ ἡμερολογίου

- ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 4.200
- ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 5.100
- ΧΡΥΣΟΥΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 10.500

CONSTELLATION CALENDAR

- ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 4.700
- ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 5.600
- ΧΡΥΣΟΥΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 11.800

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς τὰ καταστήματα OMEGA ὁλῶν τῶν πόλεων τῆς ἐλλάδος

SEAMASTER

ἀπὸ ΔΡΧ. 2.400

Ω
OMEGA

SAPHIRETTE

ἀπὸ ΔΡΧ. 2.500

ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΣΕΙΣ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ OMEGA

Ἀνασκαφές

Καναδοί στρατιώτες τῆς εἰρηνευτικῆς δυνάμεως τοῦ Ο.Η.Ε. στὴν Κύπρο ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀμμόχωστο, γιὰ νὰ δοῦν τὰ ἀξιοθέατα τῆς περιοχῆς. Κοντὰ στὴν Σαλαμίνα τοὺς σταμάτησε ἕνα ἀσυνήθιστο θέαμα: Ἑλληνίδες ἐργάτριες ἀνέσκαπταν μὲ ζῆλο ἕνα μεγάλο ὄρυγμα. Ἀλλὰ ἦταν ἀπλῶς ἕνα συνεργεῖο ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ποὺ συνέχιζε τὶς ἐργασίες του στὸ περίφημο αὐτὸ κέντρο τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων.

→

Ἔξοδος

↑

Ἑνὴν μητέρα, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ κρατᾷ στὴν ἀγκαλιά της τὸν νεογέννητο γιό της καί, ἔχοντας στὸ πλευρό της τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέα, κατευθύνεται πρὸς τὸν πύργο τοῦ Οὐϊνδσвор. Ἦταν ἡ πρώτη ἔξοδός της ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγχαμ ἀπὸ τὶς 10 Μαρτίου, ὅποτε ἀπέκτησε τὸ 4ο παιδί της.

Συνάντηση

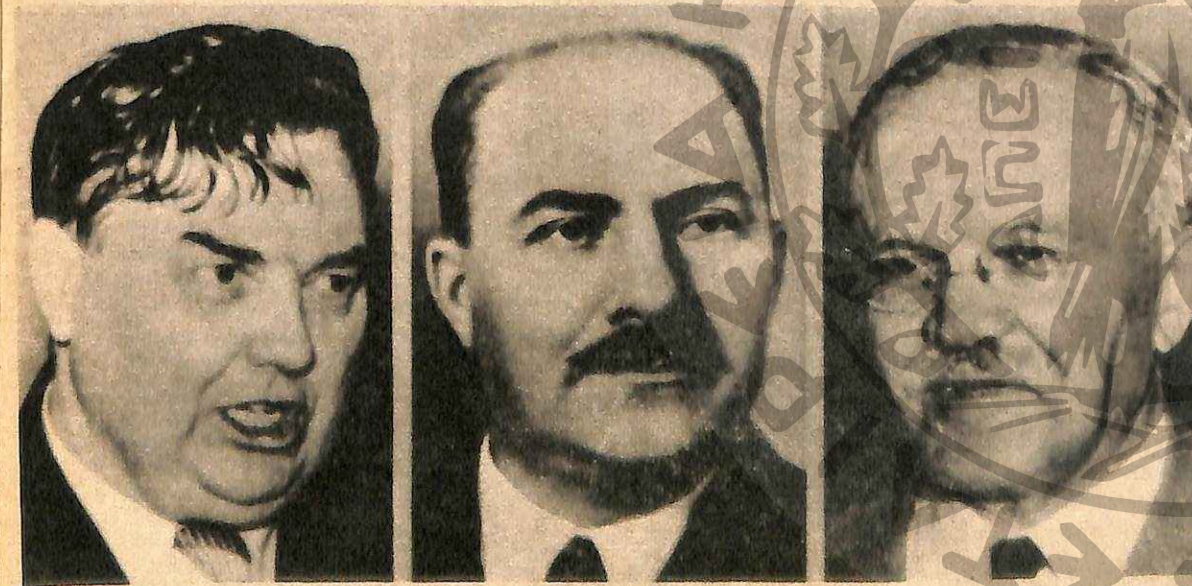
→

Στὴν ἐξορία συναντῶνται, γιὰ πρώτη φορὰ ἔπειτα ἀπὸ τὰ δραματικὰ γεγονότα ποὺ ὠδήγησαν στὴν ἀνατροπὴ του, ὁ Βραζιλιανὸς πρόεδρος κ. Γκουλάρ καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία-Τερέζα. Ὁ ἀνατραπεὶς ἀνώτατος ἄρχων κατέφυγε, ὅπως εἶναι γνωστό, στὴν Οὐρουγουάη, ἀλλὰ χωρὶς νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ προεδρικὸ ἀξίωμα.

Δοξολογία

Στὸν ναὸ τοῦ Σταυροῦ τῆς Μαδρίτης, ὁ Δὼν Χουάν Κάρλος καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία παρακολουθοῦν τὴν ἐπίσημη δοξολογία ποὺ, μὲ ἄκρα μεγαλοπρέπεια, ἐτελέσθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 25ης ἐπετείου τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἰσπανίας, μετὰ τὸν αἱματηρότατο τριετὴ ἐμφύλιο πόλεμο (1936 - 1939) καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἐθνικιστῶν. Στὴν δοξολογία παρέστησαν ἐπίσης ὁ Ἰσπανὸς ἡγέτης, στρατηγὸς Φράνκο, καὶ ἡ σύζυγός του.

Τρεῖς τέως

Οὔτε ἀπλὰ μέλη τοῦ Κάμματος δὲν εἶναι πλέον οἱ ἄλλοτε πανίσχυροί Σοβιετικοὶ ἡγέται — ὁ τέως πρωθυπουργὸς Γκεόργκι Μαλένκοφ, ὁ τέως ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Λαζάρ Καγκάνοβιτς καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Β. Μολότωφ. Τὴν διαγραφὴ τους ἀπὸ τὶς κομματικὲς τάξεις ἀνῆγγειλε πρὸ ἡμερῶν ἡ «Πράβδα», δημοσιεύοντας ἕναν λόγο τοῦ γραμματέως τοῦ Κάματος Μιχαὴλ Σουσλόφ, ποὺ εἶχε ἐκφωνηθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὴν 14η Φεβρουαρίου. Λόγος τῆς διαγραφῆς: Ἡ εὐθύνη τους στὶς ὁμαδικὲς διώξεις ἀθῶων κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Στάλιν.

←

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΟΥΝ ΤΩΡΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Συχνά συμβαίνει να χρησιμοποιούμε ως άφετηριαν συγκρίσεως το παρελθόν, διά να συναγάγωμεν συμπεράσματα περί της καταστάσεως του παρόντος. Ός επί το πλείστον, όμως, ή σύγκρισις αυτή αποβαίνει εις βάρος του παρόντος, ιδίως όταν στηρίζεται επί στοιχείων που αντίλονται εκ προσωπικών «ἀναμνήσεων». Διότι ο άνθρωπος έχει πάντοτε την τάσιν να εξιδανικεύη το παρελθόν, να τὸ ἐλλέπη ωραιότερον καὶ καλύτερον ἀπὸ δ,τι ἦτο, να παραμερίζη τὰ σκοτεινὰ σημεῖα του καὶ να χρωματίζη ζωρότερον τὰ φωτεινὰ.

Ὁ «μηχανισμός» αὐτὸς καὶ εὐεξήγητος εἶναι καὶ ἀναπόφευκτος. Διὰ κάθε ἄτομον δὲν ὑπάρχει θαυμασιωτέρα περίοδος καὶ τῆς ἰδικῆς του καὶ τῆς παγκοσμίου ζωῆς, ἀπὸ τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀντίκρυζε καὶ ἐξοῦσε διὰ πρώτην φοράν τὸ μέγα εἶδμα τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ὑπάρξεως. Εἶναι εὐλογον, συνεπώς, να «ἀναμνησκείται» ὡς τέλειον πᾶν δ,τι σχετίζεται μετὰ τὴν ἐποχὴν «ποῦ εἶχε καὶ δύναμις, καὶ λόγος, κ' ἐμορφία». Τὸ ἀθροιστικόν, ὅμως, ἀποτέλεσμα τῆς τάσεως αὐτῆς εἶναι ἔτι οἱ ἄνθρωποι ὅχι μόνον ποτὲ δὲν εἶναι εὐχαιριστιμένοι μετὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ θεωροῦν πάντοτε σχεδὸν χειρότερον ἀπὸ τὸ παρελθόν. Εἰς τὸ ὑποσυνείδητον τῶν πολλῶν ὑπάρχει συνήθως κάποιο αἰσθημα ὀπισθοδρομικῆς — αὐτὸ ποῦ εἶχαν καὶ οἱ ἄρχαοί, οἱ ὁποῖοι ἐβλεπαν τὴν ἐποχὴν των ὡς ἐποχὴν παρακμῆς...

Τὸ αἰσθημα, ὅμως, αὐτὸ τῆς ὀπισθοδρομικῆς εἶναι ἀβάσιμον. Μόλις ἐγκαταλείψωμεν τὸ πεδῖον τοῦ ὑποκειμενισμοῦ καὶ ἐπιχειρήσωμεν συγκρίσεις ἐπὶ τῇ βάσει ἀντικειμενικῶν δεδομένων, διαπιστώνωμεν ὁμῶς ὅτι τὸ παρόν εἶναι καλύτερον, ὅτι μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ὅχι μόνον ἐλαττώνεται τὸ «κακόν», ἀλλὰ καὶ αὐξάνει τὸ βελτικόν «καλόν», ὅτι αὐτὸ ποῦ λέγομεν «πρόοδον» εἶναι πραγματικότης (ἔχι εὐδυσγράμμου, ἀλλὰ σπειροειδοῦς φοράς, διότι σημειοῦνται καὶ περιστροφικὰ ὀπισθοδρομικῆς) καὶ ὅτι ἡ «βελτίωσις» ἀποτελεῖ νέμον τῆς ζωῆς, ὅχι μόνον διὰ τὸ σύνολον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐπὶ μέρους ἔθνη — εἰς ὅλους δὲ τοὺς τομείς.

Ἡ βασισμένη τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται περὶ τὰς ἀπὸ τὴν σύγκρισιν, π.χ., τῶν στοιχείων ποῦ ἔχμεν διὰ τὴν μέσην διάρκειαν τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σήμερον αὐτὴ ὑπολογίζεται εἰς 66,2 ἔτη γενικῶς δι' ἁμφοτέρους τὰ φύλα καὶ εἰδικῶς εἰς 63,6 διὰ τὸν ἄνδρα καὶ 68,9 διὰ τὴν γυναῖκα. (Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς παρατηρεῖται παντοῦ σχεδόν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει εἰς τὰς πολιτισμένας χώρας, καὶ φαίνεται ὅτι ὀφείλεται ὅχι μόνον εἰς τὸ ὅτι τὸ θῆλυ εἶναι βιολογικῶς ἰσχυρότερος ὁργανισμός, παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου πιστευόμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅτι φθείρεται ὀλιγώτερον τοῦ ἀνδρός εἰς τὸν ἀγῶνα περὶ ὑπάρξεως). Πρὸ ἑκατὸν ἔτος ἦσαν ἡ μέση διάρκεια ζωῆς τοῦ Ἑλλήνος ἦτο μόνον κατὰ τὴν ἀνωτέρα τοῦ ἡμερινῆς, ἔφθανε δηλαδὴ τὰ 35,7 ἔτη.

Ἐντὸς ἐνὸς μῆλις αἰῶνος ἐσημειώθη αὐξησις τῆς μέσης διάρκειας τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ 85,4%. Ἡ «βελτίωσις» ἐπραγματοποιήθη κατὰ στάδια ὡς ἑξῆς: Τὸ 1880 ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς ἀνῆλθεν εἰς 37,1 ἔτη· τὸ 1900 εἰς 40,4· τὸ 1920 εἰς 45,2· τὸ 1928 εἰς 50· καὶ τὸ 1960 εἰς 66,2. Ἐντὸς τῆς τελευταίας τριακονταετίας, δηλαδὴ, ἡ αὐξήσις ἀνῆλθεν εἰς 32% καὶ ἐκέρδισαν οἱ μὲν ἄνδρες 14,5 ἔτη ζωῆς (63,6 ἀπὸ 49,1) αἱ δὲ γυναῖκες 18 (68,9 ἀπὸ 50,9). Ἡ ἐντυπωσιακὴ αὕτῃ πρόοδος δὲν εἶναι, θεβαίως, ἀποκλειστικὸν ἐλληνικὸν φαινόμενον. Εἰς ὅλας γενικῶς τὰς χώρας, ἀκόμη καὶ τὰς πλέον καθυστερημένας, ἀνῆλθεν αἰσθητικῶς ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς, ἰδίᾳ μετὰ τὸν δεύτερον Παγκόσμιον πόλεμον. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται ὅχι ἐνὸς εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους, ποῦ συνετέλεσαν εἰς τὴν μείωσιν τῆς θνησιμότητος, καὶ ἐφ' ἑτέρου εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δρων διαβιώσεως.

Ἡ Ἑλλάς, ὅμως, μολοντί ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ

Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ

ΕΧΕΙ

ΤΟΝ ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΟΝ

ΔΕΙΚΤΗΝ

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΗΓΜΕΝΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΚΡΑΤΗ

δρων ὕλικῆς διαβιώσεως τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐπίζηλον θέσιν, παρουσιάζει ἐκπληκτικῶς χαμηλὴν δείκνην γενικῆς θνησιμότητος, πραγματοποιήσασα κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν σημαντικὴν βελτίωσιν. Οὕτω σήμερον σημειοῦνται 7,27 θάνατοι ἀνὰ 1.000 κατοίκους, ἐνῶ τὸ 1931 οἱ θάνατοι ἀνῆρχοντο εἰς 17,70· τὸ 1935 εἰς 14,83· καὶ τὸ 1940 εἰς 12,82. Ὁ δείκτης αὐτὸς (7,27) εἶναι χαμηλότερος ἀπὸ τὸν δείκτην ὅλων τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης: Τῆς Αὐστρίας (12,5), τῆς Ἀγγλίας (11,6), τοῦ Βελγίου (11,4), τῆς Γαλλίας (11,3), τῆς Δυτικῆς Γερμανίας (10,8), τῆς Σουηδίας (9,5), τῆς Δανίας (9,3), τῆς Ἰταλίας (9,3), τῆς Φινλανδίας (8,8). Ἐπίσης εἶναι χαμηλότερος τοῦ δείκτη ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν: Ἀν. Γερμανίας (13,3), Οὐγγαρίας (10,4), Ρουμανίας (10,2), Γιουγκοσλαβίας (9,8), Ἀλβανίας (9,8), Βουλγαρίας (9,5), Πολωνίας (8,6) καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (7,6).

Ἡ ἰδία «βελτίωσις» καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω ὑπεροχὴ τῆς Ἑλλάδος παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν βρεφικὴν θνησιμότητα, δηλαδὴ εἰς τοὺς θανάτους πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 1ου ἔτους τῆς ἡλικίας. Σήμερον σημειοῦνται 40,07 θάνατοι ἐπὶ 1.000 βρεφῶν, ἐνῶ τὸ 1931 ἀνῆρχοντο εἰς 133,55 καὶ τὸ 1935 εἰς 112,76. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ Ἑλλάς ὑπερέχει τῆς Ἰσπανίας (47,1) καὶ τῆς Ἰταλίας (45,4) ἐκ τῶν δυτικῶν χωρῶν καὶ ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν (πλὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας): Τῆς Γιουγκοσλαβίας (91,8)· τῆς Ρουμανίας (77,0)· τῆς Ἀλβανίας (76,5)· τῆς Πολωνίας (71,9)· τῆς Βουλγαρίας (55,9)· τῆς Οὐγγαρίας (52,4)· τῆς Ἀν. Γερμανίας (40,7)· καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (40,6).

Τέλος, ἱκανοποιητικὴ εἶναι συγκριτικῶς καὶ ἡ στάσις τῆς ἀναπαραγωγικότητος. Ἐχόμεν τώρα 19 γεννήσεις ἀνὰ 1.000 κατοίκους, ἐναντι 18,9 τῆς Φινλανδίας, 18,4 τῆς Γαλλίας, 18,4 τῆς Ἰταλίας, 17,7 τῆς Νορβηγίας, 17,6 τῆς Αὐστρίας, 17,4 τοῦ Βελγίου, 16,5 τῆς Ἀγγλίας, 16,3 τῆς Δανίας καὶ 14,1 τῆς Σουηδίας — καὶ (ἐκ τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν) ἐναντι 17,6 τῆς Βουλγαρίας, 16,9 τῆς Ἀν. Γερμανίας, 16 τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ 15,2 τῆς Οὐγγαρίας. Ἐὰν συγκρίνωμεν τοὺς δείκτας αὐτοὺς μετὰ τοὺς δείκτας γενικῆς θνησιμότητος, ἀγόμεθα εἰς τὸ ἀντικειμενικὸν συμπέρασμα ὅτι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ζωτικότητος (ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἐναντι τῶν θανάτων) ἡ Ἑλλάς εὑρίσκεται εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον.

Ὑπολογίζεται, βάσει ὅλων αὐτῶν τῶν δεδομένων, ὅτι ὁ σημερινὸς κάτοικος τῆς Ἑλλάδος, ποῦ ἔχει ἡλικίαν 40 ἐτῶν, δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι εἰς ζήσῃ ἄλλα 30,4 ἔτη, ἂν εἶναι ἄνδρας, καὶ ἄλλα 35,4, ἂν εἶναι γυναῖκα. Διὰ τοὺς πενηκονταετείς, ἡ πιθανότης ἐπιβιώσεως εἶναι ἀντιστοίχως 21,9 καὶ 26,3 ἔτη· διὰ τοὺς ἑξηκονταετείς 4,5 καὶ 6,4 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Εἶναι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν θεωροῦν ὑπέρτατον ἀγαθὸν τὴν ζήην. Καὶ τὰ στοιχεῖα ποῦ παρεβέβημεν ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἀγαθὸν αὐτό, ποῦ μάλισ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ὁ ἄνθρωπος τὸ ἐχάριζτο ἐπὶ μικρὸν σχετικῶς διάστημα, ἀποκτὰ ὁλονὲν μεγαλύτεραν διάρκειαν. Ἡ ἀναμφισβήτητος αὕτῃ «βελτίωσις», ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς αἰσθητὸν βαθμὸν παρ' ἡμῖν, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, ποῦ διεξάγουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν μάχην κατὰ τοῦ θανάτου. Οὕτε ἡμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ κλίμα, διότι οἱ παράγων αὐτὸς περὶ τοῦ ἀμετάβλητου. Ὀφείλεται κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν εἰς τὴν ἀνδρον τῆς ὕλικῆς στάσεως τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ τελευταῖον ἰδίᾳ τέταρτον αἰῶνα.

Steiner

SMART SET Λὰκ ποῦ διατηρεῖ τὸ χτένισμα. Τὸ προφυλάττει ἀπὸ τὴν ὑγρασία, τὴν θρόχῃ, τὰ μὲνδια. (Σὲ τρεῖς τύπους).

GLO-AHEAD Βαφὶ μαλλίων μεγάλῃς διάρκειας, τελείως ἀκίνδυνος.

SEBOSYN Ἀνοξυλογονεῖ τὰ μαλλιά, τὰ κάνει εὐκαταστα, θεραπεύει τὴν ψαλίδα.

PEARL FOAM Μοναδικὸ σαμπουνὶν τριπλῆς ἐνεργείας. Καθαρίζει, διορθώνει, προφυλάττει.

S-3 CREAM SHAMPOO Καθαρίζει τέλεια, ἀπομακρύνει τὴν πιτυρίδα, καταστρέφει τὰ βακτηρίδια.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET
ΧΑΡΗΤΟΣ 1, ΑΘΗΝΑΙ 139
ΤΗΛ. 720.291

**STEINER
OF
LONDON**

Τὰ μοναδικὰ
προϊόντα
γιὰ τὴν
περιποίησιν
τῶν μαλλίων

ΝΕΑ ΦΙΛΙΠΣ **PHILISHAVE**

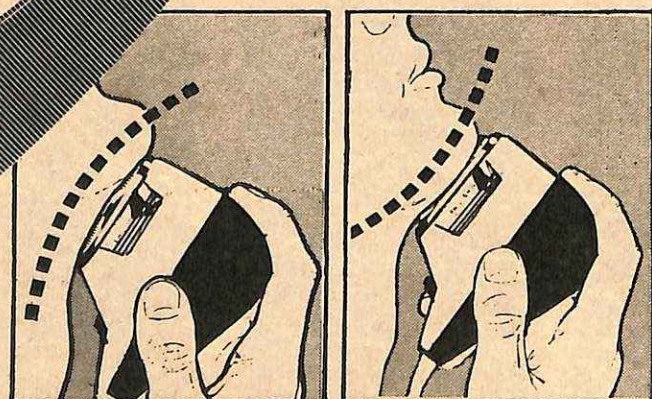

ΚΙΝΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ*
 με τις

ΔΡΧ.
800

* Οί κινητές κεφαλές
 ακολουθούν αυτόμάτως
 τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου σας
 και προσαρμόζονται
 τελείως στὴν ἐπιδερμίδα σας
 ανάλογα με τὴν πίεση
 τοῦ χεριοῦ σας.

- Νέο ἰσχυρότατο ἀδόρυβο μοτέρ
- Νέο σχῆμα καὶ σύστημα καθαρισμοῦ
- Μεγαλύτερη ἐπιφάνεια τῶν ξυριστικῶν κεφαλῶν

ΞΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE :
 οἱ ξυρίζουν ἀπαλότερα, γρηγορώτερα, τελειότερα
 ἀπὸ κάθε ἄλλη!

Η ΥΦΗΛΙΟΣ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟΝ

ΣΑΙΕΠΗΡ

Ο,ΤΙ ΔΙΔΑΧΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΘΑ ΞΑΝΑΞΗΣΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ.

ΣΕ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ» ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Πρὶν τετρακόσια χρόνια γεννιόταν στὴν Ἀγγλία μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες καὶ πιὸ θρυλικές μορφές τοῦ παγκοσμίου θεάτρου. Ὁ Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ. Ποιητὴς στὴν βάση του, μὲ κωμωδίες στὸ γιγάντιο συγγραφικὸ του ἔργο, δημιούργησε παράλληλα μερικές ἀπὸ τίς πιὸ τραγικές μορφές, πού σὰν «χαρακτήρες» δεσπόζουν στὴν παγκόσμια θεατρικὴ σκηνή μὲ τὴν ἴδια δύναμη, τὸ ἴδιο δραματικὸ φῶς, πού διατηροῦν, χιλιάδες χρόνια τώρα, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τραγικοί. Γιορτάζοντας τὴν μεγαλόπρεπη ἀνάμνησή του, τὸ ἀγγλικὸ θέατρο ὠργάνωσε φέτος —τετρακόσια χρόνια μετὰ τὴν γέννησή τῆς «μεγαλύτερης βρεταννικῆς συμβολῆς στὸ παγκόσμιο θέατρο», ὅπως ἔγραψε ὁ σέρ Λῶρενς Ὀλίβιε— τὴν «Παγκόσμιο Θεατρικὴ Περίοδο». Ἐπτά διαλεχτοὶ εὐρωπαϊκοὶ θίασοι, πρωτοποριακὰ θεατρικὰ συγκροτήματα, ἐκλήθησαν στὴν βρεταννικὴ πρωτεύουσα γιὰ μιὰ σειρά θεατρικῶν παραστάσεων, πού ἀρχίσε στίς 17 Μαρτίου καὶ θὰ τελειώσῃ στίς 13 Ἰουνίου. Ἀνάμεσα σὺς θιάσους αὐτοὺς καὶ ἓνας ἑλληνικός: Τὸ «Θέατρο Τέχνης» τοῦ Καρόλου Κούν!

(Φωτ. "Εἰσες")

ΚΟΥΝ - ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ. ΜΕ ΤΟΝ ΝΤΩΜΠΝΥ, ΟΡΓΑΝΩΤΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Θίασοι, ἄλλοτε μὲ σεβαστὴ καὶ ἱστορικὴ παράδοση, καὶ ἄλλοτε μὲ ἐπαναστατικὲς ἐφαρμογές στὴν σκηνικὴ διδασκαλία, συγκροτήματα πού ἀνοίξαν νέους θεατρικοὺς δρόμους, συμμετέχουν στὴν ἐξορταστικὴ αὐτὴν ἐκδήλωση πού χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὸν ὁργανωτὴ τῆς, διάσημο Ἀγγλο ἱμπρεσσάριο Πήτερ Ντῶμπνυ ὡς ἡ «μεγαλύτερη διεθνὴς ἐκδήλωση στὴν ἱστορία τοῦ θεάτρου». Οἱ παραστάσεις δίνονται στὸ θέατρο «Ὠλνγούιτς» τοῦ Λονδίνου καὶ πῆραν ἢ θὰ πάρουν μέρος σ' αὐτές ἡ «Κομεντί Φρανσαίζ», μὲ ἔργα Μολιέρου καὶ Φεΐντ, τὸ θέατρο «Σίλλερ» τοῦ Βερολίνου, πού θὰ παρουσιάσῃ τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Γκαίτε «Κλάβιγκ», γραμμένο ἀπὸ τὸν μεγάλο Γερμανὸ ποιητὴ σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν, καὶ τὴν «Ἀνδρόγα» τοῦ Μᾶξ Φρίς καὶ ἡ Ἰταλικὴ Θεατρικὴ Ἑταιρία τοῦ Πεππίνου ντὲ Φίλιππο. Γιὰ τὸν Ἰταλὸ θιασάρχην καὶ ἡθοποιὸ ἔγραψε ὁ διάσημος συμπατριώτης του σκηνοθέτης Φεντερίκο Φελλίνι: «Ὁ Πεππίνου ἀντιπροσωπεύει ὅ,τι πιὸ παλιὸ καὶ πιὸ ἀληθινὸ ὑπάρχει μέσα μας. Τὴν ἱκανότητα νὰ κοιτάμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ νὰ τὸν παραδεχώμαστε γι' αὐτὸ πού εἶναι».

Στοὺς θιάσους πού θὰ πάρουν ἀκόμη μέρος στίς παραστάσεις τῆς 400ετηρίδος τοῦ Σαίξπηρ περιλαμβάνονται τὸ «Σύνγχρονο Πολωνικὸ Θέατρο»

→
Στὸ σπίτι τοῦ Μάνου Χατζιδάκι, συνζέτου τῆς μουσικῆς τῶν «Ὀρνίθων», ὁ Ἀγγλὸς ἱμπρεσσάριος Πήτερ Ντῶμπνυ συζητεῖ μὲ τὸν μουσικοσυνθέτη λεπτομέρειες τῆς παραστάσεως (ἑξιά), τὴν ἴδια ὥρα πού ὁ Κάρολος Κούν γυμνάζει τὰ «Παυλιά» του στὸ ἀρχαῖο θέατρο τοῦ Διονύσου (κάτω). Ὁ θίασος —ἡθοποιοί, χορευταὶ καὶ τραγουδιστὰ— θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ σοράντα ἄνθρωποι, πού θὰ ταξιδέψουν ἀεροπορικῶς στὴν ἀγγλικὴ πρωτεύουσα, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῶν παραστάσεων. Τὰ σκηνικά καὶ τὰ κοστούμια τῶν ἡθοποιῶν καὶ τοῦ χοροῦ θὰ ἔχουν προηγηθῇ σιδηροδρομικῶς.

τοῦ σκηνοθέτη Ἐρβιν Ἀξερ, στὸν ὁποῖο ὀφείλεται ἡ μεταπολεμικὴ ἀναγέννηση καὶ πρόοδος τοῦ θεάτρου στὴν χιλιόπληρωμένη Πολωνία, τὸ ἱστορικὸ «Ἀμπεύ Θιάτερ» τοῦ Δουβλίνου καὶ τὸ «Θέατρο Τέχνης» τῆς Μόσχας, πού εἶναι συνδεδεμένο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Στανισλάβσκυ.

Ἀφήσαμε τελευταῖον τὸν ἑλληνικὸ θίασο, τὸ «Θέατρο Τέχνης» τοῦ Καρόλου Κούν, πού δέχθηκε τὴν τόσο τιμητικὴ πρόκληση ἀπὸ τοὺς ὁργανωτὰς τῆς «Παγκοσμίου Θεατρικῆς Περιόδου» καὶ τὸν θαυμασιὸ Πήτερ Ντῶμπνυ, πού ἤρθε εἰδικὰ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν κ. Κούν καὶ νὰ συζητήσῃ μαζί του, τὸν περασμένο χειμῶνα, τίς λεπτομέρειες τῆς ἑλληνικῆς συμμετοχῆς στὴν θεατρικὴ αὐτὴ ἀμφικτυονία, πού θὰ διαρκέσῃ δώδεκα μὲ δεκατρεῖς ἑβδομάδες στὸ Λονδίνο.

Τοὺς «Ὀρνίθους» τοῦ Ἀριστοφάνη θὰ παρουσιάσῃ τὸ «Θέατρο Τέχνης» στὴν ἀγγλικὴ πρωτεύουσα, ἀρχίζοντας τίς παραστάσεις του στίς 12 Μαΐου.

Ἐκεῖνο ὅμως πού θὰ ἐπρεπε νὰ τονισθῇ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή εἶναι μιὰ ἀλλαγὴ ἡμερομηνιῶν, πού ἀπεφασίσθη τελευταῖα ἀπὸ τοὺς ὁργανωτὰς

τῶν παραστάσεων. Συγκεκριμένα, ἐνῶ τὸ «Θέατρο Τέχνης» ἐπρόκειτο νὰ καλύψῃ μιὰ ἑβδομάδα μὲ τίς παραστάσεις του, ἀπεφασίσθη, ὥστε ἀπὸ τὴν μεγάλη ζήτησις εἰσιτηρίων πού σημειώθηκε, νὰ παραχωρηθῇ ἕλλη μιὰ ἑβδομάδα στὸν θίασο τοῦ κ. Κούν, ὥστε νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ ἀγγλικὸ κοινό πού θέλει νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀριστοφάνεια κωμωδία. Ἔτσι, ἀντὶ οἱ παραστάσεις νὰ διαρκέσουν ἀπὸ 12 - 18, θὰ κρατήσουν ἀπὸ 12 - 24 Μαΐου. Γιὰ τὸν θίασο τοῦ «Θεάτρου Τέχνης», τὸν κ. Κούν, τὸν Μάνο Χατζιδάκι, πού συνέθεσε τὴν μουσικὴ τῶν «Ὀρνίθων», καὶ τὸν ζωγράφο Γιάννη Τσαρούχη, πού φιλοτέχνησε σκηνικά καὶ κοστούμια, ἀφιερώνονται ἐπτά ὁλόκληρες σελίδες στὸ πρόγραμμα πού τυπώθηκε μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν παραστάσεων, ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Κυριακάτικος Τηλέγραφος», πού φαίνεται νὰ εἶναι καὶ ὁ κύριος οἰκονομικὸς ὑποστηρικτὴς αὐτῆς τῆς διεθνούς θεατρικῆς ἐκδηλώσεως. Μιάς ἐκδηλώσεως πού χρειάστηκε πολὺχρονο καὶ μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ ὁργανωθῇ, ἀλλὰ πού εἶναι ἀνάλογη σὲ μέγεθος μὲ τὴν ἀνυπολόγιστη σαιξπηρικὴ προσφορά στὸ παγκόσμιο θεατρικὸ κοινό καὶ τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα.

Θ. Δ.

«Ω. πώς αυτή η άνοιξη της αγάπης μοιάζει — με την άβέβαιη δόξα μιάς άπριλιάτικης μέρας...». Γράφας τούς δυο τούτους στίχους, ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ, σίγουρα θα συλλογιζόταν την όμορφη της γενέθλιας γής του. Σήμερα, τετρακόσια χρόνια αργότερα, το μικρό χωριό και τα κυματιστά λειβάδια που το τριγυρίζουν, οι στενοί δρόμοι και τα σπίτια τις ξύλινες γεφύρες, ελάχιστα έχουν αλλάξει. Η εικόνα που αντίκρυζε γύρω του ο ποιητής, στα πρώτα χρόνια της ζωής του, είναι βασικά η ίδια. Το ήρεμο περιβάλλον που έθρεψε την φαντασία του μεγαλύτερου ποιητικού αναστήματος των νεωτέρων χρόνων έρχεται πάλι στο προσκήνιο με την ευκαιρία της 400ετηρίδος.

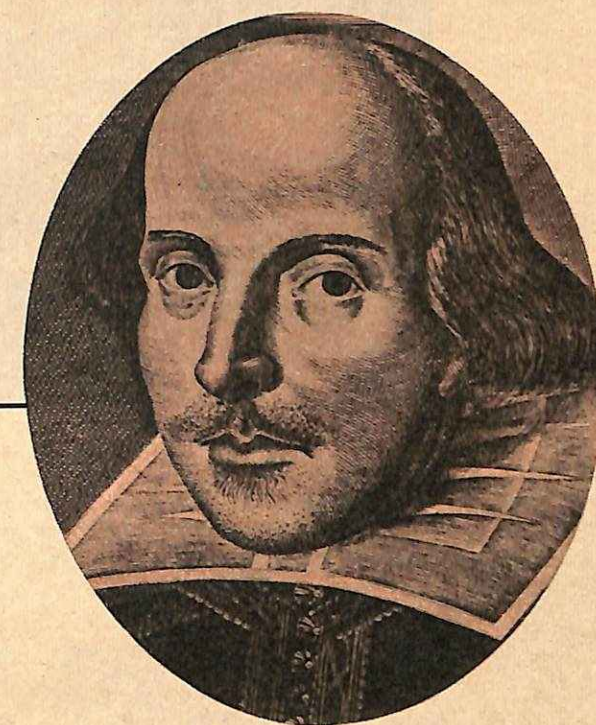
ΣΤΟΝ ΗΡΕΜΟ ΕΙΛΩΝ, ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΠΟΥ ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ ΤΟ ΣΤΡΑΝΤΦΟΡΝΤ, ΟΙ ΚΥΚΝΟΙ ΚΟΛΥΜΠΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΓΡΙΝ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΙΩΝΕΣ, ΟΤΑΝ Ο ΝΕΑΡΟΣ

Στην Ελισαβετιανή Αγγλία, κάθε κοινότητα που σεβόταν τον εαυτό της μεριμνούσε για την εκπαίδευση των παιδιών της. Σύμφωνα με αυτό το μέτρο, οι κάτοικοι του Στράντφορντ μπορούσαν να διεκδικήσουν μια τιμητική θέση ανάμεσα στους συμπατριώτες τους. Το σχολείο του Στράντφορντ από την αφοσιότητα της Εκκλησίας είχε περάσει στην ευθύνη της Συντεχνίας του Τιμίου Σταυρού, όπου τα κοινωνικά ένστικτα της

περιοχής εύρισκαν, σύμφωνα με τον συγγραφέα της εποχής, την έκφρασή τους. Και στα 1553, μια νέα μεταβολή σημειώνεται. Το σχολείο, μαζί και άλλες ευθύνες, περνούν στα χέρια του Κοινοτικού Συμβουλίου. Πάνω σ' αυτή την επαναστατικά μεταβατική περίοδο έφθασε στο Στράντφορντ ον Έϊδον, ο Τζόν Σαίξπηρ, ο πατέρας του ποιητή. Ως τα 1557 είχε τόσο εύδοκμήσει στο εμπόριο, ώστε ήταν σε θέση να επιστρέψει

ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΘΑ ΠΕΡΠΑΤΟΥΣΕ ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ

στο γενέθλιο Σνάιτφελντ και να παντρευτεί την μικρότερη κόρη του Ρόμπερτ Άρντεν, του γαιοκτήμονος από τον οποίο ο πατέρας του Ρίτσαρντ Σαίξπηρ νοίκιαζε χωράφια. Αυτά είναι τα πιο παλιά ίχνη που απέκαλυψε η έρευνα τάσων αιώνων γύρω από την καταγωγή του ποιητή, από πατρικής πλευράς. Όσο για την οικογένεια των Άρντεν, εξακριβώθηκε ότι ήταν εγκατεστημένη εκεί πριν από την νορμανδική κατάκτηση...

“Εὐλογημένος ἐκεῖνος πού
θα φειδῇ αὐτὲς τὲς πέτρες -
καταραμένος ἐκεῖνος πού
θα ιαράξῃ τὰ κόκκαλά μου”

1564 Γενιέται στο Στράντφορντ - ον Έϊδον, πιθανόν τον Άπρίλιο, αφού η βάφτισή του είναι καταχωρισμένη στις 26 του μηνός. Πρωτότοκος γιός, τρίτο παιδί, του Τζόν Σαίξπηρ και της Μαίρη Άρντεν, που απέκτησαν οκτώ παιδιά.

1582 Παντρεύεται την κατά δυο έτη μεγαλύτερή του Άνν Χάθουαϊντ τον Νοέμβριο. Τον Μάιο του επόμενου έτους αποχωτά την πρώτη κόρη του Σουσάνα. Ακολουθούν δυο δίδυμα, Χάμντ και Ιουδήθ.

1584 Η παρόδοση θέλει ότι έπειτα από την κλοπή ενός ελαφιού και τις διώξεις του σέρ Τόμας Λιούιν, αναγκάζεται να εγκαταλείψει την οικογένειά του και να εγκατασταθεί στο Λονδίνο. Αρχίζει το δραματικό του στάδιο, ξαναφτιάχνοντας παλιά θεατρικά έργα.

1594 Τροματίζεται η πρώτη περίοδος της δημιουργίας του. Έχει ήδη την υποστήριξη του λόρδου Άρχιθαλαυπόλου, και έχει γράψει τα έργα «Βορέας ΣΤ» (σε τρία μέρη), «Ριχάρδος Γ'», «Βασιλιάς Ιωάννης», «Πίος Άνδρόνικος», «Άλλα άντ' Άλλων», «Το ήμερομα της Στρίγγλας», «Οι δυο Άρχοντες απ' τη Βερβόνα», «Ερωτικοί κόποι χαμένων» και τα ποιήματα «Αφροδίτη και Άδωνις» και «Ο διασμός της Λουκρετίας».

1599 Άνοίγει το «Γκόλντ Θέατρο» στο Λονδίνο. Το έτος αυτό σημειώνεται και το τέλος της δεύτερης περιόδου του, που περιλαμβάνει τα έργα: «Ριχάρδος Β'», «Ονειρο καλοκαιρινής νύχτας», «Ο Έμπορος της Βενετίας», «Ερρίκος Δ'», (σε δυο μέρη), «Πολύ κακό για τίποτα», «Ερρίκος Ε'», «Ρωμαίος και Ιουλιέττα», «Όπως αγαπάτε», «Οι εδου μέσ κυφότες του Ουίνδσορ».

1600 Ο φίλος και προστάτης του κόμισ του Πήμαρον και Σαουθάπτον, έξορίζεται ο πρώτος και φυλακίζεται ο δεύτερος. Ο Σαίξπηρ χάνει τα σπρίγματά του. Γράφει τον «Ιούλιο Καίσαρα» και την «Δωδεκάτη νύχτα».

1601 Πεθαίνει ο πατέρας του. Γράφει τον «Άμλετ» και το «Τρωίλος και Κροσής». Ακολουθούν οι άλλες μεγάλες τραγωδίες του «Οθέλλος» (1604), «Τιμόν ο Αθηναίος» (1604), «Βασιλιάς Ληός» (1605), «Μάκβεθ» (1606), «Αντώνιος και Κλεοπάτρα» (1606 - 8), «Κοριολάνος» (1607). Γράφει παρόλληλα και τις κωμωδίες «Όλα καλά στεγνά καλά» (1602), «Με το ίδιο μέτρο» (1604 - 5). Με τα έργα αυτά κλείνει η τρίτη περίοδος της δημιουργίας του.

1608 Πεθαίνει η μητέρα του. Τον προηγούμενο χρόνο, η κόρη του Σουσάνα είχε παντρευτεί τον γιατό Τζόν Χόλ. Γράφει τον «Περικλές».

1613 Πνευματικά καταστρέφει το «Γκόλντ Θέατρο». Στο διάστημα αυτό που αποτελεί την τέταρτη περίοδο έχει γράψει ακόμη τον «Κινηθιμένο» (1609), το «Χειμωνιάτικο Παραμύθι» (1610), την «Τροικία» (1611) και τον «Ερρίκο Η'» (1612). Ο Σαίξπηρ αποσύρεται στο Στράντφορντ.

1616 Στις 23 Απριλίου πεθαίνει και θάβεται στην γενέθλια γή του. Η επιγραφή που δόσκειται ακόμη στον τάφο του, αποδίδεται στον ίδιο: «Καλή φίλε, για χάρη του Ήσους, άσφουξε να ανασάνω την σκιά που ελπιόμην έδω. Εὐλογημένος ἐκεῖνος πού θα φειδῇ αὐτὲς τὲς πέτρες, καὶ καταραμένος ἐκεῖνος πού θα ιαράξῃ τὰ κόκκαλά μου».

Οκτώ παιδιά ήταν ο καρπός της ένωσης του Τζων Σαίξπηρ και της Μάρης Άρντεν. Από αυτά, μόνον η Τζόαν επέζησε του Ουίλλιαμ και αναφέρεται στην διαθήκη του. Τα άλλα τρία κορίτσια πέθαναν σε θρεφική ηλικία. Τα άλλα τρία αγόρια έφθασαν στην άνδρική ηλικία, αλλά πέθαναν πριν από αυτόν. Όπωςδήποτε, ο Τζων Σαίξπηρ εξελέγη δικηγορικός σύμβουλος και αργότερα, το 1568, δήμαρχος. Αλλά στα 1577, έπειτα από 20 χρόνια υπηρεσίας, έχασε κάθε αξίωμα, μαζί και την περιουσία του, και επέστρεψε αλλεπάλληλες δικαστικές διώξεις.

Δεν είναι ανάγκη να καταφύγουμε στην παράδοση της κλωστής του ελαφριού (όπως απέδειχθη δεν υπήρχαν έλλάφια τότε στο Στράντφορντ) για να εξηγήσουμε την ξαφνική αναχώρηση του Ουίλλιαμ, που στο μεταξύ ήταν οικογενειάρχης και ένδεχομένου δάσκαλος, με τα «λίγα λατινικά του» και τα λιγότερα ελληνικά του». Έχοντας συνείδηση της μεγαλοφυΐας του, ήταν φυσικό να αναζητήσει ένα περιβάλλον πιο πρόσφορο από το Στράντφορντ, για να εκδηλώσει το ταλέντο του. Έτσι, στα 1584, έφθασε στο Λονδίνο.

Ο «αμαθής νέος»

Εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Σαίξπηρ ήταν ένας αμαθής νεαρός, κινηγιμένος, δεν μπορούν καθόλου να εξηγήσουν την τόσο διαφορετική σταδιοδρομία που άρχισε στο Λονδίνο και αναζητούν τον ποιητή του «Άμλετ» και των «Σονέτων» στον Μπίκον ή στον λόρδο Ώλφρορντ. Ωστόσο, ο «αμαθής νεαρός» μπήκε στο θέατρο ξαναφτιάχνοντας τα έργα άλλων και, μεταξύ αυτών, του σοφού Ρόμπερτ Γκρόντ, που ήταν καθηγητής σε δύο πανεπιστήμια. Κανένα θαύμα, λοιπόν, δεν κρύβεται πίσω από την «παρξή» του, εκτός από το θαύμα της μεγαλοφυΐας. Η συνολική εξέταση του έργου του αποκαλύπτει μια θαυμαστή συνέπεια — τα διαδοχικά στάδια ανάπτυξής ενός δημιουργικού πνεύματος, όπου η εμπειρία συμβαδίζει με την αυτοκριτική. Και κάτι τέτοιο δεν μπορούσε ποτέ να προσέλθι από τύχη ή από την επιθυμία του κέρδους και των χειροκροτημάτων των αμαθών. Ασφαλώς, ο Σαίξπηρ έκανε μερικές παραχωρήσεις για να ικανοποιήσει τις ιδιοτροπίες του θιάσου, και αυτό είναι εμφανές σε διάφορα σημεία του έργου του. Ο «Άμλετ», όμως, και ο «Οθέλλος» είναι πασιδηλά οι δημιουργίες ενός ανθρώπου που σκέφθηκε επί πολύ και πολύ βαθιά για την τέχνη του. Όσο πιο πολύ αναλύεται το έργο του, τόσο πιο καθαρά ανακάλυπται η σκηνηκή του αριότητα.

Δεν είναι πολλά πράγματα γνωστά για τα πρώτα χρόνια της παραμονής του στο Λονδίνο. Φαίνεται, πάντως, ότι άρχικά είχε προσληφθεί στον θίασο του λόρδου Πήμπρον και πως ως το 1594, όποτε είχε ήδη σημαντικό έργο πίσω του, είχε καθιερωθεί σαν δημοφιλής δραματογράφος και σαν ποιητής πολλά υποσχόμενος. Το έπαυτορεί αυτό μια σφοδρή επίθεση που εξαπέλυσε έναντιον του από την κλίση του θανάτου ο Ρόμπερτ Γκρόντ, πικραμένος και απογοητευμένος από τις άτυχίες του.

ΤΟ «ΧΩΛ ΚΡΟΦΤ», το ιδιότυπο σπίτι με την επίκλινη ξύλινη στέγη, του γαμπρού του Σαίξπηρ, δρος Χώλ, και της πρωτότοκης κόρης του Σουζάννας, διατηρείται μέχρι σήμερα σε εξαιρετικά καλή κατάσταση. Έλάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει στην μικρή κοινότητα, στην οποία είδε το φως του ήλιου ή μεγλύτερη ποιητική φυσιογνωμία του ευρωπαϊκού πολιτισμού

Ταυτόχρονα θα πρέπει να είχε κερδίσει την εκτίμηση υψηλά ισταμένων αλλοιών, αν κρίνει κανείς από τις αφιερώσεις του «Αφροδίτη και Άδωνις» και του «Βιασμός της Λουκρητίας» στον λόρδο Σουθάμπτον. Ανάμεσα στα 1591 - 93, που η επιθυμία της πανούκλας έκλεισε όλα τα θέατρα και οι θίασοι έφηναν για τις επαρχίες, πρέπει να υποθετηθούν και τα «Σονέττα» του. Με την επανάλυση της θεατρικής ζωής στην αγγλική πρωτεύουσα, ο Σαίξπηρ βρίσκεται στην υπηρεσία του Λόρδου Αρχιεπισκόπου. Στο διάστημα, πάντως, αυτό της άποιας βοήθειας την ευκαιρία διάφοροι λογοκλόποι εκδότες να παρουσιάσουν σε βιβλία έργα του. Ο ίδιος όμως οδήγησε έδειξε ιδιαίτερο

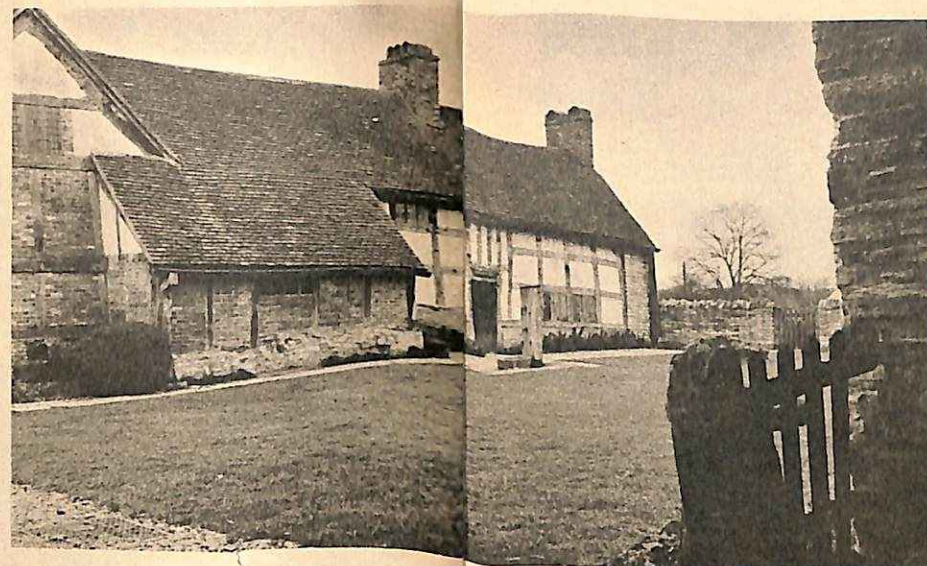
ένδιαφέρον για την εκτύπωση των κωμωδιών και των δραμάτων του.

Ο νέος θίασος, όπου εργαζόταν τώρα ο Σαίξπηρ, περιλάμβανε μερικούς από τους λαμπρότερους ηθοποιούς της εποχής, όπως τον τραγουδο Ρίτσαρντ Μπερμπίτς και τον κωμικό Ουίλ. Κέμπ. Ο ίδιος έπαιξε δεύτερους ρόλους, αλλά οι συνθήκες της ζωής του θα πρέπει να ήταν άνετες. Στα 1597 ήταν σε θέση να αγοράσει στο Στράντφορντ ένα νέο σπίτι. Όποια, όμως, κι αν ήταν τα προσωπικά του ενδιαφέροντα εκείνη την εποχή, αναμνηστικότητα ήταν δοσμένος ολοκληρωτικά στην τέχνη του. Και το αναγνωρίζονταν ήδη τα πρώτα. Ως τον «εξοχώτερο» εις όμοιότατα τα είδη, κωμωδία και τραγωδία, τον πε-

νιγράμει ο Φράνσις Μίλς στα 1598.

Τον Μάιο του 1599 ανοίγει το «Γλάμπ Θέατρο» (το «Θέατρο της Σφαίρας»). Ο Μπερμπίτς αγοράσε μια παλιά ταβέρνα και την εξώπλισε σαν θέατρο, αλλά οι ισχυροί γείτονες του άνηγόρευαν την λειτουργία. Το θέατρο μεταφέρθηκε σε άλλη μεριά και, για να αντιμετωπισθούν τα άπρόβλεπτα έξοδα, ο επιχειρηματίας συνεταιρίστηκε με πέντε κυρίως μερισματούχους. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο Σαίξπηρ. Ζούσε τότε με μια οικογένεια Ουγενότων στην Σίλβερ Στριτ και ήταν σε θέση να αγοράσει και άλλα κτήματα στο Στράντφορντ.

Η περίοδος. Ώμως, αυτή — ή δη

μιουργικότερη της ζωής του — χαρακτηρίζεται από την μεταλλαγή της διαθέσεώς του. Το βεβαιώνουν οι μεγάλες τραγωδίες του, που γράφτηκαν εκείνα τα χρόνια. Πολλές έρμηνείες έχουν προταθεί σχετικά με το τι προκάλεσε την αίφνδια μεταστροφή στα ενδιαφέροντά του. Μερικοί ορίζουν το φταίσιμο στην σκοτεινή κυρία των «Σονέτων» και στην διαγωγή του φίλου, που ωδήγησαν τον ποιητή σε σκοτεινή διάθεση και σε μισανθρωπία. Άλλοι στέκονται στους δεσμούς του Σαίξπηρ με τον Έρσεξ και τον Σουθάμπτον. Η έκτελεση του πρώτου, λένε, ήταν η αιτία της απογοητεύσεως και της απαισιοδοξίας του. Άλλοι πάλι βλέπουν στην τραγική διάθεση του Σαίξπηρ μια

ΕΞ ΙΣΟΥ ΚΑΛΑ διατηρημένο είναι το αγροτικό σπίτι της Μάρης Άρντεν (άριστερά), της μητέρας του ποιητή. Στὸν περίβολο της εκκλησίας του Στράντφορντ (άνω) βρίσκεται ο τάφος του Σαίξπηρ και πολλών μελών της οικογενείας του. Η προέχουσα ρέση της οικογενείας στην κοινοτική ζωή επέτρεψε αυτή την ξεχωριστή τιμή στον δημιουργό του «Άμλετ»

μόλυνση από το πνεύμα της νέας εποχής.

Οι άτυχίες στην ζωή προσφέρουν, αναμφίβολα, στην ποιητική φαντασία υλικό. Αλλά οι σχέσεις ανάμεσα στο τυχαίο και στο καθολικό στην τέχνη δεν είναι τόσο απλές, όσο οι σχέσεις αίτιου και αιτιατού. Η διεργασία του μετασχηματισμού είναι πολύ πιο περίπλοκη και ζωτική από την λειτουργία, λόγον χάριν, της πέψης. Και, ακόμη, θα πρέπει να παρατηρηθεί εδώ πως μια σωστή έρμηνεία των τραγωδιών δεν αποκαλύπτει ένα πνεύμα σκοτεινό και απογοητευμένο.

Πολλοί κριτικοί εμμένουν στην πικρία και στην αηδία των έργων αυτής της περιόδου. Και είναι αλήθεια

ότι πουθενά αλλού δεν θα συναντήσουμε κανείς αγριότερη και τρομακτικότερη επίθεση από εκείνη που εξαπολύουν αυτά τα έργα στο ταπεινότερο μέρος της ανθρωπίνης φύσεως. Η εικόνα του ανθρώπου που, περιβεβλημένος μια κάποια σύντηξη έξορσίου, παίζει τα άθλια κόλπα του ενώπιον του Ήφιστον, με μια άσυνδοσία που κάνει τους αγγέλους να κλαίει, ούδέποτε σχεδιάστηκε με πιο εισοδική ειρωνεία. Και στο φόντο πάντα η δειλή και κακοήθης αυταρέσκεια μας, που ανέχεται τέτοια ξεδιάντροπη κακία. Η πτώση του ανθρώπου τονίζεται με αδυσώπητη ενόργεια.

Ο πονήρας, εν τούτοις, του Σαίξπηρικού δράματος δεν αποκαλύπτεται παρά αφού παρέλθουν ή τρικυμία

και η θύελλα. Αποκαλύπτεται στην ήρεμία της συμφιλίωσης του Άμλετ με την Κορδέλια. Έδώ, ο ξεπεσμένος βασιλιάς θα αναγνωρίσει την καλοσύνη σαν απόλυτη αξία. Και το πραγματικό θέμα του έργου είναι η έγνοια μιας καρδιάς που αξιόλογη με τέτοια αποκάλυψη. Αν ο Σαίξπηρ δεν έβλεπε τόσο καθαρά την αγιότητα του κόσμου, δεν θα μπορούσε να πλάσει με τόσο πάθος τα πνεύματα εκείνα, που θα μείνουν στη φαντασία της ανθρωπότητας έσαυ. Η τρομακτική πραγματικότητα δεν τον καταποεί, γιατί βλέπει ανάμεσα της εκείνο που πορεύεται αλώβητο. Και χαίρομαστε τα έργα του σήμερα γιατί, έστω και άσυνείδητα, συμμετέχουμε σ' αυτόν τον θρίαμβο, γιατί γεννιάστε εκείνο που — δασοδήποτε και αν το άρνησθε με άφογότερα με την ξεπνίδα μας ή με την συμπεριφορά μας — πράγματι διψάει να κατακτήσει ή ψυχή.

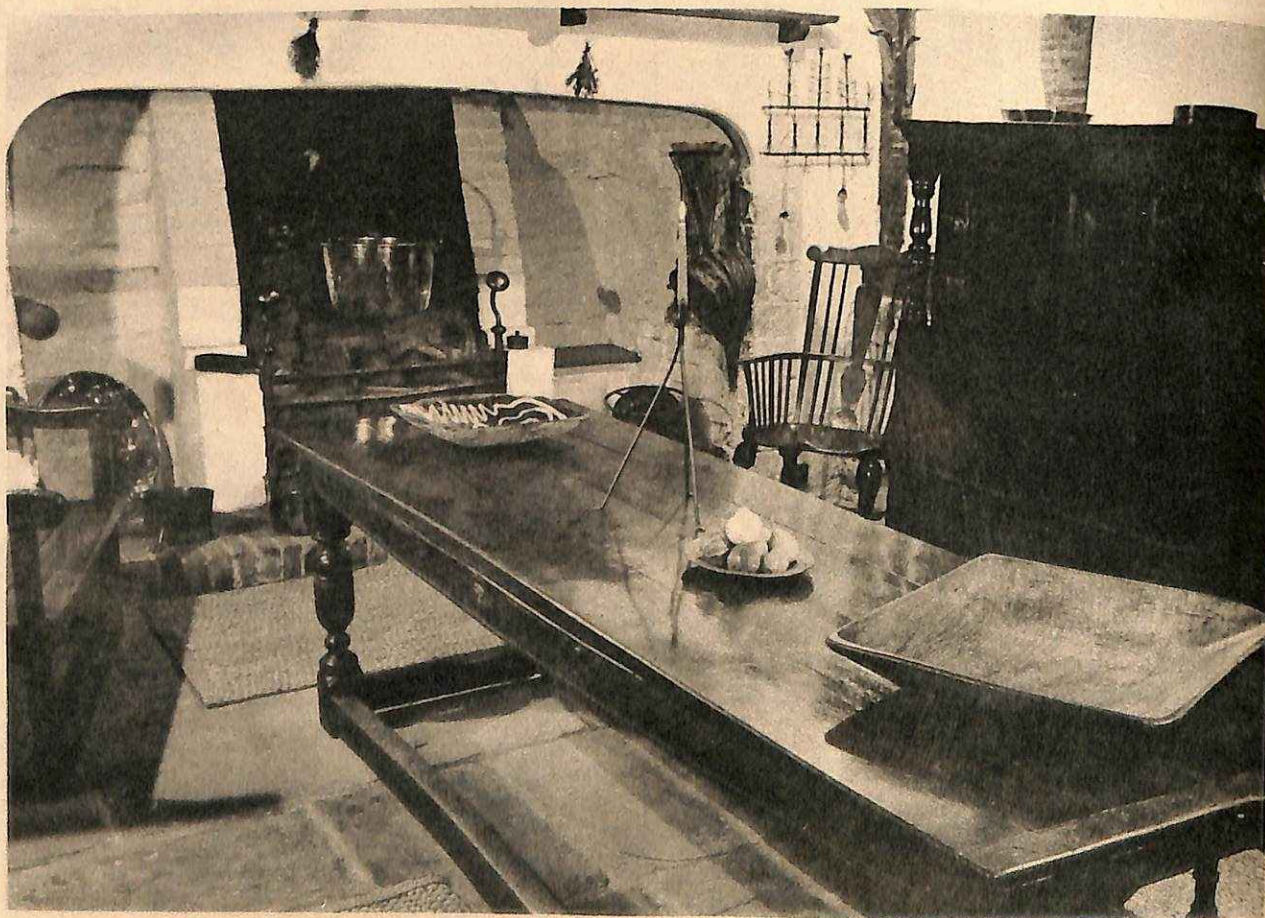
Η άλλη πλευρά

Η αποκάλυψη αυτή δεν μπορεί να ήλθε στον Σαίξπηρ αφηνιδαστικά ή επειδή μια γυναίκα απέδειχθη άπιστη και ένας φίλος ψεύτης. Γεννήθηκε στα χρόνια της σύλλογης και της εργασίας. Αν κοιταχθούν με αυτό το πνεύμα, το χιούμορ και οι κωμωδίες του — που μερικοί παλαίοι κριτικοί τα όρθαν πιο ταιριαστά με την μεγαλοπρέπεια του — δεν είναι παρά μια άλλη πλευρά, μια μερική πραγματικοποίηση του ίδιου τραγικού δράματος. Άρκετοι φιλόσοφοι, πράγματι, έμμελουν στην ιδέα ότι η τραγωδία και η κωμωδία έχουν μεταξύ τους έναν κοινό αντίθετο. Μολονότι, όμως, πήραν μεγάλοι τραγικοί και μεγάλοι κωμικοί ποιητές, πουθενά δεν άπαντάται στο ίδιο έργο αυτή η ένότητα, και με τέτοιο τρόπο, ώστε το ένα στοιχείο να συμπληρώσει το άλλο.

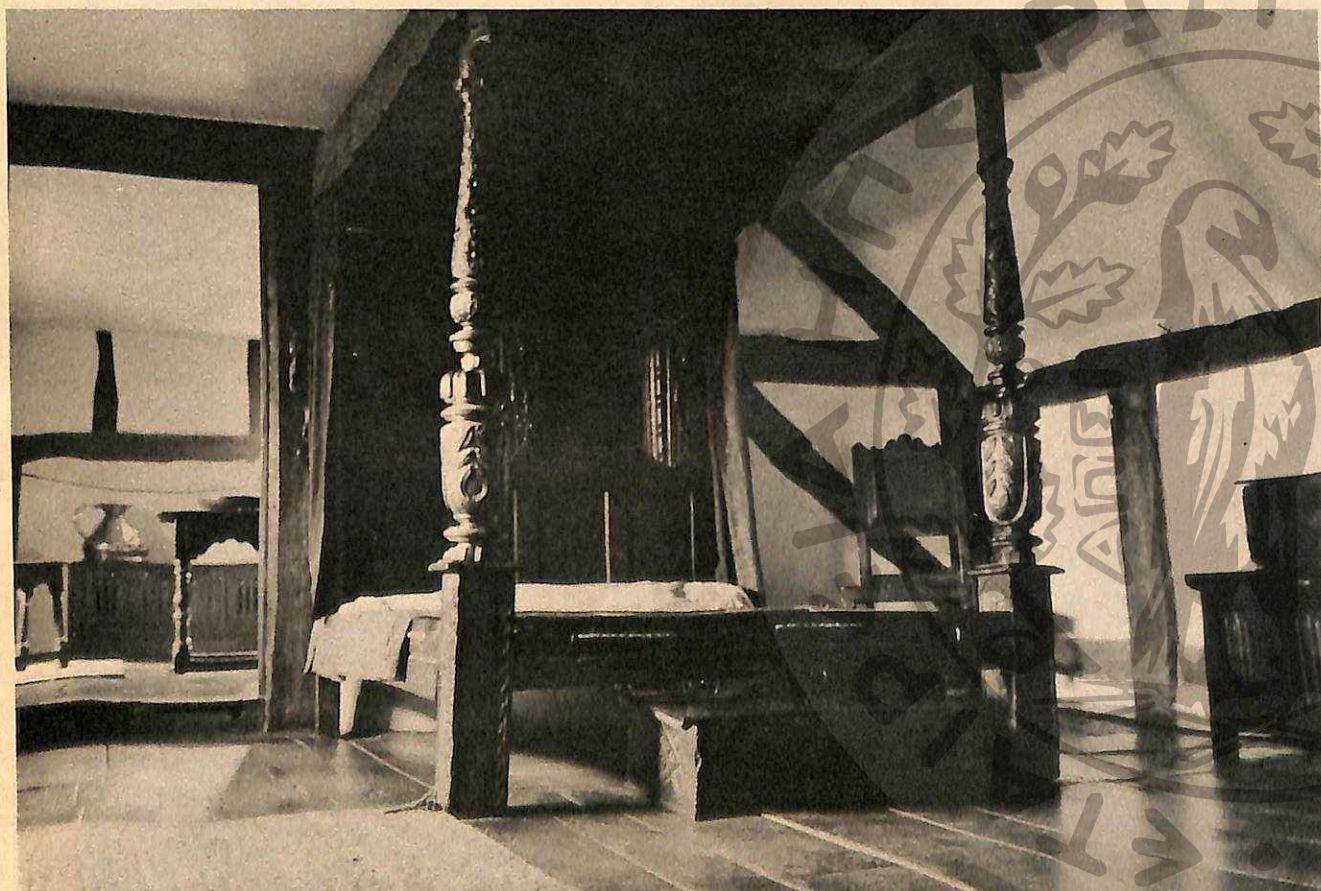
Μια νέα μεταστροφή σημειώνεται στην Σαίξπηρική δημιουργία μετά το 1608, που εγκαινιάζει την τελευταία του δημιουργική τον περίοδο. Τα έργα αυτά δεν μοιάζουν και με τις προγενέστερες κωμωδίες. Πιά άλλη προγενορά οι κριτικοί στάθηκαν στις «αμφάσεις» αυτές, για να υπονοηθούν την έλλειψη πνευματικής συνέχειας ανάμεσα σ' αυτά και στα προηγουμένα έργα του. Ο ποιητής, προφανώς, ήταν ανάγκη να καταφύγει, έστω στην παραφροσύνη, στην ασηδία, τον δόνηγγοσαν μοιραία, στην όποια του σκέψης. Η — σημείωσαν άλλοι — ή μόδα της εποχής είχε αλλάξει και ο Σαίξπηρ παρασχευόθηκε.

Το τέλος

Οι τραγωδίες, όμως, είναι η πραγματική βάση που στηρίζει αυτά τα τελευταία έργα. Εξαργάζουν το άθροισμα της ανθρωπότητας, που, κάθε γενιά, ανανεώνεται, παύει, ή Προσπερσος, γαλήνιος, μάταια, να βλέπει με κατανόηση το ξύπνημα της Μιράντας στην ζωή.

Η ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΧΩΛ. ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΠΟΥ ΖΟΥΣΕ Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Η ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΣΑΙΕΠΗΡ, ΑΝΗ ΧΑΘΑΟΥΑΙΗ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΝΤΦΟΡΝΤ

Ἡ φωτιά τοῦ «Γυλόμπ Θήατερ» ἔρριξε τὴν αὐλαία
καὶ ἐπὶ τὴν δημιουργικὴ πορεία τοῦ Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ

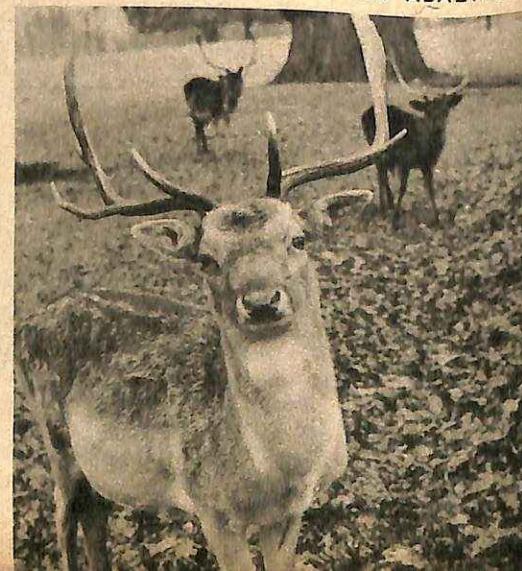
Ἡ ΤΑΠΕΙΝΗ ΤΑΒΕΡΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ 13ο ΑΙΩΝΑ. ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ ΔΡΟΙΣΤΗΚΕ Σ' ΑΥΤΗΝ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΦΑΛΤΣΑΦ

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1615 ἢ 1616 ἔκαμε τὴν διαθήκη του καί, ἀφοῦ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1616 πάντρεψε τὴν δεύτερη κόρη του, Ἰουδήθ, μετὰ τὸν Τόμας Κούνιν, ἔφθασε στὶς 25 Μαρτίου στὴν πρωτεύουσα. Ἐπισκέφθηκε τοὺς παλιούς του φίλους, τὸν Μπεμπέιτς καὶ τοὺς ἄλλους ἡθοιοὺς τοῦ θιάσου, πὸν μαζί τους συνεργάστηκε ἐνδοσε χρόνια. Καὶ στὶς 23 Ἀπριλίου 1616, ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πέθανε. Στὰ 1623 τάφηκε δίπλα τὸν ἡ γυναῖκα του καὶ στὰ 1649 ἡ κόρη Ἑλίζαβετ Χόλ, πὸν πέθανε ἀτεκνῆ. Ἀτεκνὸι πέθαναν καὶ οἱ τρεῖς γιοὶ τῆς Ἰουδήθ. Ἔτσι, μόνον ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του μπορεῖ νὰ κατὰγονται ὅσοι σήμερον ἰσχυρίζονται διὰ πρόγονό του ὡς τὸν ὡς ὁ μέγας Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ.

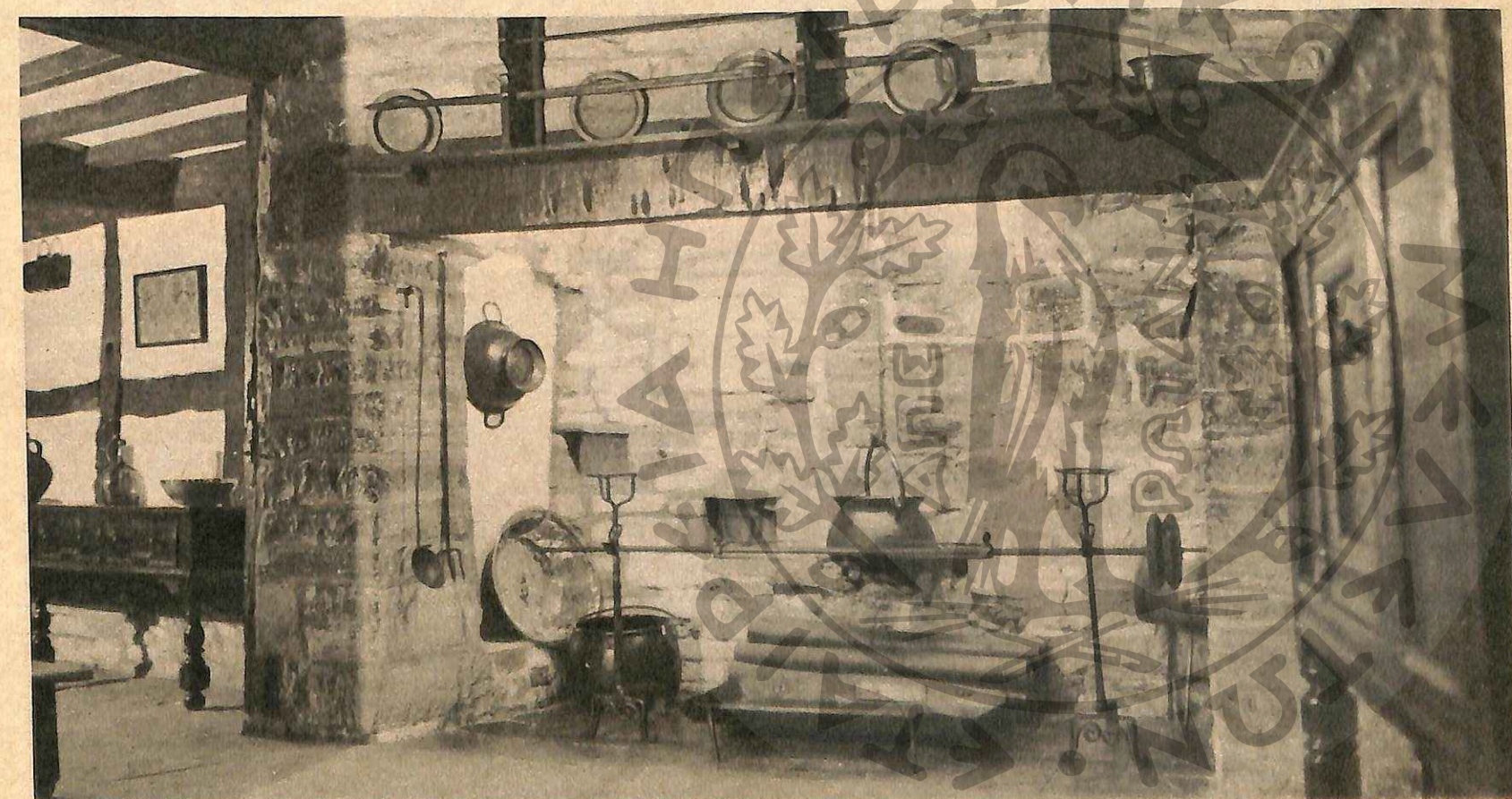
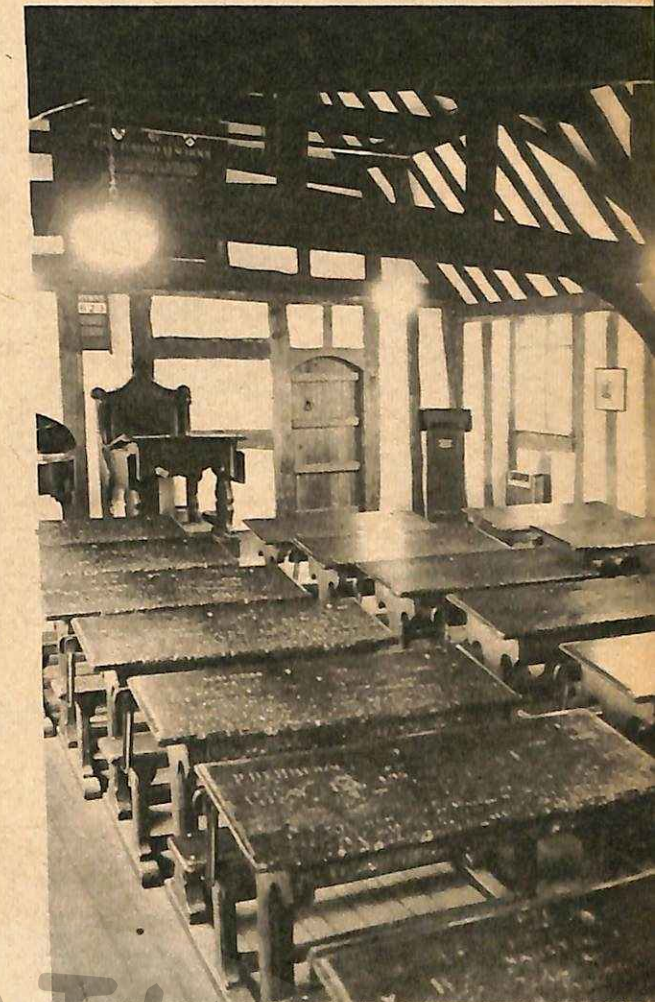
Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία διὰ τὴν «Γουίλιαμ», σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Σαίξπηρ, θὰ ἦταν τὸ τελευταῖο τοῦ ἔργου στὴν σκηνή. ἔλεγε ἤδη ἐνεργῆσαι νὰ παραλάβῃ τὸ σπῆτι τοῦ στράντφορντ, ἀπὸ τὸν ξάδελφό του Τόμας Γκρόντ, καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Λονδίνο. Ἡ ἐπιμονὴ τὸν συναδέλφου του, ὡστόσο, τὸν ἔπεισε νὰ κἀνῃ ἄλλῃ μιὰ ἐμφάνιση. Ὁ «Ἐρρίκος Η΄» γεννήθηκε ἔτσι. Ἀλλὰ, στὶς 29 Ἰουνίου 1613, στὴν διάρκεια τῆς πρώτης παραστάσεως, τὸ «Γυλόμπ Θήατερ» ἔπιασε φωτιά. Καὶ οἱ φλόγες αὐτὲς, πὸν τὸ κατέστρεψαν, ἔρριξαν καὶ τὴν αὐλαία στὴν δημιουργικὴ πορεία τοῦ Σαίξπηρ.

Οἱ τελευταῖες ἡμέρες τοῦ κύλησαν ἤρεμα στὸ Στράντφορντ, ἀν καὶ γνωρίζουμε διὰ μιὰ φορά, τουλάχιστον, ὅτι ἀναπῆγε στὸ Λονδίνο. ■■■

Ο ΘΥΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΑΦΙ ΕΙΝΑΙ ΑΒΑΣΙΜΟΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΟΣΠΙΤΟ, ὅπου μεγάλωσε ἡ γυναῖκα τοῦ ποιητῆ (ἄνω), διατηρεῖται ἀναλλοίωτο ἀπὸ τότε. Τὸ ἴδιο καλὰ διατηρημένο εἶναι καὶ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο (δεξιὰ), ὅπου ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα ὁ Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ καὶ ὅπου ὑπάρχει ἡ ἐκδοχὴ διὰ χρημάτισε δάσκαλος γιὰ σύντομο διάστημα

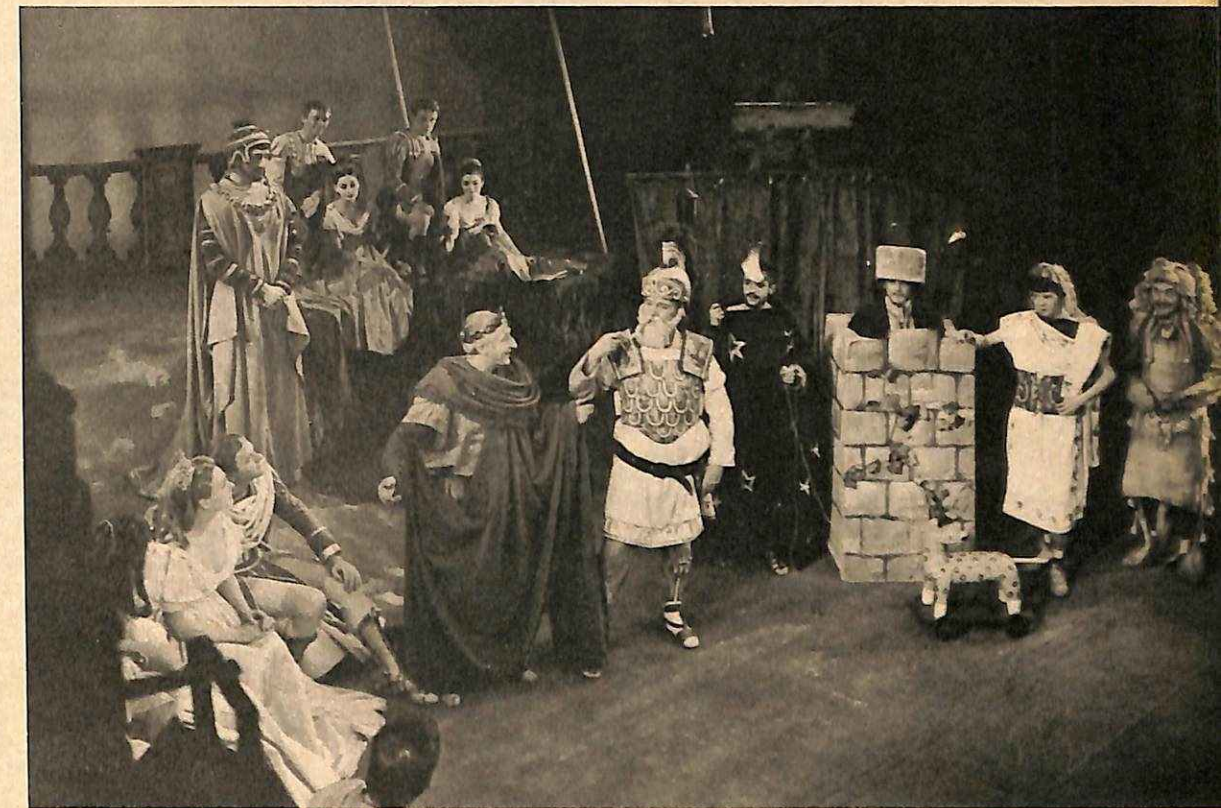
ΕΠΙΒΑΝΤΙΚΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ, ἡ ΚΟΥζίΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΧΕΙ ΜΕΤΑΤΡΑΠῆ ΤΩΡΑ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ

Μιά μοναδική υαλλιτεχνική περιοδεία με έργα Σαίξπηρ

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟ Συμβούλιο απέφασε να ντύσει τον Σαίξπηρ με τα λαμπρότερα μετάξια του, να τον προικεδοθήσει με θαυμάσια σκηνικά και να τον στείλει σε μία μοναδική περιοδεία στην Λατινική Αμερική και στην Εύρωπη, για τον εορτασμό της 400ετηρίδας. Πόλη του Μεξικού, Καρακάς, Μπαγκότα, Κούιτο, Λίμα, Σαντιάγκο, Μπουένος Άιρες, Μοντεβιδέο, Ρίο ντε Ζανέιρο, Σάο Πάολο, Λισσαβών, Μαδρίτη, Παρίσι, Αθήναι, Ρώμη θα είναι οι σταθμοί της καλλιτεχνικής αυτής αποστολής, που θα παρουσιάσει δυο από τα πιο γνωστά έργα του Σαίξπηρ, τον «Εμπορο της Βενετίας» και το «Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας». Οι Αθηναίοι θα απολαύσουν τον σερ Ράλφ Ρίτσαρντσον και την Βάλери Σάρραφ, ως Σάυλακ και Γέτσικα (κάτω). στις 21, 22 και 23 Μαΐου, που θα δοθεί ο «Εμπορος της Βενετίας» στο «Εθνικό Θέατρο». Στους άλλους ρόλους (δεξιά) θα χειρακροτήσουν τούς: Πάτσυ Μπέρν (Νερίτσα), Φρέντερικ Τζαίγκερ (Γρατιανός), Τρέβορ Μπάξτερ (Σολάνης), Μπέρναρ Χόπκινς (Λορέντζος), Μπάρμπαρα Τζέφορντ (Πέρσια) και, τέλος, Άλλαν Χάουαρντ (Βασάνης).

ΤΑ ΔΥΟ ΖΕΥΓΗ των έρωτευμένων, Βασάνης - Πέρσια, Γρατιανός - Νερίτσα (δεξιά), πλέκουν το δίχτυ του όνειρου γύρω από το σπαρακτικό ανθρώπινο δράμα του Σάυλακ, που στην εποχή μας - αντίθετα από ό,τι συνέβαινε παλαιότερα - κρατάει όλη την συμπάθεια του θεατού. «Κι ο Όθριος μάτια δεν έχει, Δεν έχει ο Όθριος χέρια, όργανα, μάκρος, φάρδος, μυρουδιά, χορά, λύπη, πάθος; Τρώει ή όχι το ίδιο ψωμί; Λαδώνεται ή όχι με τα ίδια τ' άρματα; Παθαίνει τις ίδιες αρρώστιες, γιατρέβεται με τα ίδια γιατρικά, κρυώνει, ζεσταίνεται από τον ίδιο χειμώνα κι από το ίδιο καλοκαίρι; Σάν μās τρυπάτε, δεν ματώνουμε; Σάν μās γαργαλάτε, δεν γελοούμε; Σάν μās φαρμακώνετε, δεν παθαίνουμε;». Η σκηνοθεσία του «Εμπορού» είναι του Ντέιβιντ Ουίλλιαμ, οι σκηνογραφίες του Κάρλ Τόμς, τα κοστούμια του Γουάκερ.

↑ ΤΟ «Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας» θα παρουσιασθή στους Αθηναίους στις 17, 19 και 20 Μαΐου, με σκηνοθεσία του Ουέντν Τού και σκηνογραφίες - κοστούμια του Κάρλ Τόμς. Τα δυο ζεύγη των έραστών θα ζωντανέψουν (κάτω) οι Πάτσυ Μπέρν (Ερμία), Άλλαν Χάουαρντ (Λύσανδρος), Τζούλιαν Γκλόβερ (Δημήτριος) και Μπάρμπαρα Τζέφορντ (Ελένη). Την ομάδα των κωμικών μαστόρων (αριστερά) αποτελούν οι σερ Ράλφ Ρίτσαρντσον (Στημόνης), Φρέντερικ Τζαίγκερ (Καζάνης), Μάικελ Μπέιτς (Ροκάνης) και Άντονι Σάρπ (Κυδώνης). Σε άλλους ρόλους θα εμφανισθούν επίσης οι Τέρενς Λότζ (Βελόνης), Ρόντεϋ Μπένς (Φυσούνης) (άνω).

ΣΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΤΙΤΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΩΝ ΕΩΤΙΚΩΝ, Η ΩΡΑΙΑ ΜΥΡ. ΦΟΡΜΠΣ

ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟ ΚΑΙ ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Η ΝΕΑΡΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ ΑΤΕΝΙΖΕΙ ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΑΤΙΑ ΛΑΔΙΑ, ΠΕΛΩΡΙΑ, ΒΑΘΙΑ

Η ΤΖΟΥΛΗ ΕΕΚΙΝΑΕΙ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΖΥΛ ΝΤΑΣΣΕΝ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΤΖΟΥΛΗ, που ποζάρει
τώρα για τόν πλανόδιο
φωτογράφο της πλατείας
Κλαυθμώνος, είναι βέβαιη
πως σε λίγο θα απαθανα-
τίζεται από τούς διασημό-
τερους φακούς του κόσμου
→

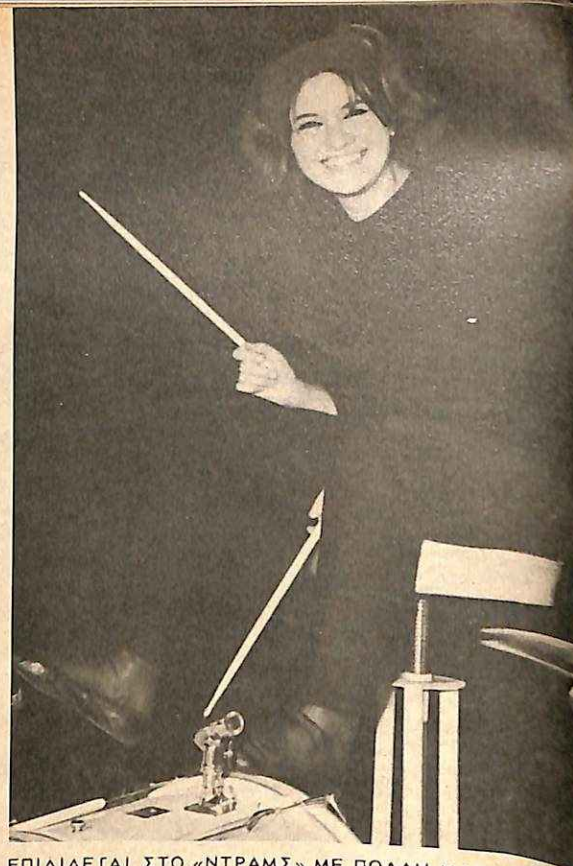
Ενα κορίτσι με ξανθά μαλλιά, πελώρια λαδιά μάτια, γαλλικό όνομα, αμερικανικό διαβατήριο και πολλά όνειρα. Ίσως να μην την είχε προσέξει κανείς όταν, πριν δυο χρόνια, γύριζε ξυπόλητη στα θράχια και στις κοφτερές πλάκες της "Υδρας, όταν έμπαινε στις βάρκες και ξεροψηνόταν στον ήλιο. Το λιοπύρι της "Υδρας είναι πάντοτε γεμάτο από έκθαμβα μάτια, όνειρα και κορίτσια που έχουν την αλμύρα στο σκουρο δέρμα τους. Εκείνη ήταν μόλις δεκαέξη χρόνων και φαινόταν δεκατεσσάρων. Όποιος την δει όμως σήμερα να θαδίζει στους αθηναϊκούς δρόμους ή να κάθεται με την παρέα της στο «Βυζάντιο» ως τις τρεις το πρωί, θα την κοιτάξει σίγουρα για δεύτερη φορά. Το όνομα είναι διάσημο και αυτό της δημιουργεί πρόσθετες υποχρεώσεις. Η ίδια δεν είναι ακόμη. Τα προγνωστικά όμως λένε ότι έχει όλα τα προσόντα για να γίνη και ότι σύντομα θα μιλούν όλοι γι' αυτήν. Το όνομά της: Τζούλη. Επώνυμο: Ντασσέν. Ηλικία: 18 έτων. Όνειρα και βάσιμες ελπίδες: Λαμπρή σταδιοδρομία —που άλλου;— στον κινηματογράφο. Αυτόν τον μήνα αρχίζει στο Παρίσι την πρώτη μεγάλη ταινία της πού, καθώς λέει με συγκίνηση, θα είναι αποφασιστικής σημασίας. Με ποιούς άλλους θα παίξει; Ποιός είναι ο τίτλος της; Θα την σκηνοθετήσει ο πατέρας της; Σε όλα αυτά η Τζούλη απαντά με ένα πονηρό χαμόγελο, που κρύβει αρκετό κοριτσίστικο πείσμα. Έχει πολλά σχέδια, μα δεν θέλει να αποκαλύψει τίποτε πριν αρχίσει ή πραγματοποιήσει τους.

ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΜΗΝ ΠΡΟΣΕΞΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΑΥΤΗ ΚΟΡΕΛΛΑ

Πριν ακόμη κλείσει τα δεκαοκτώ, έχει βάλει τα θεμέλια μιας καριέρας στο θέατρο. Το κοινό του Παρισιού την έχει χειροκροτήσει από πλευρά της Μελίνας, στην «Φλόρα», που είχε ανεβάσει το «Βορειότερο», και στο «Ευτυχισμένο ταξίδι» του Θόρντον Ουάιτλιντερ. Και στην Γενεύη της έμπιστεύθηκαν τον ρόλο της Βιόλας στην «Δωδεκάτη νύκτα» του Σαίξπηρ. Όσο για τον κινηματογράφο, ο πατέρας της της έδωσε έναν μικρό ρόλο στο «Τόπ - Καπού» και η μικρή τότε Τζούλη τα κατάφερε θαυμάσια. «Τον Ιούλιο κλείνω τα δεκαοκτώ -λέει με παιδική αφέλεια- κι ο Χατζιδάκις μου έχει υποσχεθεί ένα δωρό: Θα γράψω για τα γενέθλιά μου ένα τραγούδι, που θα το λανσάρω εγώ σ' ένα νυκτερινό κέντρο στο Παρίσι. 'Ο άδελφός μου, ο Τζό, θα με συνοδεύει με την κιθάρα του. 'Αν τ'αν ακούγατε!... Κανείς δεν παίζει κιθάρα σαν κι αυτόν!...».

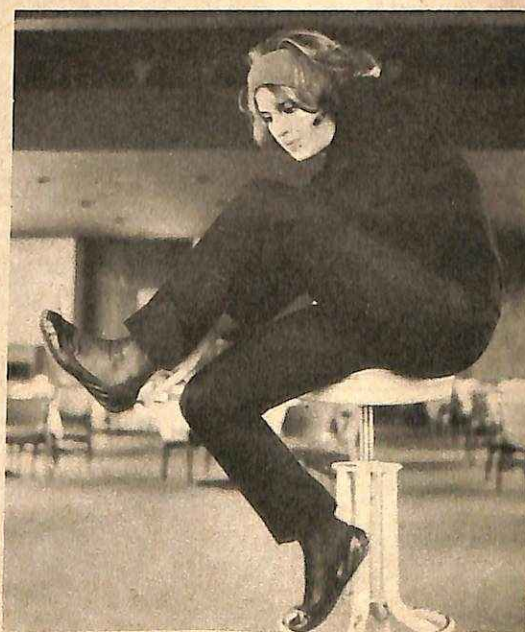

ΕΠΙΔΙΔΕΓΑΙ ΣΤΟ «ΝΤΡΑΜΣ» ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΜΑΝΙΑ

Η ΜΑΜΑ ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΤΑ ΕΓΧΟΡΔΑ

ΚΑΘΕ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΦΥΣΙΚΟΤΗΤΑ

Νοιώθει σίτην 'Ελλάδα άνετα, εάν νά ἔχη γεννηθῇ ἐδῶ

Το κυριώτερο και το συμπαθέστερο από τα προσόντα της είναι ότι δεν προσπαθεί να παραστήσει με το ύφος της την έκκολαπτόμενη στάρη ή την μοιραία ήθοποιό. Είναι απλή, πολύ απλή, βάφεται πολύ διακριτικά, είναι εύκινητη, χαριτωμένη, πάντα κεφάτη, άλλοτε πειραχτήρι κι άλλοτε ευαίσθητη. Και κάτι ακόμη, που άλλοι το θεωρούν προτέρημα και άλλοι ελάττωμα για μια γυναίκα: Είναι ξεύνη.

«Άλλοτε μοιάζει με ένα καλόβολο, χαμογελαστό παιδάκι και άλλοτε δείχνεται σαν ώριμη και «έπικίνδυνη» γυναίκα, καθώς ανάδει ένα τσιγάρο κι άρχίζει να αναπτύσσει την θεωρία της «περί θεατρικού αυτοσχεδιασμού». Κι όμως είναι μια ζωντανή κοπέλλα, που στις ελεύθερες ώρες της αναζητά την συντροφιά του άκκορντεόν της ή ενός αυτοκινήτου, για να ξεπεράσει άνετα τα έκατό. Είναι μια κοπέλλα που την μια στιγμή παίζει και άστειεύεται και την άλλη γίνεται ευαίσθητη και στοχαστική.

Προτιμήσεις...

Όταν βρίσκεται στην 'Ελλάδα νοιώθει σαν να ἔχη γεννηθῇ σὲ τούτο τὸν τόπο. Τρελαίνεται για τα ντολμαδάκια, την φέτα, την ταραμσαλάτα και καταβροχθίζει νύχτα - μέρα λουκουμάδες. Από τα ελληνικά τραγουδία αγαπά περισσότερο την «Γερακίνα» («Ξέρεις ποιά σου λέω, εκείνο με τα ντούμ - ντούμ - ντούμ...»), το «Είμαι άνδρας» και τον «Ταχυδρόμο» του Χατζιδάκι, με τον οποίο ἔχει στενή φίλια. Μπορεί να μιλάει ὡρεςλόκληρες για το πόσο θαυμάζει την Γκάμπο και την Ζαν Μορώ, πώς το όνειρό της είναι να παίξει με τον Μπελμοντό, τον Ζαν - Πιερ Κασέλ ή τον Άντονι Πέρκινς, πώς ονειρεύεται να είχε παίξει τον ρόλο της Καρτινάλε στο «Καρτούς» (και πώς θα τον είχε αποδώσει), πόσο λατρεύει την Μελίνα (δεν θα ξεχάσει ποτέ ότι στο Παρίσι η Μελίνα την βοηθούσε να το σκάει από τα μαθήματα για να πηγαίνει στον κινηματογράφο).

«Όταν δεν ἔχω δουλειά, βλέπω τέσσερα έργα την ἡμέρα. Βγαίνω από την αίθουσα μόνον όσο χρειάζεται για να φάω κανένα σάντουιτς. Τα «Παιδιά του Παραδείσου» τα είδα δεκαοκτώ φορές».

Και ο πατέρας της:

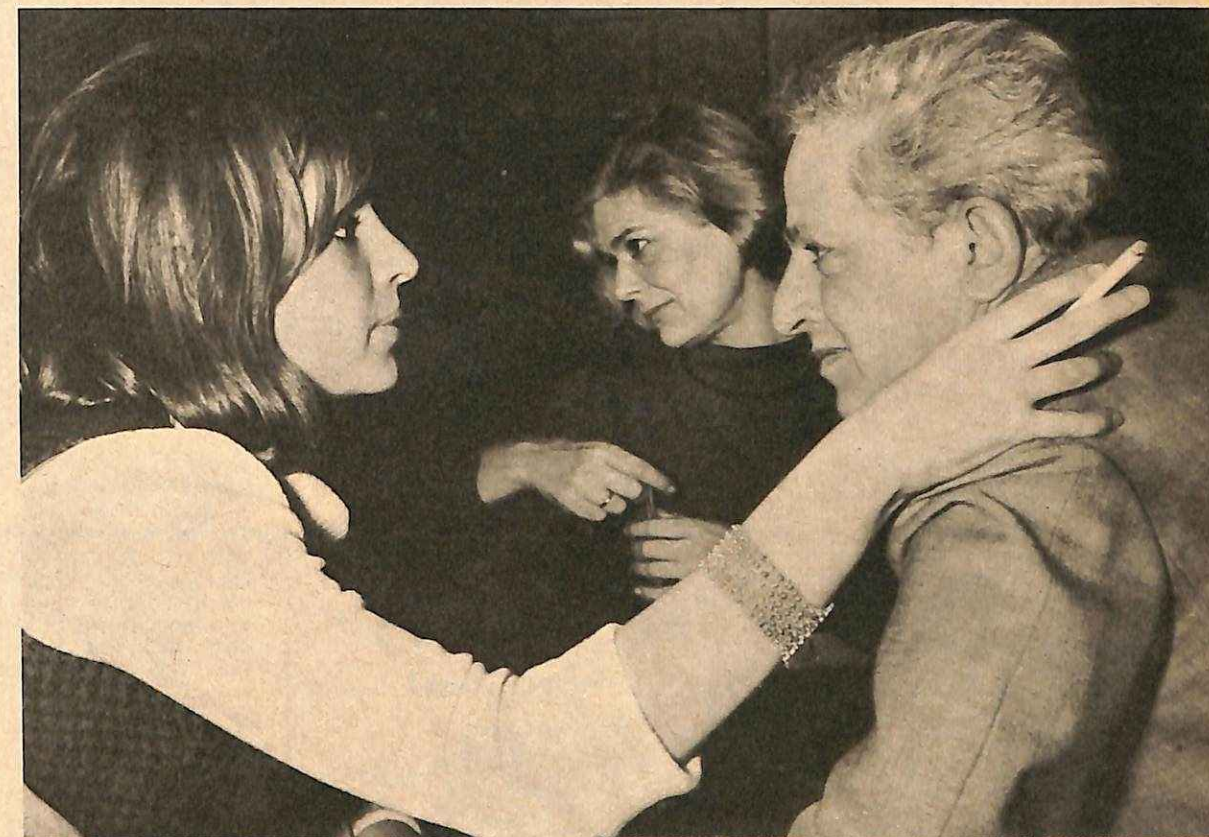
«Θέλει, βέβαια, να με βοηθήσει, αλλά ἔχει και τις θεωρίες του... Μια απ' αυτές είναι ότι ο καλύτερος τρόπος για να βοηθήσει κανείς τα παιδιά του είναι να τα αφήνει να τα βγάλουν πέρα εντελώς μόνα τους. Να σὰς πω και κάτι άλλο: Δεν ένθουσιάζθηκε και τόσο πολύ, όταν κάποιο ὄραϊσ πρωϊ του δήλωσα ότι είχα αποφασίσει να γίνω ήθοποιός. Και το μόνο που ἔβριχε να μου πῇ ἦταν: "Βρέ παιδάκι μου, ναμίζεις πὼς υπάρχουν λίγες νευρωτικές δεινότητες και σκέφθηκες να προσθέσεις και συ άλλη μία;"».

Υπό... ἐχεμύθεια!

Όντας σὲν ὅμως δὲν είναι από τους πατέρες εκείνους που ἔβλουν να ανακόψουν τὸν δρόμο τὸν παιδιῶν τους. Θὰ τὴν βοηθήσει, θετικά ή ἀρνητικά, και περισσότερο σαν δάσκαλος. 'Εξ ἄλλου, χαιρείται ὅτεν ἕνας ἄνθρωπος ἔχη ὄνειρα και φιλοδοξίες.

Για τις προσωπικές της, ὅμως, επιδιώξεις, ή Τζούλη, που μιλάει με τόση ευκολία για χίλια-δύο πράγματα, κρατά μια ἀπόλυτη ἐχεμύθεια ἀπέναντι του ἑαυτοῦ της. Αὐτὰ δὲν τὰ ἀποκαλύπτει σὲ κανένα, είναι ἀπέρρητα και ἀπαραδίστα. 'Ετσι δὲν κάνουν ἔλα τὰ κορίτσια κάτω τὸν 20 χρόνων:

Ἡ Τζούλη ἔχει σὴν τὰντα της ἀμερικάνικο διαβατήριο, γιατί τὸ ὄνομά της είναι γραμμένο, πρὶν ἀπὸ δεκαοκτὼ χρόνια, σὲ ληξιαρχικά διελία του Χόλλυγουντ. Τότε ὁ Ντασσέν δούλευε για λογαριασμό της Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ και ὁ λη ή οἰκογένεια, ή γυναίκα του, ή Μπέατρις, ὁ

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ - Η ΜΕΛΙΝΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΕΤΑΙ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΠΑΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ

Η ΤΖΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΜΕΛΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΕΣ... ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΝ ΤΖΟΥΛΥ

ΤΥΠΟΣ AM 410 (10 κ.π.)

ΟΧΙ ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ!

“Όλα τὰ ψυγεία δὲν εἶναι τὰ ἴδια!

Ἀξίζει νὰ δῆτε τὸ ΝΕΟ ΨΥΓΕΙΟ

AMERICAN ELECTRIC

ΤΥΠΟΣ AM 414 (14 κ.π.)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ:

GENERAL ELECTRIC

Παπαρρηγοπούλου 9 Τηλ. 237.001 - Ἀθήναι
Ἀμερικῆς 7 ΑΘΗΝΑΙ - Τσιμισκή 61 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΤΖΟΥΛΗ
ΞΕΚΙΝΑΕΙ...

Ταξιδεμένη
πολύ
ἔχει ζήσει
πολύ
γὲ ὅλο τὸν κόσμο

Τζὼ καὶ ἡ Ρίκι, πὺ σπουδάζει τώρα φιλολογία στὴν Σορβόνη, εἶχε ἐγκρασταθῇ ἐκεῖ. Πρὶν κλίσῃ τὰ πέντε τῆς χρόνια, ἡ Τζούλη ἀκολούθησε τοὺς γονεῖς τῆς στὴν Ἀγγλία καὶ ἀπὸ τότε εἶναι κάτι σὰν πολίτις τοῦ κόσμου. Ἐμαθε γραφὴ καὶ ἀνάγνωση περιοδεύοντας ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Εὐρώπης: Στὰ ἔξη τῆς χρόνια οἱ συμμαθήτριάς τῆς ἦταν Ἑλβετίδες, στὰ ἑπτὰ Ἰταλίδες, στὰ δέκα Γαλλίδες. Σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία μιλοῦσε ἀνετὰ τρεῖς γλώσσες καὶ ἐνοῶσε πὼς ἔλη ἡ Εὐρώπη ἦταν ὁ τόπος τῆς.

Τελικὰ ὁ Ντασσὲν καὶ ἡ γυναῖκα του ἐγκαταστάθηκαν στὸ Παρίσι. «Καὶ τὸ Παρίσι ἐγὶνε σπίτι μου!» παραδέχεται μὲ ἐνθουσιασμό καὶ λάμπει δόκλῃρη.

Ἔτσι μιλάει καὶ γιὰ τὴν μητέρα τῆς:

«Εἶναι μεγάλη μουσικός! Πὼς δὲν τὸ ξέρετε; Βιολονίστρια. Ἐπαιξε ἄλλοτε ἰμαζὶ μὲ τὸν Πάμπλο Ικαζάις. Ὅταν ἦμαστε μικρά μᾶς ἔβαζε ὁ πατέρα νὰ μελετᾶμε ἐπὶ ὥρες. Θυμῶμαι πὺ μᾶς ἔλεγε: “Ὅταν μεγαλώσετε, θὰ φτιάξουμε οἱ τέσσερις μᾶς ἓνα ἐξαιρετικὸ κουστρέττο!”. Αὐτὸ ἦταν τὸ δεινὸ τῆς μητέρας μου...”

Ἀπὸ τὸ μυαλὸ ὅμως τῆς Τζούλης δὲν πέρασε ποτὲ ἡ ἰδέα ὅτι μποροῦσε νὰ κἀν τίποτε ἄλλο στὴν ζωὴ τῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ γίνῃ ἡθοποιός. «Ἡθοποιὸς τοῦ θεάτρου, νὰ ἐξηγούμεθα. Ἀλλὰ, φυσικά, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἦταν ἀκατάδεχτη!...». Κι αὐτὸς ὁ κύριος στόχος δὲν χάθηκε ποτὲ ἀπὸ τὴν παιδικὴ καὶ ζωντὴ ματιά τῆς. Τὸν παραδέχθηκαν ὅλοι, καὶ ὁ πατέρας τῆς, πρὸ ὅλο πὺ στὴν ἀρχὴ εἶχε τηρήσει μιὰ εὐμενὴ αὐδετερότητα, σήμερὰ τὴν κοιμαρώνει. Τὸ δεκαετῶχρονο αὐτὸ κορίτσι ἐπιβάλλεται μὲ τὴν δριμύτητα, τὸ βάρος καὶ τὴν ζωντάνια του. Τί ἄλλο χρειάζεται, ἂν προστεθῇ σ' αὐτὰ μιὰ δροσερὴ ἀκτινοβολία, ἓνα καλοσχεδιασμένο πρόσωπο καὶ ἓνα γοργόρο καὶ ἐξυπνὸ μυαλὸ; Εἶναι καὶ ἡ οἰκογενειακὴ καλλιτεχνικὴ παράδοση πὺ τὴν συνοδεύει, τὸ προστατευτικὸ, ὁλλὰ ἀπαιτητικὸ βλέμμα τοῦ ἐμπειροῦ σκηνοθέτη, πὺ δὲν ἐξέλε ποτὲ ἡ μικρὴ χαϊδεμένη κόρη του νὰ μὴν εἶναι κάτι τέλειο.

Τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὴν σχολὴ τῆς...

Υστερὰ ἀπὸ μιὰ περιπλάνηση στὴν Εὐρώπη, ἡ Τζούλη βρέθηκε πάλι στὴν Ἀμερικὴ, στὰ δεκάξη τῆς, γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ μαθήματα στὴν δραματικὴ σχολὴ «Νέμπορχουντ Πλαίχхаουζ».

Τὸ σχολεῖο αὐτὸ εἶναι διάσημο, γιὰτὶ πολλοὶ μαθηταὶ του τὸ ἔσγαλαν ἀσπροπρόσωπο. Ἀνόμεσα σ' αὐτοὺς εἶναι καὶ ὁ Γκρέγκορυ Πέκ, ἡ Τζόαν Γούντγουρντ, ὁ Τόνυ Ράνταλ, ὁ Ἐντμουντ Ο' Μπράϊαν, ὁ Στήβ Μάκ Κουήν.

Γιὰ δυὸ χρόνια, κάθε μέρα ἑννέα μὲ ἔξη, ἡ Τζούλη καθόταν στὰ ἴδια θρανία καὶ ἀκούγε τὰ ἴδια μαθήματα, ἀπὸ τοὺς ἴδιους δασκάλους. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς δὲν ἄντεξε. Λίγο πρὶν τελειώσουν τὰ δυὸ χρόνια καὶ πρὶν δώση κανονικὰ τίς ἐξετάσεις τῆς, τὸ ἔσκασε ἀπὸ τὴν σχολὴ.

«Παράξενο σὰς φαίνεται; Καὶ ὁ Στήβ Μάκ Κουήν τὸ ἔσκασε πρὶν τελειώσουν τὰ μαθήματα, ἀφοῦ εἶχε βοή δουλειά...», λέει γελώντας, γιὰτὶ τὸ θεωρεῖ κι αὐτὸ πολὺ φυσικὸ.

Καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα; Ἡ Τζούλη δὲν διστάζει νὰ μιλήσῃ μὲ τὴν ἴδια ἀπλότητα καὶ γιὰ τὸ «φλέγον» αὐτὸ θέμα. Περιγράφει μὲ ζωντάνια τὸν «καλὸ τῆς» καὶ δίνει μὲ λίγα λόγια τὸ πορτραῖτό του:

«Εἶναι ψηλός, μελαχροινός, πολὺ μελαχροινός, εἰκοσιετῶς χρόνων. Ἀμερικανός, ἀλλὰ οἱ γονεῖς του εἶναι Ἰταλικῆς καταγωγῆς... Περνάει πάντα τὰ καλοκαίρια του στὴν Ὑδρα. Ἐχει ἐκεῖ ἓνα ὁμορφὸ σπίτι...».

Ὁ Ντασσὲν παρακολουθεῖ κρυφά, μ' ἓνα χαμόγελο, τίς ἐνθουσιώδεις ἐξομολογήσεις τῆς κόρης του. Καὶ ἡ Τζούλη τοῦ κόβει τὴν φόρα γιὰ περαιτέρω νοθεσίες καὶ συμβουλές:

«Τί νὰ γίνῃ, μπαμπά; Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια!».

ΠΛΕΚΤΑ ACRILAN
MODELLO ΒΟΥΛΓΑΡΗ

ACRILAN
CHEMSTRAND
DIVISION OF
MONSANTO

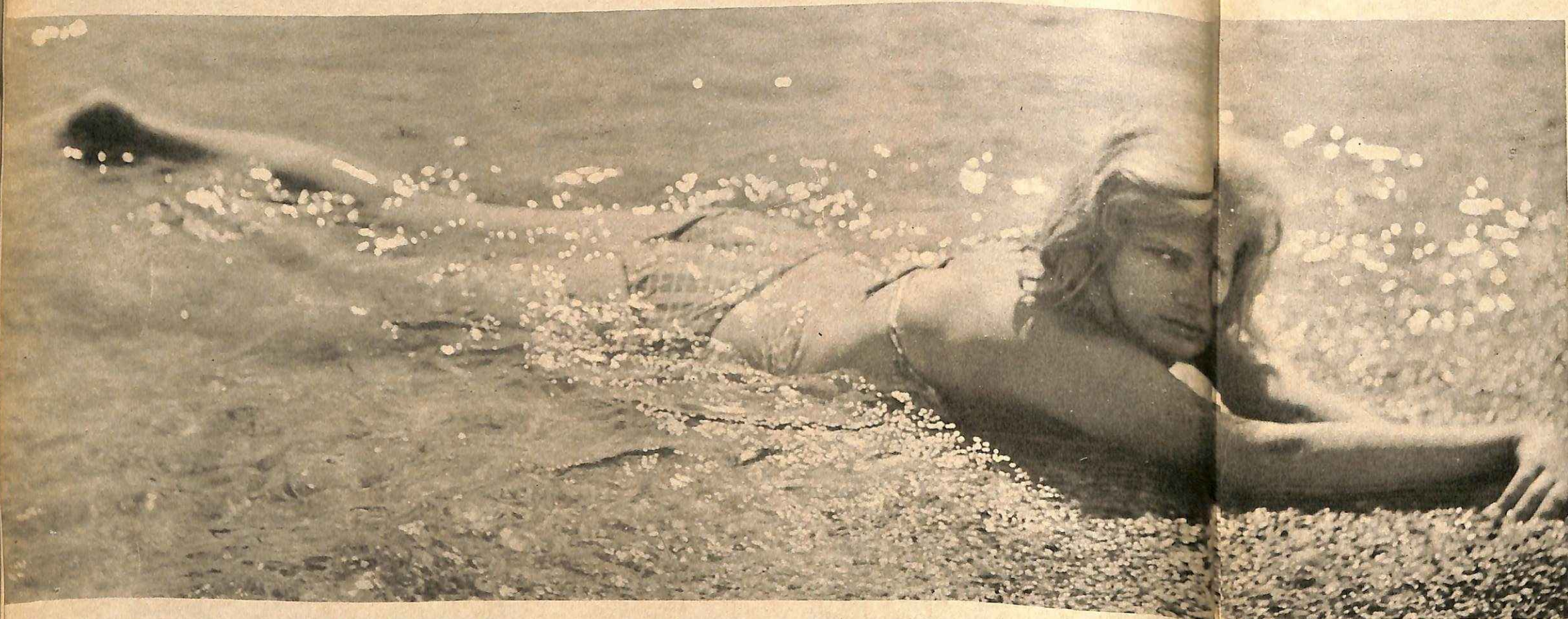

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ

Ακόμη μία Μπέ - Μπέ, κοντά στις τόσες άλλες που αγωνίζονται να μιμηθούν το άμμητο γαλλικό πρότυπο της Μπριζίτ Μπαρντό, απέκτησε τελευταία ο αμερικανικός κινηματογράφος. Την λένε Μπέμπα Λόνκας και είναι υιά κατάξανθη νεαρή Γιουγκοσλάβας, 19 ετών, με έντυπωσιακή εμφάνιση και παιδική αφέλεια.

Ξεκίνησε σαν χορεύτρια και έκανε καριέρα στην τηλεόραση, προτού την ανακαλύψει ο φωτογραφικός φακός. Η πρώτη της ταινία ήταν «Ο Ένατος κύκλος», η ταινία - θρύλος,

παραπάνω από μία... δραματική ήθοποιός: Μπορούσε να γίνει μία διεθνής στάρ! Άλλωστε, μετά τον θάνατο της Μαίριλιν Μονρόε, το Χόλυγουντ έχει περισσότερη ανάγκη από σέξ, παρά από τέχνη... Έτσι η πρώτη της εμφάνιση στον αμερικανικό κινηματογράφο θα γίνει με όλη την λαμπρότητα που ταιριάζει σε μία μέλλουσα στάρ. Η Μπέμπα, ντυμένη με τις χαρακτηριστικές εσθίτες των πριγκιπισσών των Βίκιγκς, εμφανίζεται έυορφη κι αγέρωχη, σαν πραγματική πριγκίπισσα, στην νέα υπερπροαγωγή της «Κο-

Η «ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Γκέρντα» εκτός σκηνής. Ένώ το γύρισμα των «Μακρών πλοίων» συνεχίζεται, η νεαρή πρωταγωνίστρια Μπέμπα Λόνκας βρίσκει την ευκαιρία να αποβάλει την περιβολή των Βίκιγκς και να περιβληθεί το μπικίνι της, για να χαρή την θάλασσα και τον ήλιο.

ΟΛΗ η δρασιά και η ζωντάνια των 19 χρόνων της ξεχειλίζουν στο στιγμιότυπο που συνέλαβε παρατυχών φωτορεπόρτερ, όταν η έκρηκτη Γιουγκοσλάβας ρίχθηκε στην θάλασσα.

που χάλασε κόσμο στο Φεστιβάλ των Καννών του 1960, εξασφαλίζοντας στην Γιουγκοσλαβία το βραβείο για την καλύτερη ξένη συμμετοχή. Ο ρόλος της Μπέμπα ήταν μικρός κι άσημαντος, αλλά αρκετός για να της εξασφαλίσει ένα διετές συμβόλαιο με την εταιρία «Κολούμπια» και να της δώσει την ευκαιρία της διεθνούς προβολής. Οι φιλοδοξίες της Λόνκας ήταν, βέβαια, πολύ διαφορετικές από την δουλειά που κάνει τώρα. Σοβαρή και μελετημένη, με γνώσεις λατινικών και γαλλικής φιλοσοφίας, πιστεύει ότι της πηγαίνουν καλύτερα οι σοβαρές και δραματικές ταινίες.

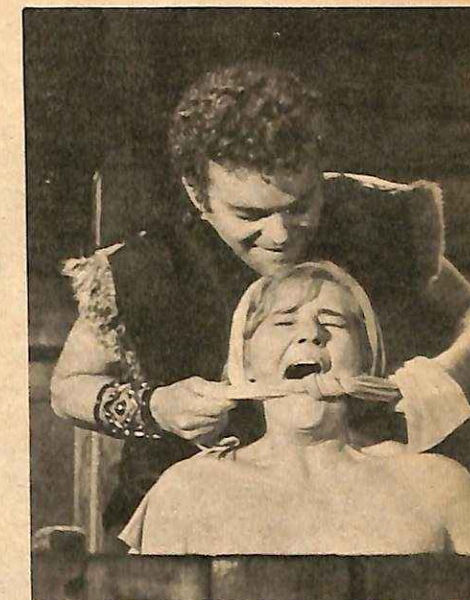
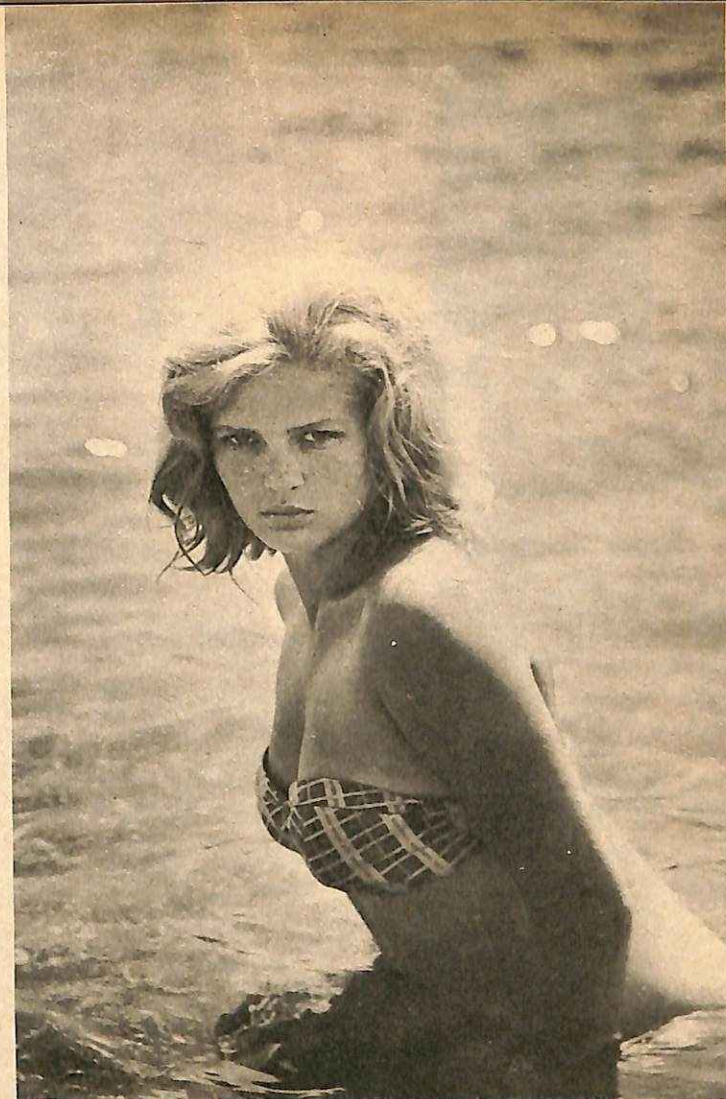
Μπορούσε να γίνει δραματική ήθοποιός!

Οι ειδικοί όμως του Χόλλυγουντ έχουν διαφορετική γνώμη. Η Μπέμπα, με τα τεράστια πράσινα μάτια, την μακροκατάξανθη χαιτή και το θαυμάσιο σώμα, άξιζε να γίνει κάτι

λούμπια: «Τα μακρά πλοία», που γυρίζεται τώρα στην Γιουγκοσλαβία. Κοντά της, ο Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ, ο Σίντνεϊ Πουατιέ, ο Ρας Τάμπλιγκ και η Ροζάννα Σκιαφφίνο καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την ολοκλήρωση μιας ιστορικής ταινίας.

Η Μπέμπα κυριαρχεί και γεμίζει την οθόνη

Πλούτος, μάχες, βασανιστήρια, όμορφες σκλάβες, δογιαστικά γλέντια και ορμαντικές ιστορίες αγάπης δίνουν μια γνήσια ατμόσφαιρα της εποχής. Και, πάνω απ' όλα, η Μπέμπα σαν αγαπημένη πριγκίπισσα, ή Μπέμπα συρομένη σχεδόν ημίγυμνη σαν αιχμάλωτη, ή Μπέμπα ανέμελη παίζοντας το λουτρό της, ή Μπέμπα σκληρή, ή Μπέμπα που κυριαρχεί και γεμίζει την οθόνη σε δυο όρων αμερικανικό υπερθέαμα... Κι αυτό είναι μόνον η αρχή.

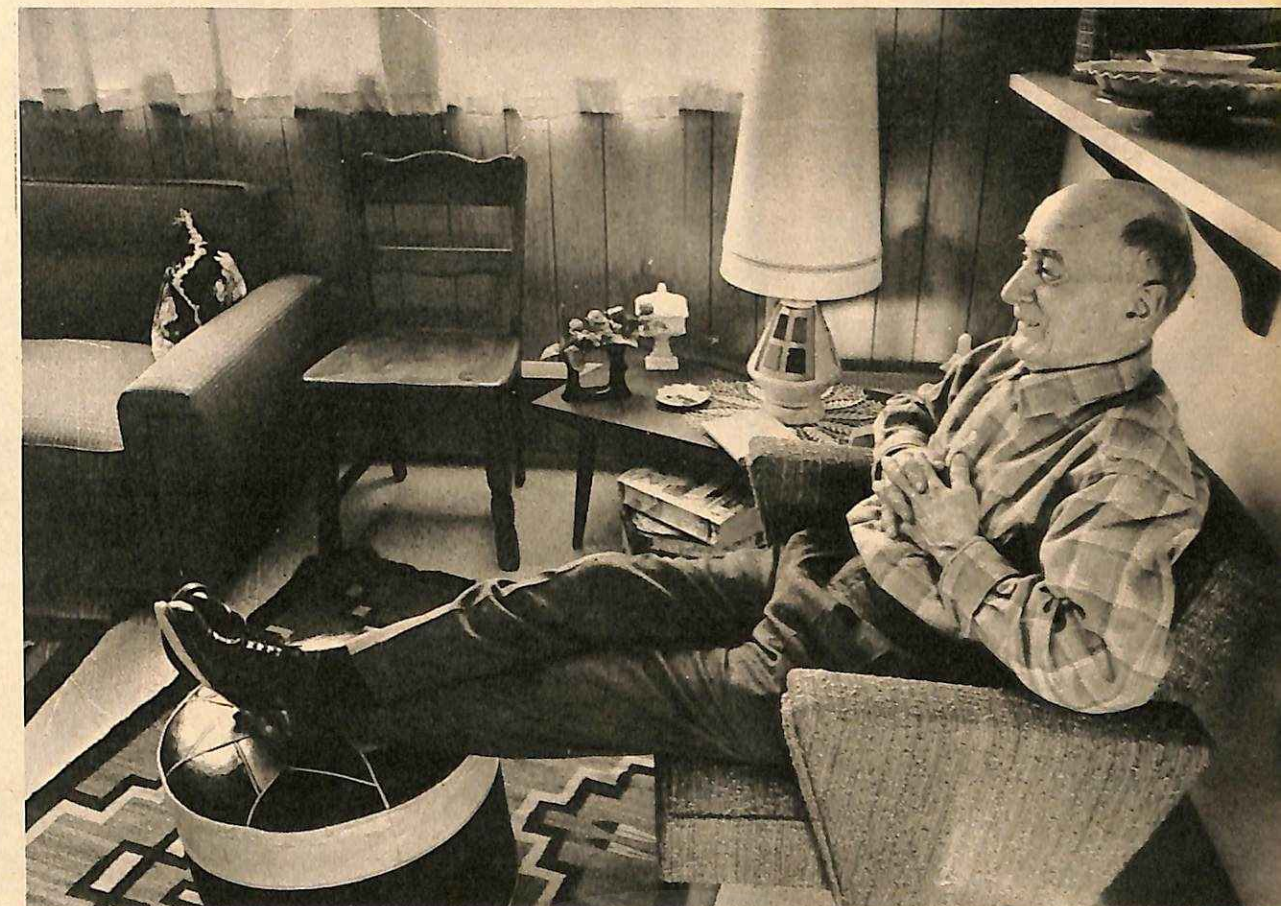
ΜΙΑ ΑΠΟ τις πιο συναρπαστικές σκηνές της ταινίας είναι εκείνη όπου ο Όρμ (Ρας Τάμπλιγκ) όρμα στην ανυπεράσπιστη πριγκίπισσα και την αρπάζει από το λουτρό της.

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ του λουτρού η Μπέμπα δεν φορούσε το μπικίνι της (αριστερά). Γι' αυτό και το μόνο παριστάμενο πρόσωπο ήταν ο άπαγωγέυς (κάτω). Το συμβάν γυρίστηκε έξ' άποστάσεως, με τον τηλεφάκο.

ΕΚ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Όρα 6,25 πρωινή άρχίζει επίσημως ή ήμέρα στις φυλακές του Ίλλινόις. Καί για τόν Ρίτσαρντ Χόνεκ ήταν ή 23.418η φορά πού έξόγαινε από τò κελλί του. Άλλά καί ή τελευταία. "Επειτα από 64 όλόκληρα χρόνια, έπρόκειτο νά αλλάξη τήν στολή τής φυλακής με ένα πολιτικό κοστούμι καί νά ξαναβγή έλεύθερος στόν άγνωστο γι' αυτόν κόσμο τού 20ού αιώνας. Άφοι για τελευταία φορά φωτογραφήθηκε με τά ρούχα τού καταδίκου, άφησε για άλλη μιá φορά τά δακτυλικά του άποτυπώματα καί έπιασε στα χέρια του για πρώτη φορά στόν τρέχοντα αιώνα χρήματα. Ήταν πλέον ένας έλεύθερος πολίτης...

■ ανά σε σπίτι, έπειτα από 64 χρόνια. Ό Χόνεκ ξεκουράζεται στο μικρό, αλλά βολικό σπιτάκι τής άνηψιάς του Κλάρας "Ορθ, πού άνέλαβε νά τόν φιλοξενήση. Άλλά όσο στενόχωρα καί άν είναι τά δωμάτια τής άνηψιάς, σ' έναν άνθρωπο πού πέρασε όλη τήν ζωή του μέσα σε ένα κελλί φαίνονται άπέραντες αίθουσες. Όπωςόδήποτε, τò πρόβλημα πού αντιμετώπιζει τώρα ό Χόνεκ είναι τò πώς θά προσαρμοσθί στα άγνωστα άντικείμενα πού άπαρτίζουν τήν ζωή μας καί πού ήταν άνύπαρκτα όταν ή πύλη τής φυλακής άνοιξε για νά καταπιή τόν σημερινό υπέργυρο πολίτη. Γιατί, ύστερα από 64 χρόνια άπομονώσεως, ή έπιστροφή στους ανθρώπους, στην κοινωνία τής άτομικής έποχής, ήταν μοραίο νά παρουσιάξη ένα σωρό προβλήματα προσαρμογής, στις μικρές ή μεγάλες, σημαντικές ή άσήμαντες λεπτομέρειες τής καθημερινότητας. Άλλά ή έλευθερία —ή πιό ένδιαφέρουσα λεπτομέρεια— βοηθεί τόν Χόνεκ νά λύνη κάθε πρόβλημα...

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΖΩΗ

καί σ' έναν αιώνα πού τού είναι όλότελα άγνωστος

Ο ΧΟΝΕΚ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΝΤΖΟΛΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΑ ΕΚΟΥΣΕ ΣΤΗΝ ΚΟΥζίΝΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

Το πρωί της 20ής Δεκεμβρίου 1963 ο Ρίτσαρντ Χόνεκ ξύπνησε νωρίς. Στις 5.25' όταν η κομπάνα σήμανε την έπωση ένορκη της ημέρας, καθόταν στον μπάνγκο του, δένοντας τα παπούτσιά του. Ήταν η 23.418η ημέρα της φυλακισέως του — και η τελευταία. Είχε περάσει στην φυλακή 64 χρόνια, διημέριον περισσότερο από κάθε άλλο σύγχρονο Αμερικανό. Αλλά εκείνη την ημέρα έπρεπε να βγεί από την φυλακή του 'Ιλλινόις και να μπει στον άνωστό του κόσμο του 20ού αιώνα.

—Κοιμηθήκατε καλά, κύριε Χόνεκ, τον ρώτησα.

—Κοιμήθηκα καλά, απάντησε με το παράξενο ύφος του. Αλλά μου φαίνεται πως για κάποιο λόγο ξύπνησα νωρίς.

Στο διπλανό κελί του Χόνεκ, ο Τζερλντ Μακνιάς στέλιζε με χριστουγεννιάτικες κάρτες το καινούργιο κρεβάτι του.

—Επιτρέψτε μου να σας πω τι έδους άνθρωπος είναι ο γέρο - Χόνεκ, είπε. Την περασμένη εβδομάδα έλαβε ένα δέμα με καρύδια και τόν βρήκα την ώρα που τα έσπαζε στην αλλη, μέσα στο κρύο. Τον ρώτησα γιατί δεν τα έσπαγε στο κελί του. Ξέρετε τι απάντησε; "Ήθελα να τα μοιράσω". Τη φαντάζεστε αυτό;

Κατά ομάδες...

Στις 6.35' οι πόρτες των κελιών άνοιξαν, για να πάνε στις δουλειές τους οι φυλακισμένοι, που πλημμύρισαν κατά ομάδες τους διαδρόμους, από τη μία μεριά των οποίων βρίσκονταν τα κελιά και από την άλλη κανένα κελιάφρακτα παράθυρα. Ο Χόνεκ βάδιζε ζωηρά, αλλά μηχανικά, με τα χέρια κρεμασμένα.

Παγωμένος δεκεμβριτικός αέρας έδερνε την αλλη, καθώς προχωρούσαμε προς την κουζίνα. Ο Χόνεκ βάδιζε ζωηρά, αλλά μηχανικά, με τα χέρια κρεμασμένα.

Στις 6.40' στέκονταν, όπως συνήθως, στην θέση του, στην αποθήκη του ψωμιού. Όπως έκανε κάθε πρωί, άπλωνε έπάνω στον πάγκο μια παλιά ψηφιδωτή, για να διαβάσει την ώρα που θα έτρωγε, τακτοποιήσε το φλυτζάνι του και το πιάτο του, ξεσκέπασε την μηχανή που κόβει το ψωμί και σε τμήματα. Ός τότε είχε άρχισε να μοιράζει φέτες. Χωρίς να χρησιμοποιεί την γλώσσα των φυλακισμένων. Δεν βλα-

ΡΕΠΟΡΤΕΡΣ ΚΑΙ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΟΤΑΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΡΩΙ

δυό άλλους φυλακισμένους, που βοηθούσαν ο' αυτή την δουλειά. —Κανείς δεν ξέρει τι πραγματικά θα συμβεί, απάντησε ο γέρο - φυλακισμένος.

Ο Ρίτσαρντ Χόνεκ είναι ένας ασυνήθιστος και πολύ ψηλός άνθρωπος. Τα λεπτά χέρια του είναι ζωηρά, με φουσκωμένες φλέβες, που δείχνουν τα 85 χρόνια του, ενώ δεν τα δείχνουν τα μεγάλα, καταγάλανα μάτια που, που είναι ακόμη καθαρά και αεικίνητα. Φαίνεται λεπτός σαν παλαιός βιοστής ή λογιστής κάποιου μυθιστορηματος του Ντίκενς.

Η φωνή του είναι ευχάριστη και η έμφιλια του άκριβη. Η φρασολογία του είναι φρασολογία μορφωμένου ανθρώπου, αν και δεν πήγε στην μέση εκπαίδευση. Ποτέ δεν χρησιμοποιεί την γλώσσα των φυλακισμένων. Δεν βλα-

στημάει ποτέ. Ούτε φαίνεται για φωνιά. Και, εν τούτοις, το έγκλημά του ήταν κάποιο φόνος.

Στις 7.25' ο Χόνεκ είχε κόψει 57 ψωμιά. Καθισμένος στον μπάνγκο του, έπασε πάντα, τρώει το τελευταίο πρωινό του στην φυλακή — δυό αυγά, φρυγανιές και ζωμό από κρέας. Κατόπιν άρχισε το καθάρισμα. Καθώς έπλενε ένα κουτί από αλεύρι, φαινόταν να μη προσέχει την συζήτηση που γινόταν γι' αυτόν.

—Δεν θα το πίστευε κανείς αυτό πριν από ένα μήνα, είπε ο Χόνεκ, που δουλεύει κι αυτός στην αποθήκη του ψωμιού.

Κάτι ιδιαίτερο

Ο Χόνεκ, ένας μεγαλόσωμος άνθρωπος, με αγαθά, μελαγχολικά μάτια,

έχει περάσει 24 χρόνια στην φυλακή και τα μισά από αυτά δουλεύει στην αποθήκη του ψωμιού. Περίμενε μέχρις ότου απομακρυνθεί ο Χόνεκ:

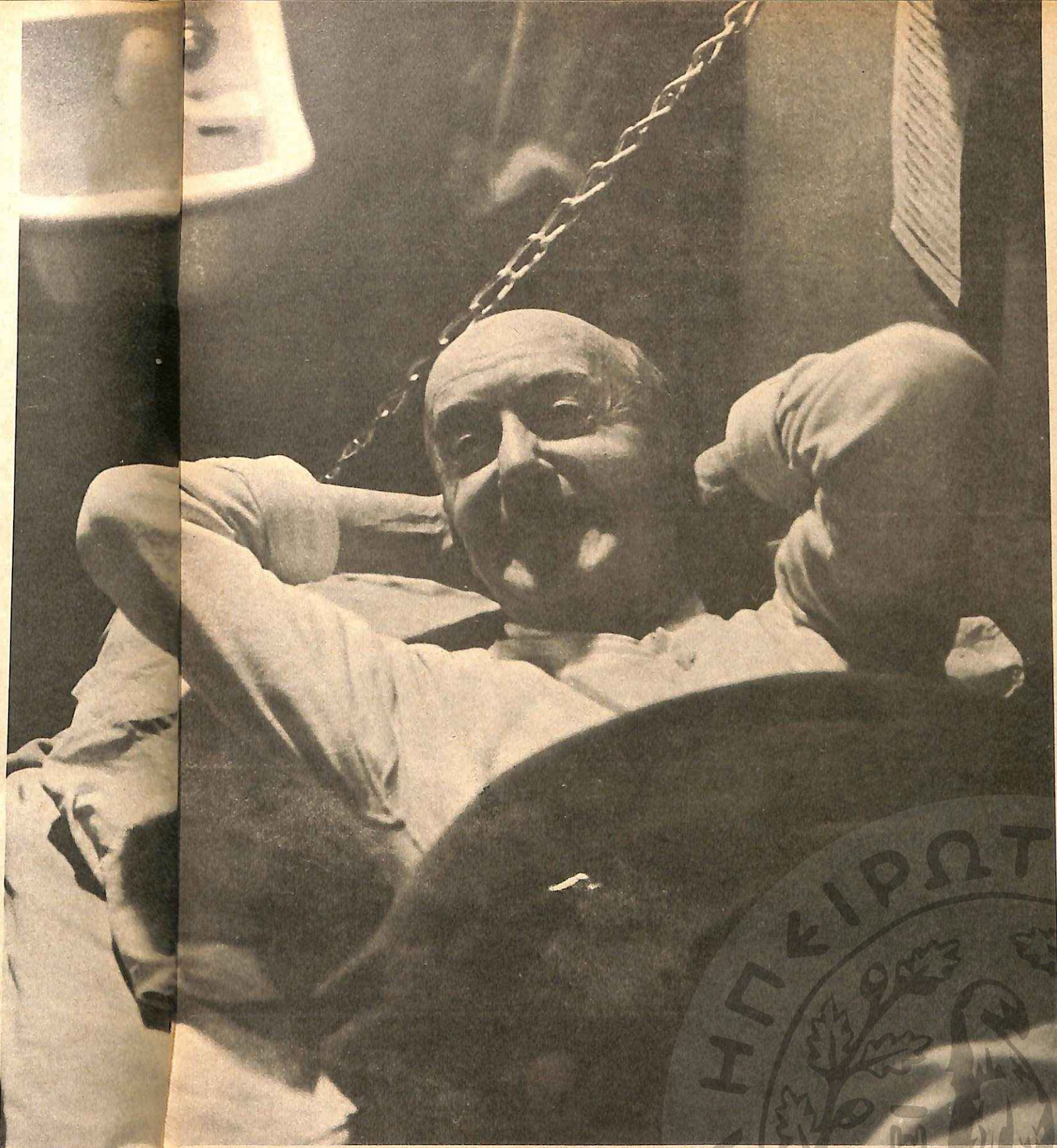
—Ασφαλώς άλλαξε από τότε, ψιθύρισε ο Χόνεκ. Δεν φαίνεται σπουδαίος, αλλά από την πρώτη στιγμή φάνηκε πως είχε κάτι το ιδιαίτερο.

Στις 8.20' ο Χόνεκ έπρεπε να ξυρισθεί και να ντυθεί.

—Λοιπόν, γεια σας! είπε στους φίλους του και γύρισε να βγει από την αποθήκη του ψωμιού.

—Έτσι! αποχαιρετά την φυλακή, είπε ένας από τους φύλακες.

Όταν τελείωσε το τελευταίο ξύριμά του εκεί μέσα, ο γέρος πήγε στον ράφτη της φυλακής. Ο Χόνεκ έβγαλε την στολή του κρατουμένου και φόρεσε ένα καινούργιο γκρι παντελόνι.

ΣΤΟ ΚΕΛΛΙ. Ο ΧΟΝΕΚ ΞΥΠΝΗΣΕ ΚΑΙ ΤΕΝΤΩΘΗΚΕ ΣΤΟ ΣΤΕΝΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟΥ Μ' ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

—Πού είναι τα κουμπιά; ρώτησε. Τι είναι αυτό; Φερμουάρ!

Ο ράφτης του έδειξε πως χρησιμοποιείται το φερμουάρ και του έδειξε την γραβάτα. Ο φυλακισμένος δεν θυμόταν αν είχε ξαναφορέσει γραβάτα.

Ο Χόνεκ υπέγραψε (με δακτυλικά αποτυπώματα) την απόδειξη παραλαβής του ιματισμού του, όπως συνήθιζε, και έστρεψε πηγε στην καφετέρια της φυλακής, όπου έφαγε τηγανητό μπακαλιάρο, μορταδέλα και φρέσκα φασολάκια. Αφού φωτογραφήθηκε για τελευταία φορά, του πήραν και πάλι τα δακτυλικά του αποτυπώματα και του έδωσαν τα πρώτα χρήματα που έπαινε στον σημερινό αιώνα: 50 δολάρια επίδομα ταξιδιού και 129 δολάρια και 38 σέντς που είχαν στείλει κάποι φίλοι του — συνολικά 197 δολάρια και 28 σέντς. Ο Χόνεκ δίπλωσε

γρήγορα - γρήγορα τα χαρτονομίσματα και τα έβαλε στην μέση τσέπη του σακκακιού του.

Στη 1 και 11 λεπτά, μαζί με τον διευθυντή Ρος Ράντολφ, πέρασε την διπλή πύλη, μπήκε στο αυτοκίνητο του διευθυντού και ξεκίνησε για να συναντήσει τον κόσμο που είχε αφήσει πριν από τόσα πολλά χρόνια.

Ο κόσμος αυτός ήταν πολύ διαφορετικός από εκείνον που ήξερε, πριν από 64 χρόνια. Το 1899 άρχισε ο πόλεμος των Μπόερς, οι Κινέζοι Μπόερς άρχισαν να εξεγείρονται και η συνθήκη ειρήνης που έθεσε τέρμα στον Ισπανοαμερικανικό πόλεμο μόλις είχε υπογραφεί από τον πρόεδρο Μακκίνλεϊ.

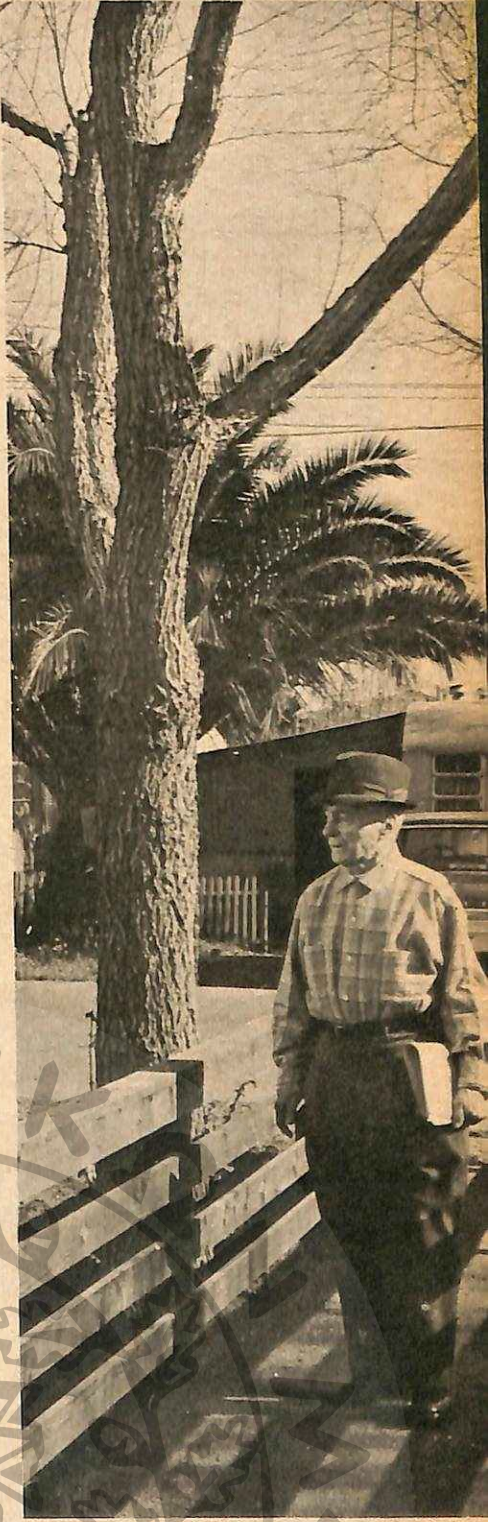
Ο Τζαίμς Τζέφρις νίκησε εκείνο τον χρόνο τον Ρόμπερτ Φίτζσιμmons και έγινε πρώτος λήτης πυγμάχος βαρέων βαρών. Και στις 2 Σεπτεμβρίου του

1899 ο Ρίτσαρντ Χόνεκ και ο φίλος του Χέρμαν Χουντχάουζεν πήγαν στο Σικάγο για να επισκεφθούν κάποιον — τον Βάλτερ Καίλλερ.

Ο Χόνεκ είχε μεγαλώσει στο Χέρμαν, μια πόλη κοντά στον ποταμό Μισσούρι, περίπου 75 μίλια δυτικά του Σαιντ Λιούις. Οι γονείς του ήταν Γερμανοί. Ο πατέρας του σιδηρουργός. Ο Ρίτσαρντ, που ήταν ο νεότερος από τα 10 παιδιά της οικογένειας, έφυγε από το σπίτι του, σε ηλικία 17 χρόνων, για να φοιτήσει σε μία σχολή σιδηροδρομικών, και από εκεί πήγε να εργασθεί σε έναν σιδηροδρομικό σταθμό.

Κάποια συμπλοκή

Όταν θυμάται το πριν από δεκάδες χρόνια ταξίδι εκείνο στο Σικάγο, ο

ΘΑΥΜΑ ΝΑ ΒΑΔΙΖΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Χόνεκ ταραίζεται και τα χάνει, αλλά θυμάται ότι ο Χουντχάουζεν «καυγάδιζε» πολλή ώρα με τον Καίλλερ. Κάποτε έγινε η συμπλοκή. Ο Χόνεκ μαχάιωσε δυό φορές στο στήθος τον Καίλλερ, που έπεσε σχεδόν άμεσως νεκρός.

Ύστερα από δυό μήνες και δυό ημέρες, ο νεαρός σιδηροδρομικός κηρύχθηκε ένοχος και καταδικάστηκε σε είσοδο δέσμας. Αρχικά φυλακίσθηκε στο Τζόλιετ και το 1918 τον μετέφεραν στο Πολιτιστικό Νοσοκομείο του Τσάστερ για ψυχιατρική θεραπεία και από εκεί στις φυλακές Μέναρντ, όπου του έδωσαν τον αριθμό που αντικατέστησε από τότε το όνομά του: 12.742.

Το 1929 η πολιτεία του 'Ιλλινόις άρχισε να δίνει χάρη σε φυλακισμένους που είχαν έκτισε είκοσαετή φυλάκιση. Αλλά ο νόμος δεν είχε αναδρομική ισχύ. Η περίπτωση να δοθεί χάρη στην

ΣΤΕΦΘΗΚΕ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ

Ηταν μία γλυκειά απριλιάτικη ημέρα του 1340. Ο διάδοχος της Πορτογαλίας, Πέντρο, προχωρούσε ανάμεσα από έμορφα καταπράσινα δάση, για να προύπαντρήσει την συνδεσία του, έφερε την μέλλουσα γυναίκα του, την Κωνσταντία της Καστίλλης.

Η νύφη πήγαινε στην χώρα του καθισμένη μέσα σ' ένα χρυσοποίκιλτο φορείο, περιτριγυρισμένη από ιππότες και κυρίες της Αύλης και ακολουθούμενη από υποζύγια, που ήταν φορτωμένα με τα πλούσια προικία της.

Ωστόσο, οι δυο μέλλοντες σύζυγοι δεν γνωρίζονταν καθόλου. Ο Πέντρο ήξερε την Κωνσταντία από ένα πορτραίτο της μόνο και δεν έμφοβόλε πώς ο ζωγράφος της Αύλης θα την είχε εξιδανικεύσει.

Ήταν δεμένος...

Πα' όλα αυτά είχε υπογράψει γαμήλιο συμβόλαιο με την υπόσχεση ότι θα της χάριζε όλη την αγάπη του και δεν θα συντηρούσε έρωμα. Κ' έτσι ήταν δεμένος. Αέλη κι αν η γυναίκα αυτή ήταν τέρας, εκείνος θα άναγκαζόταν να άποκτηση μαζί της πολλά πριγκιπόπουλα και πριγκιποπούλες.

Όταν έφθασε κοντά στο φορείο, η άγωνία του είχε άποκορυφωθεί, αλλά, ξαφνικά, ανάμεσα από τις μεταξωτές κουρτίνες, διέκρινε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι πρόσωπο.

Της χαμογέλασε ξαλαφρώμενος, κ' εκείνη του άναπέδωσε το χαμόγελο. «Άλλωστε κ' η Κωνσταντία είχε τις ίδιες άγωνίες λίγο πριν. Ο Πέντρο, έμως, ήταν ένας ψηλός, γεροδεμένος και καλαστεκαίμενος άνδρας.

Κοιτάχθηκαν, και την ίδια στιγμή ήξεραν και οι δυο τους πώς τίποτε πιά δεν θα μπορούσε να αλλάξει το πεπρωμένο τους.

Άφου χαιρετίσθηκαν, ο Πέντρο κοίταξε γύρω του, κι αυτή την φορά είδε την 'Ινές ντε Κάστρο.

Η 'Ινές ήταν πάνω σ' ένα περήφανο νευρικό όλογο, πλάι στο φορείο της κυράς της. Είχε έμορφα ξανθά μαλλιά, λεπτό πρόσωπο, δέρμα λείο και έλαφρά μαυρειδερό. Ήταν πολύ νέα, το πολύ 17 ετών.

Την κοίταξε, και του άναπέδωσε κ' εκείνη το βλέμμα του. Και κατάλαβαν κ' οι δυο τους, την ίδια στιγμή, πώς τίποτε δεν μπορούσε να αλλάξει το πεπρωμένο τους.

Η 'Ινές κοκκίνισε και κατέβασε τα μάτια.

Ήταν η στενώτερη και πιο έμπιστη φίλη της Κωνσταντίας. Κ' έρχόταν μαζί της στην Λισσαβόνα.

Το βράδυ, μετά την τελετή του γάμου, έλυσε τα μαλλιά της κυρίας της, την βοήθησε να θυάλει τα κοσμήματά της και το μακρύ της φόρεμα, και την ώδηγησε στο νυφικό δωμάτιο, όπου, σύμφωνα με το έθιμο, ο Πέντρο βρισκόταν κιάλας ξαπλωμένος στο κρεβάτι.

Βασιλικό αίμα

Η 'Ινές ύποκλιθηκε βαθιά μπροστά στον διάδοχο και άποσύρθηκε.

Το ποιά βοήθησε την Κωνσταντία να φορέσει τα φορέματά της.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ήταν η νόμιμη γυναίκα του Πέντρο. Δεν ήξερε πώς ο άνδρας της άγαπούσε την 'Ινές.

Χένισε τα μαλλιά της και την στόλισε με τα κοσμήματά της.

Η 'Ινές ντε Κάστρο είχε στις φλέβες της το αίμα των βασιλέων της Καστίλλης. Η μητέρα της έμως δεν ήταν παρά έρωμένη του πατέρα της, και έτσι η 'Ινές ήταν νόθη.

Ηταν, ωστόσο, ώραιότερη και καλύτερα προικισμένη από την φύση άπο όλες τις πριγκιποπούλες της πατρίδας της. Για τους άνδρες που ζητούσαν το χέρι της ήταν άπηλυσία.

στη, αλλά κ' η ίδια δεν μπορούσε να κερδίσει τον άνδρα που άγαπούσε.

Ο πατέρας του Πέντρο, ο βασιλιάς 'Αλφόνσος Δ' της Πορτογαλίας, δεν άγαπούσε τα νέα παιδιά. «Είναι άνησυχια, έλεγε, πάντοτε δυσάρεστημένα και άνυπότακτα».

Η 'Ινές κι ο Πέντρο βλέπονταν κάθε μέρα. Βλέπονταν στο κυνήγι

στον χορό, κάτω από τις κολώνες του Πύργου και τα βράδια, όταν η Αύλη, συγκεντρωμένη, άκουγε τα τραγούδια των τροβαδούρων.

Η έθιμοτυπία της Αύλης δεν τους έδινε την εύκαιρία να συναντηθούν. Και μόνο στο κυνήγι, κοιμιά φορά, η 'Ινές πατούσε τα σπηρόνια του άλόγου της κ' έτρεχε για μία στιγμή έμπρός από την ύπολοιπη έφιππη συνδεσία.

Ο Πέντρο τότε συγκρατούσε το άλογό του και την κοιτούσε με δέμα γεμάτο πίκρα.

Και το μαρτύριο έξακολουθούσε. Κάθε βράδυ η 'Ινές έπρεπε να ώδηγή την κυρία της στο δωμάτιο του άγαπημένου της. Εκείνος άναζητού-

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ 'Αλφόνσος Δ' δέδίστασε καθόλου να διατάξει την δολοφονία της έρωμένης του γιού του.

σε το βλέμμα της, αλλά η 'Ινές άπέστρεφε το δικό της.

Αυτό κράτησε δυο χρόνια.

Στο τέλος, έμως, η έμορφη Καστίλλιάνά δεν μπόρεσε να άνδξεί. Ήταν άδύνατο να βρίσκεται συνεχώς δίπλα στον άνδρωπο που άγαπούσε και να τον άποφεύγει συστηματικά. Έτσι άποφάσισε να φύγει από κοντά του.

Δεν ήθελε ωστόσο να γυρίσει στους γονείς της, γι' αυτό πήγε σε μία βεία της, στην Καστίλλη, όπου έμεινε τρία χρόνια.

Το φθινόπωρο του 1345, έπειτα από μακρόχρονη σιωπή, πήρε την πρώτη είδηση άπ' τη Λισσαβόνα. Η Κωνσταντία είχε πεθάνει στη γέννα του τρίτου παιδιού της.

Σχεδόν συγχρόνως, ένας ίππέας της άκολουθίας του Πέντρο, της έφερε ένα γράμμα του διαδόχου.

Η 'Ινές το διάβασε κ' έτοιμάσε

άμέσως τις άποσκευές της. Ο ίππέας την ώδηγησε στην πόλη Κοΐμπρα, στα βορεινά της Λισσαβώνας. Εκεί την πήγε στα σκαλοπάτια ένωος μεγάρου.

Στα σκαλοπάτια αυτά την περίμενε ο Πέντρο. Κοιτάχτηκαν στα μάτια άρεκή ώρα. Έπειτα ο Πέντρο την πλησίασε και την πήρε στα χέρια του, για να την κατεβάσει άπο τ' άλογό της. Ήταν άπόγευμα... Την βοήθησε ν' άνεδή τις σκάλες και της είπε:

—Σ' αυτό το σπίτι δεν ύπάρχει καμιά άνόμηση που ναχουμε να φοβηθούμε.

Κοντά του...

Το βράδυ έφαγαν κ' έπειτα πήγαν σε μία τεράστια αίθουσα. Γύρω σταύς τοίχους ήταν πελώριοι πυρσοί. Ο Πέντρο τους άναψε κ' έπειτα χτύπησε τα χέρια του. Μουσικοί ξεπρόβαλαν άμέσως κι άρχισαν να παίζουν.

—Έλα να χορεύουμε, είπε ο Πέντρο και χαμογέλασε με τέτοιο τρόπο που έμοιαζε να πονά.

Χόρεψαν μόνοι στην τεράστια άδεια αίθουσα κι όταν οι πυρσοί άρχισαν να τρεμοσβήνουν, ο Πέντρο έδωσε τους μουσικούς και ώδηγησε την 'Ινές στην κρεβατοκόμαρά της, που ήταν πλάι στην δική του.

Η 'Ινές έδωλε τα κοσμήματά της, έλυσε τα μαλλιά της και πήγε στο δωμάτιό του.

Άπο τότε έμεινε κοντά στον Πέντρο, στην Κοΐμπρα.

Η έπίσημη κατοικία του ήταν στη Λισσαβόνα. Εκεί βασίλευε ο πατέρας του. Εκεί, σαν διάδοχος του θρόνου, είχε καθήκοντα.

Άλλά πήγαινε όλο και πιο άραιά στη Λισσαβόνα. Ζούσε στην Κοΐμπρα με την 'Ινές, λίγους ύπηρετές και πολλούς μουσικούς. Τους έδλεπαν να πηγαίνουν μαζί στο κυνήγι, να χορεύουν με τους ήχους της μουσικής στην άδεια αίθουσα του πύργου.

Κ' εκεί η 'Ινές άπόκτησε με το πέρασμα του χρόνου τρία παιδιά: Τον 'Ιωάννη, τον Ντινέζ και την Βεατρίκη. Ήταν έμορφα και γερά παιδιά, αλλά ήταν νόθα.

Ο Πέντρο είχε άπο την Κωνσταντία κι άλλα τρία παιδιά, δυο κορίτσια κ' έναν γιό, τον Φερδινάνδο, που ήταν ο έπίδοχος διάδοχος.

Ο βασιλιάς 'Αλφόνσος, στο άναμεταξύ, παρακαλούσε τον γιό του να ξαναπαντρευτεί, για ν' άποκτήσει κι άλλους άρρενες άπογόνους.

Η ΙΝΕΣ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΗ... Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΗΤΑΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟ. (ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΣΩΓΡΑΦΟΥ ΜΠΡΥΛΛΟΦ)

Άλλά ο Πέντρο άπαντούσε πώς δεν ήθελε άλλη γυναίκα μετά την Κωνσταντία.

Ο 'Αλφόνσος δεν το πίστευε. Ήξερε πώς ο Πέντρο ζούσε στην Κοΐμπρα μαζί με την 'Ινές κι ότι έξ αίτίας της δεν ενδιαφερόταν όσο έπρεπε για τα καθήκοντά του ως διαδόχου.

Ξενία χρόνια έζησαν έτσι η 'Ινές με τον Πέντρο.

Άλλά στα χρόνια αυτά, οι σύμβουλοι του βασιλιά, που μισούσαν την έρωμένη του διαδόχου, ζητούσαν τον τράπο να την βλάψουν.

Ψιθύριζαν συχνά: «Είναι ένας δαίμονας. Τον έχει μαγέψει. Ο Πέντρο δεν είναι πιά κύριος του έαυτού του. Οι έχθροί της χώρας έστειλαν μία μάγισσα για να καταστρέψει τον πρίγκιπα».

Άπαίσια φήμη

Ο 'Αλφόνσος έμως δεν ήθελε να κάνει κακό στην 'Ινές και στον γιό του. Ώσπου, μία μέρα, ξέσπασε μία άπαίσια φήμη: «Η μάγισσα 'Ινές μίσθωσε δολοφόνους για να σκοτώσουν τον μικρό Φερδινάνδο!».

Η φήμη αυτή άνθηκε λογική γιατί, αν πεθάνει ο Φερδινάνδος, η διαδοχή του θρόνου θα πήγαινε μία μέρα στα παιδιά της 'Ινές. Κι ο 'Αλφόνσος πίστεψε την τρομερή καταγγελία κι άποφάσισε να δράσει.

Έστειλε κατασκόπους στην Κοΐμπρα να τον καταποτίσουν για τις κινήσεις του γιού του.

Στις 3 'Ιανουαρίου 1355 τον είδωποίησαν πώς ο Πέντρο είχε πάει

για μία βδομάδα στο κυνήγι κι ότι η 'Ινές είχε μείνει μόνη στον πύργο.

Χωρίς να χάσει καιρό ο βασιλιάς ξεκίνησε για την Κοΐμπρα, με συνοδεία τρεις ίππότες μόνο, που είχε ζητήσει τη βοήθειά τους.

Όταν οι ύπηρετές άνήγγειλαν στην 'Ινές πώς ο βασιλιάς 'Αλφόνσος είχε έρθει να την έπισκεφθεί, εκείνη χάρηκε πάρα πολύ. Φέρεσε άμέσως τα καλύτερα ρούχα της, πήρε τα παιδιά της άπ' το χέρι και κατέβηκε να τον ύποδεχθεί.

Πίστευε πώς ο 'Αλφόνσος είχε έρθει για να εύλογησει τα παιδιά της, που, στο κάτω-κάτω, ήταν έγγονάνα της.

Ο βασιλιάς στεκόταν και κοιτούσε τα παιδιά. Το μεγαλύτερο ήταν όκτώ χρόνων, το δεύτερο έξη και το κοριτσάκι μέλις είχε άρχισει να περπατά.

Σκεπτόταν πώς αυτά τα παιδιά κι αυτή η γυναίκα θα κατέστρεφαν τον θρόνο της Πορτογαλίας.

Η 'Ινές χαμογέλουσε εύχισμένη περιμένοντας μία καλή του λέξη. Άλλά ο 'Αλφόνσος, άσυγκίνητος, έκανε νόημα στους τρεις ίππείς. Κ' εκείνοι, χωρίς να χάσουν καιρό, έβγαλαν τα σιτίλτά τους και χύμησαν έπάνω στην άνυπεράσπιστη γυναίκα.

Άφου την άφησαν νεκρή, έφυγαν άπο την αίθουσα. Τους άκολουθούσε ο βασιλιάς κι όλοι μαζί έφυγαν καλπάζοντας για τη Λισσαβόνα.

Την άλλη μέρα, όταν γύρισε ο Πέντρο, βρήκε τη γυναίκα του πεθαμένη στο νεκροκρεβάτο. Έπί τέσσαρες μέρες έκανε σαν τρελλός. Έ-

πειτα έγινε ξαφνικά πολύ ήσυχος. Φρόντισε να δολοφονήσει το σώμα της άγαπημένης του και να το τοποθετήσουν σε μία κούπη, στο μοναστήρι της Σάντα Κλάρας της Κοΐμπρας. Ήταν καιρός πιά να φροντίσει για την έκδίκησή του.

Οι ύπηρετές του που είχαν πεί τα όνόματα των τριών δολοφόνων: Κεέλχο, Γκονσάλβες, Πατσέκο. Έμαζε πώς κ' οι τρεις τους κούδονταν στην πόλη Πόρτο. Έκανε έπιδρομή στην πόλη και την πολιορκύησε.

Άλλά ο πατέρας του δεν μπορούσε να μένη με σταυρωμένα χέρια. Κι άρχισε σύντομα πόλεμος άνάμεσα στον βασιλιά και στον διάδοχο.

Ο Πέντρο έξακολουθούσε να πολιορκύη το Πόρτο. Ο 'Αλφόνσος κινήθηκε εναντίον του. Άλλά μία γυναίκα πήγε ξαφνικά μόνη στο στρατόπεδο του Πέντρο κ' έπρεσε στα πόδια του. Ήταν η βασίλισσα της Πορτογαλίας, η μητέρα του. Τον παρακάλεσε να μη συνεχίσει τον έμφύλιο πόλεμο κ' εκείνος δεν μπόρεσε ν' άντισταθεί στα δάκρυά της.

Τον Αύγουστο του 1355 έκλεισε ειρήνη με τον πατέρα του. Έβαλε έμως έναν όρο: Ο 'Αλφόνσος έπρεπε να του παραδώσει τους τρεις δολοφόνους: Τον Κεέλχο, τον Γκονσάλβες και τον Πατσέκο. Άλλά κ' οι τρεις αυτοί ίππότες είχαν φύγει άπ' την Πορτογαλία.

Στις 12 Μαΐου 1357 ο 'Αλφόνσος πεθάνει κι ο Πέντρο έγινε βασιλιάς. Ωστόσο, δεν ξεχνούσε την έκδίκησή του.

Η τύχη τον βοήθησε.

Μία μέρα, δυο εύγενείς άπο την Καστίλλη του έήτησαν άσυλο και προστασία. Κι αυτοί τον πληροφόρησαν πώς οι τρεις δολοφόνιοι βρίσκονταν στην Αύλη του βασιλιά της Καστίλλης.

Ο Πέντρο ζήτησε άμέσως να μάθει με ποιους όρους ο βασιλιάς της Καστίλλης θα δέχόταν να του παραδώσει τους έχθρούς του. Κ' εκείνος άποκρίθηκε: Θα τους παραδώσω αν κι ο βασιλιάς της Πορτογαλίας μου παραδώσει τους δυο φυγάδες.

Ο Πέντρο δέχτηκε και παρέδωσε τους φυγάδες, που είχαν πιστέψει στο λόγο του ότι θα τους έδινε προστασία. Άλλά εκείνος δεν έβλεπε τίποτε το άτιμο σ' αυτό, τόσο τον τσίλωνε το πάθος της έκδίκης.

Ωστόσο, ο βασιλιάς της Καστίλλης δεν του έστειλε παρά μόνο τον Κεέλχο και τον Γκονσάλβες. Ο Πατσέκο είχε καταφέρει να δραπέτευσει.

Οι δυο πρώτοι ώδηγήθηκαν κατά διαταγή του Πέντρο στο Σανταρέμ. Εκεί ο βασιλιάς της Πορτογαλίας ώργάνωσε μία μεγάλη γιορτή. Μέσα στην άγορά της πόλεως έστησε ένα μεγάλο τραπέζι και κάλεσε όλους τους εύγενείς να το τιμήσουν.

Ο κόσμος γύρω παρακαλούσε με ένδιαφέρον το θέαμα. Οι προσκεκλημένοι του Πέντρο κάθονταν άπο τη μία μόνο πλευρά του τραπεζιού. Έτσι μπορούσαν να βλέπουν τί γίνονταν στο κρέατο, που είχε στηθεί άκριβώς άπέναντί.

Άπέναντι άκριβώς στο τραπέζι η-

un parfum précieux,
brillant, attachant,
un parfum
grisant de jeunesse et de charme...

le nouveau parfum de
MOLYNEUX

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET ΕΠΕ-ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720-291

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ

ταν δεμένοι σε δυο παλούκια ο Κοέλο κι ο Γκονσάλβες, και την στιγμή που προσφερόταν η σούπα φάνηκαν οι δῆμιοι, που έκαψαν τὰ θύματά τους με πυρωμένα σίδερα στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια.

Ὁ Πέντρο ἀπολάμβανε τὸ φαγητό του. Σὲ κάθε καινούργιο πιάτο διέταζε κι ἀπὸ ἕνα ἀκόμη μαστούριο γιὰ τοὺς δυὸ ἱππότες. Τέλος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τοὺς ἀνοίξουν τὸ στήθος καὶ νὰ τοὺς ξεριζώσουν τὴν καρδιά.

Ὅταν οἱ δῆμιοι ἔδειξαν τὶς δυὸ καρδιές, τὶς κοίταξε μὲ χαρὰ καὶ φώναξε νὰ τοὺς φέρουν ἀλάτι καὶ πιπέρι.

Ξαφνικά, ὅμως, σηκώθηκε ὁρθος. Φαινόταν τώρα χλωμός καὶ ζαλισμένος. Κοίταξε γύρω του. Διάβασε στὰ πρόσωπα τῶν καλεσμένων του τὸν ἀποτροπιασμό καὶ τὴν φρίκη. Καί, χωρὶς νὰ μιλήσῃ σὲ κανένα, ὑψήκε στὸ μέγαρο ὅπου εἶχε καταλύσει.

Τὴν ἐπομένη γύρισε στὴν Λισσαδώρα.

Ἐκεῖ παρήγγειλε δυὸ μεγάλες σαρκοφάγους. Τὴν μιά γιὰ τὴν Ἰνές καὶ τὴν ἄλλη γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Πάνω σὲ κάθε σαρκοφάγο ἦταν ἡ εἰκόνα ἐκείνου ποὺ θὰ ἀναπαυόταν σ' αὐτή. Στὴ μιά ὁ ἴδιος μὲ τὸ στέμμα του καὶ στὴν ἄλλη ἡ Ἰνές, μὲ τὸ στέμμα ἐπίσης τῆς βασίλισσας τῆς Πορτογαλίας.

Στὸν θρόνο...

Ὅταν ἐτοιμάσθηκαν, τὶς τοποθέτησε στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἀλκομπάκα, τὴν μιά ἀπέναντι στὴν ἄλλη, ὥστε μόλις θὰ ξυπνοῦσαν, στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν, νὰ ἀντικρύζουν οἱ ἀγαπημένοι ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Ἐπειτα ὁ Πέντρο μετέφερε τὸ νεκρὸ σώμα τῆς Ἰνές στὴν Ἀλκομπάκα. Ἐκεῖ τὴν προσκύνησαν ὁ λαὸς καὶ οἱ εὐγενεῖς.

Κ' ὕστερα ἔγινε τὸ πωτάκουστο. Ποῖν τοποθέτησε τὴν ἀγαπημένη του στὴν σαρκοφάγο, ὁ Πέντρο διέταξε νὰ τὴν στέψουν βασίλισσα. Καὶ ὑποχρέωσε ὅλους τοὺς εὐγενεῖς νὰ περάσουν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν θρόνο τῆς καὶ νὰ τῆς φιλήσουν τὸ χέρι.

Ὅταν πιά ἡ Ἰνές ἀναπαύθηκε στὸ φέρετρό της, ὁ Πέντρο ἄρχισε νὰ τοιγορίζῃ παντοῦ, χωρὶς νὰ βρῖσκη ἡσυχία. Τώρα, ποὺ τὸ πάθος του γιὰ ἐκδίκηση εἶχε καταλαγιάσει, ἤθελε νὰ εἶναι δίκαιος καὶ καλός. Τὸν ἀκολουθοῦσε παντοῦ ἕνας παπᾶς κ' ἕνας δῆμιος, γιὰ νὰ ἐκτελῇ τὶς θανατικὲς ἀποφάσεις του, ποὺ μπορεῖ νὰ ἦταν σκληρές, ἀλλὰ ἦταν δίκαιες.

Ποτὲ πιά δὲν ξαναπῆγε σὲ κυνήγι, καὶ μόνο μιά φορὰ τὸν ξαναεῖδαν νὰ χορεύῃ.

Ἦταν τὴν βραδυὰ ποὺ ὄλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λισσαδώρας ξύπνησαν, παραξενεμένοι, τὴν νύχτα ἀπὸ μιά δυνατὴ μουσικὴ.

Εἶδαν τοὺς ὑπηρέτες τοῦ βασιλιά νὰ τοιγορίζουν μὲ τεράστιους πυρσούς, καὶ στὴ μέση τὸν ἴδιο νὰ χορεύῃ μὲ ἀδέξιες κινήσεις.

Ξαφνικά, ὅμως, ὁ Πέντρο διέταξε τὶς μουσικὲς νὰ πάψουν καὶ ξαναγύρισε στὸ παλάτι του.

Πέθανε στὶς 18 Ἰανουαρίου τοῦ 1367, χωρὶς νὰ συμπληρώσῃ τὰ 47 χρόνια του. Ὁ λαὸς του τοῦ ἔδωσε τὸ παρόνυμα: Πέντρο ὁ Δικαστής.

Τὸν διαδέχθηκε στὸν θρόνο τοῦ ὁ νόμιμος γιὸς του, ὁ Φερδινάνδος, ὁ ὁποῖος βασίλευσε 16 χρόνια. Ἀλλὰ δὲν ἦταν εὐτυχισμένος. Πῆρε μιά κοινὴ γυναῖκα καὶ τὴν ἔκανε βασίλισσα. Ἐκείνη, ὅμως, δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο γιὰ τὰ φιλόδοξα σχέδιά της, καὶ τὸν ἔβλεπε μόνο ὡς ἕνα μέσον γιὰ τὴν πραγματοποίησή τους...

Orlon®

Ἕνα ἀνοιξιὰτικο κῦμα ὁμορφιάς
μὲ τὰ ὠραιότερα πλεκτὰ Ὀρλὸν

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μόνον στὴν

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ

θὰ βρῆτε ἰδεώδη ἐξυπηρέτησιν καὶ τὰ καλλίτερα Ἀμερικανικὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

• Μοντέλλα 1964 εἰς 68 διαφορετικούς τύπους • Δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις βαρηκοΐας

ΔΩΡΟΥ 10 — ΟΜΟΝΟΙΑ — ΤΗΛ. 525.159

Ήστυνομιυό μυθιστόρημα του ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΓΚΡΗΣΣΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Θυμάμαι καλά την ημέρα που άκουσα την Μάριον για πρώτη φορά. Ήμουν στο δικηγορικό επάγγελμα δύο χρόνια κ' εργαζόμουν στο γραφείο του Χέσθεθ εντία μ'ήνες, όταν ένα πρωί ο Ρός, ο άμεσος ανώτερός μου, έχωσε το κεφάλι του στην πόρτα του γραφείου που μοιραζόμαστε κ' είπε: «Σέρεις κάτι; Θάβη μιά γυναίκα να εργασθί μαζί μας, δνόματι Κέροζιν. Θά σέ μεταφέρουν στη Μαύρη Τρύπα, φαντάζουσαι...» Ήταν ένα δωματίο έξω απ' την αίθουσα των υπαλλήλων, που τὸ χρησιμοποιούσαν γιά τὴν ἀποθήκευση τῶν πὸ μολυβιασμένων νομικῶν ἐκθέσεων.

Θυμάμαι πὼς δὲν εἶχα εὐχαριστηθῇ. Καθὼς ἤμουν ὁ τελευταῖος νεοσύλλεκτος τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου μου, ἤμουν φυσικά κι ὁ πὸ ἀντιδραστικός. Πίστευα πὼς οἱ γυναῖκες εἶναι ἀσύνετες, μὰ δυστυχῶς δὲν μπορούσε νὰ τίς συμματήσης, ἀν ἐπέμεναν. Δὲν ἐπιθυμούσα τὸ κακὸ τῆς Κέροζιν, ὅπως δὲν ἐπιθυμούσα τὸ κακὸ κανενὸς συνανθρώπου μου. Ἀλλ' ἀν ἐρχόταν καὶ μὲν ζήτοσαν τὴν συμβουλὴ μου, ἤμουν σίγουρος πὼς θὰ τίς ἀνέφερα τὴν παιδικομῖα κ' ἔνα σωρὸ ἄλλες ἀνάλογες ἀπασχολήσεις καὶ θάμουν καὶ πολλὸ πειστικός. Δὲν μὲν ἄρεσε ἡ σπατάλη τῶν τολέντων. Οὔτε μὲν ἄρεσε ἡ ἰδέα τῆς Μαύρης Τρύπας...

Τὸ δικηγορικό γραφείο τοῦ Χέσθεθ ἦταν ἐπαρχιακό. Ὁ σέρ Ἐβελιν Πάρκς ἦταν κάποτε ἐπικεφαλῆς του, ἀλλὰ εἶχε πάει στὸ Λονδίνο καὶ ἐργαζόταν μὲ τεράστιες ἀμοιβές. Ὁ Χέσθεθ δὲν ἦταν μοντένιος τύπος. Δὲν τοῦ ἄρεσαν οἱ πολυτέλειες.

Ἀλλὰ ἦταν καλὸς. Ήταν πραγματικά καλὸς. Δὲν ἦταν κανέναν οἴτιο. Δὲν κερδίζει ὑποθέσεις μ' αὐτὸν τὸν τρόπο σήμερα, ἀκόμη κι ὅταν ὑπάρχουν ἔνοχοι. Ἀλλὰ ἦταν σοβαρὸς στὸ ν' ἀνακρίνη τοὺς μάρτυρες τοῦ ἀντιδίκου: «Ένας ἀπὸ τοὺς ἡσυχούς κι ἀμειλικτους τύπους, πὸν κατεβάσουν ἕνα μάρτυρα καὶ τοῦ ἀφαιροῦν κάθε δικαιοσύνη. Ὅλοι ἤξεραν πὼς ἦταν ὁ καλύτερος τῆς περιφέρειας, ἡ τουλάχιστον ἔτσι ἔλεγε ὁ ὑπάλληλος Τζάγκερς. Καὶ τῆλεγε συχνὰ στὰ γραφεία κ' ἔξω ἀπὸ τὰ γραφεία, στοὺς μαθητευόμε-

...Τὰ στοιχεῖα ἦταν συντριπτικά. Ὁ Τζὼν Μώντσελὺ εἶχε καὶ τὴν εὐκαιρία καὶ τὰ κίνητρα γιά νὰ διαπράξη τὸ ἔγκλημά του. Ἀλλὰ γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴν φαινομενικὰ χαμένη ὑπόθεση, καταβάλλεται μιὰ προσπάθεια τῆς ὑπερασπίσεως, πὸν δημιουργεῖ μιὰ ἀφάνταστα συναρπαστικὴ ἀτμόσφαιρα μυστηρίου, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν λείπει μιὰ βαθύτερη ἐνόραση τοῦ ἀνθρώπινου χαρακτήρος καὶ μιὰ γνήσια ἐρωτικὴ ἱστορία...

λους καὶ στοὺς πελάτες καὶ σὲ ὅποιονδήποτε ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσει. «Έρχεστε στὸ κατάλληλο μέρος, κύριε Ἰρβιν, θυμάμαι ὅτι μὲν εἶπε, καιροφυλακτώντας με στὸ ἔξωτερικό του γραφείο μετὰ τὴν πρώτη συνουσία πὸν εἶχα μὲ τὸν Χέσθεθ. Ὁ Τζάγκερς ἦταν ἐνθουσιώδης γιά ὅλους τοὺς συνεργάτες του. «Τὰρχει ὁ κύριος Χέσθεθ, ἔλεγε, παίξοντας ἀμέσως τὸ μεγάλο ἀπὸ του. «Κ' ἔπειτα ὑπάρχει ὁ κύριος Φήννεϊ. Δὲν ἔχει μεγάλο μῦθ, ὁ κύριος Φήννεϊ (ἦταν λίγο περισσότερο ἀπὸ ἐνόμιον μέτρο), ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καλύτερος ἀπ' αὐτὸν σ' ὅλο τὸ Βορρά. Κανένας καλύτερος, ἐπαναλάμβανε ὁ Τζάγκερς, κοιτάζοντας τὸν ἄνθρωπο τὸν σὰ μῦθια σὰν νᾶθελε νὰ τὸν προκαλέσει νὰ τοῦ ὑποδείξει ἕναν καλύτερο. «Ὁ κύριος Σέρπελ, ἔχει μεγάλη ἐξοχότητα — αὐτὸ ἦταν ἴσως ὁ πὸ ἀληθινός, ἡ μὲν πὸν ἀπὸ τὸ λυγρὸτερο αἰσίδος ἀπὸ τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ Τζάγκερς, ἀλλὰ τὸν διατύπωνε μὲ λιγώτερο ἐνθουσιασμό, γιατί ὁ Σέρπελ, ἕνας σκληρὸς ἄνθρωπος, ἦταν ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν γοητεία τοῦ Τζάγκερς. «Κι ὁ κύριος Ρός ἔχει στυλ».

«Τὶ θὰ πῇ γιά τὴν Κέροζιν;» ἀναρωτήθηκε καθὼς ἔβγαινα στὸ ἔξωτερικό γραφείο γιά ν' ἀκούσω τὸν Ρός πὸν προσπαθοῦσε νὰ τοῦ πᾶρη τὴ γνώμη του.

—Χμ, εἶναι γυναίκα, ἄρχισα νὰ λέω ὁ Τζάγκερς, σὰν αὐτὸ νὰ τὸ ἔλεγε ὅλα. «Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα λεπτό, ὁσὸτόσο, θυμήθηκε πὼς κι αὐτὴ ἦταν τώρα ἀνάμεσα στοὺς ἐλεγκτούς. Μιὰ πολὺ συμπληρωτικὴ γυναίκα, ἐξοκολούθησε. Ὁ κύριος Χέσθεθ ἔλεγε πὼς ἔχει μιὰ πρώτη τάξεως ἐπίδοση. Σπούδασε νομικά στὴν Ὁξφόρδη, βγήκε ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ μαθήτευσε στὸ γραφείο τοῦ κυρίου Κρέην, στὸ Λονδίνο.

—Γιὰτὶ δὲν ἔμεινε στὰ δικά του γραφεία; θέλησε νὰ μάθω ὁ Ρός.

—Γιὰτὶ μπορούσε νὰρθεῖ σ' αὐτὸ ἔδω τὸ γραφείο, κύριε Ρός, ἀπάντησε ὁ Τζάγκερς α' ἕνα βλέμμα μορφῆς.

Τοῦ ἄρεσε νὰ κινῆται σ' ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο ἐσωτερικῆς προπαγάνδας.

—Καὶ πότε θάρθε; —Ἀφῆρι.

—Θά μοιραστῇ τὸ δικό μου γραφείο; Καὶ

θὰ βάλετε τὸν καμμένο τὸν κύριο Ἰρβιν στὴν Μαύρη Τρύπα;

—Θὰ πρέπει νὰ τὴν καθάρω καὶ νὰ τὴν τακτοποιήσω. Θὰ σᾶς δώσω τὸ γραφείο τῆς Μπέλ (τῆς δικτυολογίας), εἶπε ὁ Τζάγκερς σ' ἐμένα καὶ κατὰλαβὴ πὼς γι' ἀνταμοιβὴ θὰ τὴν ἰδιαιτέρα καλὸς γιά μένα στοὺς ντόπιους δικηγόρους κατὰ τίς ἐπόμενες ἐβδομάδες.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἔγιναν ἔτσι. Ὁ Σέρπελ πείστηκε νὰ στοίμαχτῇ μὲ τὸν Ρός καὶ τὸ ἐπόμενο πρωί, ὅταν ἔφτασα στὰ γραφεία, εἶδα ὅτι ἕνα ὀλοκαίνουργιο γραφείο εἶχε τοποθετηθῇ πλάι στὸ δικό μου καὶ μιὰ νέα καθόταν ἐκεῖ. Τὸ πρόσωπό τῆς φαινόταν μᾶλλον ἀπαρηγόρητο, πᾶν ἀπ' τοὺς μεγάλους τόμους πὸν τῆς εἶχε προμηθεύσει ὁ Τζάγκερς.

—Εἶμαι ἡ Κέροζιν, μὲν εἶπε, καὶ σηκώθηκε. Ήταν τριάντα χρόνων περίπου, μελαχροινὴ καὶ μ' ἕνα κομψὸ καὶ καλὸ σῶμα. Ἡ πρώτη μου ἐντύπωση ἦταν καλὴ. Τὴν ὅρκα ἐλκυστικὴ καὶ συμπληρωτικὴ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀδιάφορη γιά τὴν ἐμφάνισή της.

—Καλημέρα. Εἶμαι ὁ Ἰρβιν, εἶπα.

—Ἔχω ἀκούσει γιά σᾶς.

Ὁ Τζάγκερς, φυσικά, θὰ τῆς εἶχε πᾶν ἀσφαλὲς μερικὰ λόγια.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ ἴδιος ὁ Τζάγκερς ἐμφανίστηκε καὶ μᾶς ἔκανε τίς συστάσεις. Εἶχε μαζί του μερικὲς δικηγορίες — παλιὲς ὑποθέσεις τοῦ Χέσθεθ — κι ἀκούμπησε μερικὲς πάνω στὸ γραφείο τῆς κατὰ τέτοιον τρόπο, ὅστε οἱ ἐπισκέπτες νὰ μὴ μποροῦν νὰ δοῦν σὲ ποιὸν ἀπευθύνονται. «Θὰ σᾶς κρατήσουν ἀπασχολημένη γιά μερικὲς μέρες, ὅπου νᾶχετε κομμὶα δική σας», ἐξήγησε μὲ λεπτότητα. Κοίταξε πρὸς τὸ γραφείο μου καὶ σκέφτηκε γιά μιὰ στιγμή πὼς θὰ ἔλεγε τὸ ἴδιο καὶ σ' ἐμένα ἔπῳς.

—Ὁ κύριος Ἰρβιν δὲν ἔχει ἀνάγκη, εἶπε ὡστόσο μὲ τὴν θεωρὴ φωνὴ πὸν ἔπαιρνε ὅταν ἔκανε προπαγάνδα καὶ πραγματικὰ νομίζω ὅτι τὸ πίστευε.

Ὅταν βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, κοίταξε τὴν Κέροζιν κ' εἶδα ὅτι χαμογελοῦσε — εἶχε ἕνα εὐχάριστο χαμόγελο, φιλικό, ἀλλὰ πὸν ἔμοιαζε κι αὐτὸ ἀρκετὰ μὲ τὴν ὑπόλοιπη προσωπικότητά της. Περίμενα νὰ δῶ ἀν θᾶλεγε τίποτε γιά τὸν Τζάγκερς.

Κεῖς, πὸν ἦταν κατὰ σὰν ἕνα σπάνιο κομμάτι σιλικόνης στὴ δικαστικὴ μας περιφέρεια. Ἀλλὰ ἦταν ὑπερβολικὰ ἐγγενὴς κ' εἶχε ἐπίγνωση τῆς θέσεώς της. ἤξερε πὼς ἦταν ἡ πὸν τελευταία ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πὸν ἔχει ἦταν ἀποθαρρυντικὴς.)

—Δὲν πρέπει νὰ πειράζεστε μαζί του, εἶπα.

—Ὡ, δὲν πειράζομαι.

—Εἶναι καλὸς ἄνθρωπος. Χρήσιμος. Θέλει νὰ αἰσθάνεστε σὰν στὸ σπίτι σας ἔδω.

—Αἰσθάνομαι σὰν στὸ σπίτι μου, εἶπε ἐκείνη κοιτάζοντας τὸ γιγνὸ δωμάτιο μὲ τὰ γραφεία του, τίς δύο μεγάλες πολυθρόνες του, πὸν φαίνονταν νὰ περιμένουν πελάτες μὲ πεινασμένη βιασὴν καὶ τίς δικηγορίες.

—Εἶναι ὅλοι καλοὶ ἔδω, ἐξακολούθησα γιά νὰ τὴν ἐνθαρρύνω κι ἄρχισα νὰ τοὺς περιγράφω, γιατί ὑπῆρχε κατὰ τὸ φοβερὸ κολλητικὸ στὴν μέθοδο Τζάγκερς καὶ σχεδὸν ὅλοι μας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ Χέσθεθ, ἔκαναν αὐτὴ τὴν ἀμειβάα ἀξιολόγηση τῶν συναδέλφων.

Ἐκείνη ἄκουγε μὲ προσοχή, πρῶτα πὸν εἶναι καλὸ σημεῖο γιά ἕνα δικηγόρο, ἀλλὰ ὑπῆρχε καὶ κατὰ περισσότερο σ' αὐτό: Εἶχε τὴν κοινωνικὴ χάρη μερικῶν ἀκραστῶν πὸν δείχνουν ὅτι συμμερίζονται αὐτὸ πὸν ἔχεις νὰ πῇς.

Στὶς ἔντεκα ἡμέρες τσάι στὸ δωμάτιο τοῦ Χέσθεθ. Κανείς δὲν εἶχε σύσκεψη ἢ δικαστήριο, κ' ἔτσι ἤμαστε ὅλοι ἐκεῖ. Ήταν διασκεδαστικὸ νὰ παρακολουθῆς τίς ἀντιδράσεις. Ὁ Χέσθεθ, φυσικά, τὴν εἶχε ξαναδεῖ. Ήταν ἕνας ἀπλὸς ἄνθρωπος τῆς δουλειᾶς. Ἡ γυναίκα ἦταν τώρα μιὰ νεώτερη συνάδελφος, μέλος τῆς ομάδας, τῆς παρᾶξενα ἀτομικιστικῆς ομάδας τῶν δικηγορικῶν γραφείων, πὸν δὲν ἔχει καμμιὰ ὁμοιότητα, ἀπ' ὅσο ἔξω, μὲ κανέναν ἄλλον ὁργανισμό στὴ γῆ. Προσπάθησε ὅσο μπορούσε νὰ εἶναι καλὸς μαζί της, μὲ τὸν σκαῖό, γίμιο τρόπο του, ἀλλὰ δὲν νομίζω οὔτε στιγμή ὅτι ἐκτίμησε τὸ βασανιστήριο πὸν περνοῦσε ἢ ὅτι ἐνοιοθε πολλὲς συμπάθειες γι' αὐτήν. Στὸ κάτω-κάτω, ἐκείνη εἶχε διαλέξει αὐτὴ τὴ ζωή. Τῆς ἔδωσαν, λοιπόν, ἕνα φλυτζάνι τσάι, τὴν ρώτησε ἀν καθόταν ἀναπαυτικὰ κ' ἔπειτα ἀναψε τὴν πίπα του καὶ φύσηξε σύννεφα ἀνεξαρτησίας σ' ὅλο τὸ δωμάτιο.

Ὁ Σέρπελ, ὁ τρίτος ἄνθρωπος καὶ δυσνομικὰ ὁ καλύτερος, ἦταν περισσότερο ἐχθρικός. Ήταν ψηλὸς κι ἀδύνατος. ἤμασε μαθητευόμενη στοῦ Κρέην; ἦταν οἱ χαρακτηριστικὲς λέξεις του, μὲ τὴν στεγνὴ φωνὴ του.

—Μάλιστα.

—Τυπώτω ὅτι θὰ εἶχα πολλὴ δουλειὰ ἐκεῖ;

—Ὡ, ναί.

—Ἐἴχατε πολλὰ διαζύγια; ρώτησε.

—Ὅχι πᾶρα πολλά.

Ἐξακολούθησε νὰ τὴν ἀνακρίνη: Ἐνδιαφερόταν γιά τὸν Κρέην. «Ὅλοι οἱ ἐπιτυχημένοι ἄνθρωποι ἐνδιέφεραν τὸν Σέρπελ, πὸν βάδιζε πρὸς τὰ ἐκεῖ κι ὁ ἴδιος. Δὲν τὴν ρώτησε καθαρά νὰ μάθῃ ποῖ ἦταν τὸ εἰσόδημα τοῦ Κρέην, ἀλλὰ θὰ τῷ δέλεσε πᾶν.

«Ὅταν τελειώσε μαζί της, τῆς ἔκανε τὴν ἴδια κλίσση τῆς κεφαλῆς πὸν ἔκανε στοὺς μάρτυρες στὸ δικαστήριο ὅταν τελειῶνε μαζί τους. «Ἐπειτα, μ' ἕναν ἀναστεναγμένο, πῆρε τὸ φλυτζάνι του, διάλεξε τὸ μοναδικὸ μπισκότο μὲ σοκολάτα ἀπὸ τὸ πιάτο πὸν εἶχε φέρει μέσα ἡ Μπέλ καὶ πῆγε στὸ δικό του δωμάτιο γιά νὰ τὸ καταπορῶσθῃ.

Ὁ Σέρπελ εἶναι λιγάκι ἀπότομος, εἶπε ὁ Φήννεϊ, μέσα στὴ σιωπὴ πὸν ἀπλώθηκε πίσω του. Ἡ νέα τὸν κοίταξε μ' ἐνθουσιασμό: Ἐπρόθετο ὅτι, ὅπως βλέπεις οἱ γυναῖκες, μοιρολόταν τοὺς συμμάχους της.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τοῦ δίνετε σημασία, ἐξακολούθησε ὁ Φήννεϊ, κουνώντας τὸ φλυτζάνι του πάνω στὸ γόνάτο του μὲ τὸν τρόπο πὸν πάντοτε τρῶμαζε τὴν Μπέλ ὅταν τὸν ἔβλεπε. Θάπρεπε ν' ἀκούσετε τίς ἀνακρίσεις πὸν ἔκανε στὸν καμμένο τὸν Ἰρβιν ὅταν ἤθελε! Καὶ στὸν Ρός... Θυμάσαι; Καὶ λένε πὼς οἱ γυναῖκες εἶναι περιο-

—Εἶναι, καὶ πολὺ περισσότερες μάλιστα, ἀπάντησε ἐκείνη μ' ἕνα ἀκόμη βλέμμα πρὸς τὸ μέρος του.

—Τότε τί μπορούμε νὰ σᾶς ποῦμε; εἶπε ὁ

Φήννεϊ. «Ὅτι θὰ σᾶς ἀρέσει ἔδω. Εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὸ Λονδίνο. Δὲν θὰ ἔχετε νὰ περιμένετε γιά τίς δικηγορίες, ὅπως περιμένα ἐγώ. (Ὁ Φήννεϊ εἶχε ἀσκηθῇ στὸ Λονδίνο: Ἐπῆρχε ἡ ἐντύπωση ὅτι οἱ ἐμπειρίες του ἔχει ἦταν ἀποθαρρυντικὴς.) Θὰ δοῖτε δουλειὰ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς. Ὁ Τζάγκερς εἶναι θαυμάσιος ἄνθρωπος καὶ θὰ φροντίσει γι' αὐτό.

Ἐκείνη τὴ στιγμή ἀκριβῶς μῆκε ὁ Τζάγκερς κι ἀνᾶγγελλε:

—Έχετε ἐπίσκεψη, κύριε Φήννεϊ, γιά τὴν ὑπόθεση Σκότ.

—Μὲν ἀρέσουν, λοιπόν, αὐτὰ τὰ γραφεία, μὲν εἶπε ἡ νέα ὅταν γυρίσαμε πίσω στὸ δωμάτιό μας.

Ἦταν πάρα πολὺ δικηγόρος καὶ κρατοῦσε τὴν γυναίκα μέσα τῆς ὑπὸ αὐστηρὸ ἔλεγχο. Δὲν μὲν εἶπε λοιπὸν περισσότερα κ' ἔπρεπε νὰ μαντέψω τὴν ἐγκοιμή της γιά τὸν Χέσθεθ, τὸ δέος της γιά τὸν Σέρπελ, τὴν εὐχαρίστησή της γιά τὸν Τζάγκερς καὶ τὴν ἐνθουσιασμόν της γιά τὸν Φήννεϊ, πὸν τόσο φανερὰ ἤθελε νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἀδύνατους, μολονότι εἶχε τὴν τάση νὰ τὸ κάνει ἀπὸ κάποια ἀπόσταση. Δὲν μπορούσα νὰ σκεφτῶ πᾶν ἡ γνώμη της γιά τὸν Ρός, γιατί δὲν τῆς εἶχε κάνει ὑπερβολικὴ ἐντύπωση καὶ δὲν εἶχε μιλῆσει σχεδὸν καθόλου. Ἐπῆρχε κατὰ τὸν Σέρπελ σ' αὐτόν, τὸ ἔξερα, ἀλλὰ μὲ κάποιο αἰσθηματὸν χροῖμο καὶ ἀναρωτιόμουν ἀν ἐκείνη τὸ εἶχε καταλάβει.

Ἦξερα ὅμως πὼς ἦταν εὐλακρὴς κ' εὐχαρίστημένη πὸν ἦταν μαζί μας, κι αὐτὸ μὲν ἔδωσε ἕνα παρηγορὸ αἰσθηματὸν. Ἐξῆρα λοιπὸν τὴν δυσἀσχεσίαν μου πὸν εἶχα ἔχει τὸν Ρός ἀπὸ τὸ δωμάτιό μου καὶ πὸν εἶχα μιὰν ἀντίπαλο γιά τίς μικρότερες δικηγορίες. Ἐξῆρα ἀκόμη καὶ πὼς ἦταν ἀκόμω ντυμένη. Κι ἀργότερα ἐκείνο τὸ βράδι, σὲ μιὰ συνομιλία μὲ τὸν Τζάγκερς, ἤμουν ἐνθουσιώδης γι' αὐτήν.

Πολλὴ συμπληρωτικὴ γυναίκα, ἦταν κ' ἡ δική του γνώμη. Ἐξῆρα. Ἐχει τρόπους.

Εἶπα πολλὲς λεπτομέρειες γιά τὴν πρώτη μέρα πὸν πέρασε ἡ Μάριον Κέροζιν μαζί μας, γιατί ἦταν σημαντικὴ γιά τίς σχέσεις πὸν ἀκολούθησαν καὶ τὰ αἰσθηματὰ πὸν κυβερνοῦσαν τίς ἐπαγγελματικὲς μας ζωές. Ἐγὼ ἀνακαλύπτει ἐκ πείρας ὅτι οἱ πρώτες ἐντυπώσεις εἶναι συνήθως καλὸς δόνητος: Σὲ κάθε συνάντηση ἐτοιμάσαμε τὸ προσωπεῖο τῆς προσωπικότητάς πὸν νοιώθουμε ὅτι μᾶς ταιριάζει περισσότερο, ἀλλὰ τὴν στιγμή τῆς προσαρμογῆς ἡ ἀλήθεια τρεῖναι νὰ διαφανῇ. Εἶπα ἐπίσης βαθιὰ πιστοὶ στὴς προκαταλήψεις μας. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς δὲν μπορούν νὰ μὴ συμπληρῶν ἢ ν' ἀντιπαρῶν ἄλλους μὲ τὴν πρώτη ματιά. Τὴν ἐπόμενη, ἴσως ν' ἀμφιβάλλωμε γιά τὴν κρίση μας, ἀλλὰ κατὰ μέσα μας ἐπανερχεται συνεχῶς στὴν πρώτη ἐκείνη ἐντύπωση καὶ, μολονότι μπορεῖ νὰ εἶχαμε ἀδικῶ, θὰ βροῦμε ἀσφαλὲς κάποια μέρα μιὰ δικαιοσύνη, ὅσο μισητὴν κι ἂν εἶναι, γιά νὰ πιστέψωμε στὴν δική μας διαίτησιν.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, ὅποτε βλέπω τὴν Μάριον τώρα, μέσα στὸ περιβάλλον τῆς ὁριζότητάς της, σκέφτομαι ἐκείνο τὸ πρῶτο πρωῒν ὅτι ἀισθάνομαι πᾶν ἰδια ἀόριστη ἀνησυχία πὸν σηματοδοτῶμε ὅλα, τὸν φόβο πὸν δειγνύουν τὰ ζῶα ὅταν κάποιο ἀγνωστὸ πλάσμα μπαίνει ἀνέμεσά τους. Ἐπρόθετο ὅτι φανταζόμαστε τοὺς ἐκείνους μᾶς ἀνθρώπους τὸν κόσμου. Ὁ Χέσθεθ κ' ὁ Τζάγκερς ἦταν παντρεμένοι, ὁ Ρός ἀρραβωνιασμένος — μὲ μιὰ νέα φανταστικὴ σὰν μοντέλο περιοδικῶν μόδας καὶ μὲ τὴν ἴδια ἐκφραστικὴ περιφρονησῶς. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια ἦταν πὼς κανείς, ἀκόμη κι ὁ Τζάγκερς, δὲν αἰσθάνοταν πραγματικὰ ἀνετα μαζί της. Ἀντιθέτως, δὲν μᾶς πείραζε πὸν εἶχαμε τὴν Μπέλ καὶ τὴν μὴ ἤγχερον στὸ γραφείο, μολονότι ἐνοιοῦσαν ἀμνηστία πολλὲς φορές μὲ τὸν ἐλεύθερο τρόπο πὸν ἐκφράζονταν οἱ μάρτυρες στὴς καταθέσεις τους.

Ἡ μὴ ἤγχερον καὶ ἡ Μπέλ ἦταν οἰκεία πρόσωπα τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανά μας. Ἀλλὰ ἡ Μάριον ἦταν ἕνα μέρος ἀπὸ μᾶς. Φυσικά, ὑπῆρχαν ἀρκετὲς γυναῖκες στὸ δικηγορικό ἐπάγγελμα καὶ

καὶ στὴν δική μας περιφέρεια ἀκόμη. Μὲ μερικὲς ἤμασε ἀρκετὰ παλιοὶ φίλοι. Ἀλλὰ ἦταν πολὺ διαφορετικὰ νὰ ἔχωμε μιὰ ἀνέμεσά μας, νὰ μοιράζεται τὰ προβλήματά μας, τίς συνομιλίες μας καὶ τὴν ὅρα πὸν πίνωμε τὸ τσάι μας.

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸν Τζάγκερς ὅταν τῆς ἔφερε τὴν πρώτη τῆς δικηγορίας — μιὰ ὅχι πολλὰ αἰματοβαμμένη, ἀλλὰ μόνο κηλιδωμένη στὴς ἄκρες.

—Λοιπόν, αὐτὰ τὰ πράγματα συμβαίνουν, τῆς εἶπε. Φυσικά, θὰ μπορούσε νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὁ κύριος Ἰρβιν, πρόσθεσε.

—Ὁ κύριος Ἰρβιν ἔχει τίς δικές του δικηγορίες, εἶπε ἡ Μάριον, κ' εἶναι πολὺ εὐαίσθητος ἄνθρωπος.

Ὁ Τζάγκερς φαινόταν δόσιπτος.

—Λοιπόν, θὰ δεχθῶ αὐτὴ τὴν ὑπόθεση γιά λογαριασμό σας ἢ ὅχι; Εἶχα ἀμφιβολίες καὶ τὸ εἶπα στὸν πελάτη.

—Καὶ δέβαια θὰ τὴν δεχθῇτε! Δὲν διαφέρω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους...

Ἀκόμη κ' ἐκείνες τίς μέρες, ἡ Μάριον εἶχε μιὰ ἀποφασιστικότητα πὸν μὲν ἔκανε ἐντύπωση. Ἐχει τάλαντο, εἶχε δηλώσει ὁ Χέσθεθ σὲ μιὰ ἀπὸ τίς σπάνιες ἐκμυστηρεύσεις του. Νομίζω πὼς ὅλοι καταλάβαιναν πὼς εἶχε δύναμη καὶ θάρρος. ἴσως νὰ εἶχε περισσότερο θάρρος ἀπ' ὅσο ἔπρεπε, ἢ νὰ τὸ ἔδειχνε πολὺ φανερά. Ὁ Ρός τὴν εἶπε, «Ἡ καλλιπάρους ταγματοχρῖνα», ἔπειτα ὅπν μιὰ ἀπὸ τίς πρώτες τῆς ὑποθέσεως, στὴν ὁποία εἶχε ἐξαπλῶσει ἕνα πλήθος ἀγανακτισμένων ἐρωτήσεων ἐναντίον ἐνὸς μάρτυρος σιδηρένιας ἀκεραιότητος.

Πολὺ γρήγορα διαπίστωσα μόνος μου πόσο καλὴ ἦταν, γιατί βρέθηκε ἐναντίον της στὸ δικαστήριο — συμβαίνει συχνὰ τὰ μέλη ἐνὸς δικηγορικοῦ γραφείου νὰ βρίσκονται ἀντιμέτωπα σὲ μιὰ ὑπόθεση — καὶ κέρδιζε εὐκόλως μιὰ ὑπόθεση πὸν φαινόταν χαμένη. Ήταν καλὴ δικηγόρος, ἀλλ' αὐτὸ ἦταν μέρος μόνο τῆς μάχης. ἤξερε τὴ δουλειὰ της, ὅλη τὴν γραφειοκρατικὴ ἐργασία πὸν εἶναι ἡ βάση τῆς στοδιδορμίας καὶ στὸ δικαστήριο βρισκόταν στὸ στοιχεῖο της.

—Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ νεαρά μονομάχος πὸν ἔχετε στὸ γραφείο σας, κύριε Τζάγκερς; ἄκουσα ἕναν πελάτη νὰ ρωτᾷ.

—Μιὰ πολὺ συμπληρωτικὴ νέα, ἀπάντησε ὁ Τζάγκερς.

—Χμ, δὲν εἶναι ἐκεῖνο πὸν λένε γι' αὐτήν; Καλὰ, λοιπόν, θὰ τὴν δοκιμάσωμε...

—Δὲν θ' ἀπογοητευθῇτε, κύριε Σάμμερς.

Καὶ πραγματικὰ δὲν ἀπογοητεύθηκε. Ἡ Μάριον κέρδιζε τὴν ὑπόθεση, παρ' ὅλες τίς δυσκολίες της.

Δὲν ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ ἡ φήμη ὅτι ὑπῆρχε μιὰ ἐξαιρετικὴ νεαρή δικηγόρος στὴ δικαστικὴ μας περιφέρεια. Φυσικά, δὲν εἶχε πολλοὺς πελάτες στὴν ἀρχή, γιατί ὁ μέσος πελάτης αἰσθάνεται ἐκνευρισμένος στὴν ἰδέα ὅτι ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ μιὰ γυναίκα. Ἐπῆρχε ἀκόμη ἡ προκατάληψη ὅτι οἱ γυναῖκες δικηγόροι εἶναι ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τους ἀκατάλληλες γιά τὴν δουλειὰ. Καὶ ὑπῆρχε ἀκόμη ἡ φήμη ὅτι οἱ γυναῖκες ἔνοχοι δὲν τίς συμπάθουν. Στὴν ἀρχή, λοιπόν, μόνο οἱ ἐκκεντρικοὶ κ' οἱ ἀπένεργοι ἐρχονταν: Ὅτε ἀπορῶ νὰ πῶ δὲν στὴν ἀρχὴ ἡ Μάριον ἦταν τόσο καλὴ ὅσο τὸ ἤθελε ἡ φήμη της...

Πόσο καλὰ θυμάμαι τὴν δική μου πρώτη ὑπόθεση: Τὴν φοβερὴ στιγμή πὸν πρωτοσυναντήται κανείς κι ἀκούει τὴ φωνὴ του μέσα στὴν ἡσυχία ἐνὸς δικαστηρίου... Τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα, νομίζω, εἶναι ἡ θέα τοῦ πελάτη σου. Θυμάμαι πὼς εἶχε περᾶσει σὰν ἄστραπὴ ἀπὸ τὸ ἀναλό μου ἡ σκέψη ὅτι ἴσως νὰ ἤξερε πὼς αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχὴ γιά μένα, πὼς αὐτὸς ἦταν τὸ πεισματᾶζω τῆς σταδιοδρομίας μου. Ὁ καμμένος! Ἦμουν πραγματικὰ λυπημένος γι' αὐτόν κ' ἴσως κ' ἐκείνος γιά μένα...

Ἀν ἡ Μάριον εἶχε ἕναν τέ

κρυμμένα και την γοτθική κατατομή του προσώπου της μέσα στις λευκές μπούκλες της περούκας. Είχε επίσης ωραία χέρια που έδειχναν ακόμη περισσότερο μέσα από τα μαύρα μανίκια της τη βένου της. 'Ακόμη κ' οι αστυνομικοί την κοιτούσαν καλά-καλά. Τό μόνο πρόσωπο που φαινόταν άνετηράστο ήταν ο δικαστής και δεν υπήρχε αμφιβολία πως ήταν απάθης μόνο από καλωσύνη.

'Ακούστηκαν πολλοί ξαπνοί γι' αυτήν κατόπιν, αν κ' είχε χάσει την υπόθεσή της κι ο Τζάγκερς πηγαίνονταν χαμογελώντας και υποκλινόμενος γι' αυτήν. 'Ωστόσο, στη σύντομη σταδιοδρομία μου στο δικηγορικό επάγγελμα είχα δει καλύτερες πρώτες προσπάθειες. 'Η ίδια ή Μάριον είχε επίγνωση αυτού του πράγματος.

—Δεν ήμουν πολύ καλή, μου είπε όταν γυρίσαμε στο δωμάτιό μας, ακολουθώντας από μακριά τον ψήφιο του Τζάγκερς, που συνάφισε στην μίσ 'Ηγκερτον και στην Μπέλ τις δόξες της ημέρας. 'Ημουν νευρική.

—Δεν φαινόσαστε νευρική. —'Αλήθεια; 'Ε, λοιπόν, ήμουν! Είχα διαλέξει κάποιον από τους ενόρκους κ' είχα συγκεντρώσει σ' αυτόν τόσο πολύ το βλέμμα μου ώστε πόνεσαν τα μάτια μου. Μ' έκανε να αισθάνωμαι καλύτερα.

'Ηξερα αυτό το αίσθημα καλά. Κάνεις ένα πρόσωπο φίλο σου ή γονατίζεις μεταφορικά μπροστά του...

—'Αλλά δεν ήμουν καλή, ξαναείπε. Θα έπρεπε να είχα επιτύχει την απάλλαγή.

—'Ανοησίες! —'Επρεπε! Αυτός ήταν ο τρόπος που ο Κραίν έβλεπε τα πράγματα. Δεν είχε ποτέ επιτυχίες, κατά τη γνώμη του! 'Ο Κραίν ήταν βέβαια καλός, πρόσθεσε, σάν να θέλε να προλάβει τη σκέψη μου. 'Εγώ δεν ξέρω που άπτεγα... 'Ελλειψη επαφής, νομίζω... Δεν πλησίασα αρκετά τους μάρτυρες. Κ' έχασα λοιπόν την υπόθεση του δυστυχισμένου!

—'Εκανες ότι μπορούσες γι' αυτόν, ήταν το μόνο που μπορούσα να της πω.

—'Οχι. 'Ηταν άθωος. Τό ήξερα αυτό.

Τώρα που τα ξαναφέρνω στο νου μου, νομίζω πως ή Μάριον είχε δίκιο. 'Εκείνη την πρώτη εποχή της έλειπε αυτό που όνομαζε αεραφή, ή κατανόηση των σκέψεων των μαρτύρων, που είναι μέρος του εξοπλισμού κάθε επιτυχημένου δικηγόρου. 'Ηταν υπερβολικά αδόκητη, υπερβολικά απασχολημένη με τα δικά της αισθήματα τέλειμα ήταν ότι αντιδρούσε με μάρτυρες που την εντύπωσαν ότι ήταν άδικη. 'Ακόμη κ' οι δικαστές φαινόταν να το αισθάνονται αυτό καμιά φορά κ' είχε μια -δυο πολύ ζωηρές αναμετρήσεις μαζί τους - όχι έντελως βλαβερές, γιατί την βοηθούσαν ν' αποκτήσει τη φήμη της μαχητικής.

'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει. 'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

—'Αλλά σ' εκείνη τη συζήτηση που είχε μαζί μου μετά απ' αυτήν την πρώτη υπόθεσή της, είχε θέσει από τη συνηγορία της — κάτι που ήταν δύσκολο αδιανύσιμα συγκροτώντας: «'Ηταν άθωος», είχε πει.

διψούσαν για εχθράς εκείνη την εποχή, άρχισαν να την φωτογραφίζουν. Δεν επιτρέπεται στους δικηγόρους ή δημοσιότητες του δικαστηρίου κ' ή Μάριον ήταν πολύ εύθυμη σ' αυτό, αλλά ή δημοσιότητα επικρατεί καμιά φορά.

'Αρχισαν ν' ακολουθούνται ψήφιοι και παρόνα από τ' άλλα δικηγορικά γραφεία της περιφέρειας και ιδιαίτερα στην δική μας πόλη. Και μιά μέρα, ο Χέσκεθ κάλεσε την Μάριον στο γραφείο του.

'Ηταν πολύ υποταγμένη όταν γύρισε πίσω. Δεν ελπιούσε. Μάντενα πως ο Χέσκεθ την είχε επιλέξει κ' ένοιωθα άμχανία: Φανταζόμουν ότι ίσως νάβλεπα τα κλάματα — τόσο άσχημα την είχε κρίνει.

Επειτα από λίγο ένοιωσα ότι με κοιτούσε και σπρώχνοντας το βλέμμα μου συνάντησα τα μάτια της. 'Εμοιαζαν να χαμογελούν.

—Λοιπόν, ποιά είναι ή απόφαση; ρώτησα, γιατί υπάρχουν στιγμές που είναι καλύτερα να δείχνεις τον έαυτό σου περιεργό.

—'Απαγορεύονται οι φωτογραφίες, απάντησε ή Μάριον με επίσημη φωνή κι άρχισε να γελά.

—'Ο Χέσκεθ το έλεγε αυτό; —Ναί, και φυσικά έχει δίκιο. 'Ηταν πολύ γλυκός μαζί μου, αλήθεια...

—Παραπονέθηκε κανείς; —Ναί. 'Ο Χέσκεθ είπε ότι δεν είχε δικαίωμα να σ' αυτό το ζήτημα. Μου 'είπνεθ' όμως απλώς την εθιμοτυπία του δικηγορικού επαγγέλματος.

'Ηταν τόσο λεπτός... 'Αλλά ο Τζάγκερς θα γίνη έξω φρενών γι' αυτό, έκανε γυρίζοντας πίσω στο γραφείο της.

Σε λίγο της ήρθε μιά υπόθεση που ματαίωσε όλες τις καλές προθέσεις της. 'Αρχισε, όπως συμβαίνει πολλές φορές σε σημαντικές υποθέσεις, με μιά μικρή άγνοια για την πληρωμή έμπορευμάτων προμηθευμένων από έναν έμπορο σε μιά σύζυγο. 'Απ' αυτή την υπόθεση άρχισε μιά άγνοια διαζυγίου, που κι αυτή επίσης φαινόταν από τις συνηθισμένες. 'Αλλά καθώς ή υπόθεση πλησίαζε στη δική, ήρθε στο φως τα δυο μέρη. 'Ονόματα άρκετά διακεκριμένων προσώπων εμφανίστηκαν στις δικηγορείες.

'Ο Χέσκεθ ανέλαβε την υπόθεση. 'Ο Κέννον, που ήταν επικεφαλής του άλλου δικηγορικού γραφείου της πόλεως μας, δρισκόταν από την άλλη πλευρά. Βοηθός του ήταν κάποιος Γκίλντν 'Ασινγκτον-Ντάκλαϊρ, που έρχόταν τότε - τότε από το Λονδίνο να μάς δανείσει το φως της προσωπικότητός του και να κάνει τους ντόπιους δικηγόρους πολύ θυμωμένους και σαρκαστικούς.

Όταν ή υπόθεση ήρθε στην πρώτη από τις τρεις της άκορσες, μπροστά στον δικαστή Κραϊν, ο Χέσκεθ δεν ήταν καθόλου καλά. 'Επί δυο μέρες πάλαιψε, υποφέροντας τους περιοδικούς πόνους του έλκους του μ' έναν τρόπο που μπορεί να περιγράψω ως έννευστική στοικτικότητα: Την τρίτη μέρα, όταν ο σύζυγος, ο έναγόμενος, έπρόκειτο να καταθέσει, δεν μπορούσε πια να πάρη τη θέση του κ' έτσι έφθασε ή μεγάλη ευκαιρία για την Μάριον.

Νομίζω έκείνο το πρωί, πριν φύγη από το γραφείο ή Μάριον, ο Χέσκεθ της τηλεφώνησε από το κρεβάτι του. Δεν ξέρω τί της είπε, αλλά ξέρω από δική μου πείρα ότι αυτός ο σκαίος άνθρωπος είχε μέσα του μιά φλέβα αληθινού αισθήματος για τους άλλους κ' ήταν ικανός για τρυφερότητα. 'Ο σεβασμός για το ταλέντο ή το κατόρθωμα μπορούσε πάντα να τον συγκινήσει. Είμαι βέβαιος πως στους μήνες που είχε γνωρίσει την Μάριον είχε σχηματίσει πολύ καλή γνώμη γι' αυτήν και νομίζω πως πίστευε ότι εκείνη θ' άρραζε την ευκαιρία και πως της μεταβίβασε αυτή την πίστη.

Τα μάγουλά της ήταν άναφοκοκκινισμένα όταν ξεκίνησαμε για το κακουροδικείο κι όταν μίλησε για τον Χέσκεθ υπήρχε ελκυστικότητα στα λόγια με τα οποία έβγαζε τη λύπη της για την άσχημία του, μολονότι θα πρέπει να ήξερε συγχρόνως ότι της δινόταν ή ευκαιρία να ύψωθι πάνω από τους άλλους.

Μπορεί να ήταν νευρική, νοιώθοντας γύρω της το βάρος μιάς δημοσιότητας που θμοιά της δεν είχε γνωρίσει ποτέ, αλλά δεν νομίζω να τα είχε χαμένα. Καθώς μπήκαμε στο δικαστήριο, μόρεσα ν' αντίληφθώ ότι ή είδηση της άρρώστιας του Χέσκεθ ήταν γνωστή κ' ή Μάριον ίσως να διάβασε κάποιον οκτο γι' αυτήν, και για τον πελάτη της, ίσως, στις εκφράσεις των προσώπων που ήταν γυρισμένα προς το μέρος της. Δεν έδειξε να το πρόσεξε. 'Ο Γκίλντν 'Ασινγκτον-Ντάκλαϊρ μπήκε μέσα και της άπηθύνη ένα χαμόγελο μεγάλης ευαισθησίας. 'Ο Κέννον τον άκολουθήσε μ' ένα νεύμα της κεφαλής, ενώ ο Φίνννεϊ, που περίμενε μιά δικηγορική δίπλα, μπήκε μέσα και της έκανε ένα ένθαρρυντικό νεύμα.

Σ' όλο αυτό το διάστημα, ή Μάριον μου μιλούσε με ήρεμη και σιγανή φωνή για την άνάκριση των μαρτύρων που εκείνη κι ο Χέσκεθ είχαν ετοιμάσει. 'Εθα ήταν καλός μ' αυτόν τον μάρτυρα, ήταν το μόνο που μου είπε γι' αυτόν, αλλά το θυμάμαι σάν έναν από τους καλύτερους φόρους θαυμασμού προς έναν άνθρωπο για τον όποιο έχω μόνο ευάριστες σκέψεις.

'Ο δικαστής μπήκε μέσα και κάθισε στην θέση του. Φυσικά, του είχαν πει για τον Χέσκεθ, αλλά εκείνος κοίταξε την άδεια θέση στο τραπέζι του συνηγόρου κ' έπειτα την Μάριον μ' έρωτηματικό τρόπο, σάν να μισοπερίμενε ότι θα ζητούσε άναβολή. 'Εκείνη δεν κουνήθηκε κ' έκανε μόνο ένα νεύμα με το κεφάλι της — ύπηρχε κάτι έξαιρετικά ένθαρρυντικό σ' αυτό. 'Αμέσως μετά φώναξαν το όνομα του έναγόμενου κι ο Κέννον σηκώθηκε με την επαγγελματική του αυτοπεποίθηση.

Σεχνά το μεγαλύτερο μέρος της καταθέσεως του συζύγου εκείνης της ημέρας. Θυμάμαι ωστόσο ότι το αποτέλεσμα ήταν βλαβερό και, καθώς καθόμουν πλάι στην Μάριον, κοίταξα τον δικαστή, για να δώ πως την έπαιρνε.

Απ' ό,τι μπορούσα να δώ έπαιρνε τα πράγματα πολύ πιο ψυχρά απ' την ένάγουσα. 'Η δόστυχη γυναίκα — ήταν αρκετά νέα— δρισκόταν σε μιά πυρετώδη συγκίνηση. 'Εσκυβε διαρκώς πάνω απ' τον συνηγόρο της με κάποιο έμπαθες σχόλιο ή άρνηση και κάθε τόσο ή Μάριον ένοιωθε ένα τράβηγμα στο φόρεμά της κι άκουγε ψιθυριστές συμβουλές. Θυμάμαι την ήρεμία της. Κοιμιά λέξη ή χειρονομία δεν πρόσδεσε τον φόβο της ή τα αισθήματά της.

—Δεν θα τον διακόψης; της ψιθύρισε, βλέποντας μιά έλαφρά κίνηση στα μαγουλά της, ένα σημείο που είχα ξαναπροσέξει σ' αυτήν όταν ήταν άνήσυχη.

'Αλλά εκείνη κούνησε το κεφάλι της. 'Ακόμα και τούτη τη στιγμή σκεπτόταν την πελάτισσά της και παραόλεπε. 'Ισως, έπίσης, να είχε έξουδερωώσει κιόλας τον μάρτυρα, γιατί σε κάποια άπάντησή του είχε τραβήξει μιά μολυβιά στην δικηγορική. Αυτός ήταν ένας δικός της τρόπος για να τονίσει την κρίση άπάντησης. 'Ε'Η στιγμή αλήθεια της Κέρριζον, το όνόμαζε ο Ρος κοροϊδευτικά.

'Η κατάθεση του συζύγου τέλειωσε. 'Ακούστηκε ένας ψήφιος άνάμεσα στο πλήθος. 'Ο μάρτυς κοίταξε γύρω του, ξαφνιασμένος κάπως, κ' έκανε μιά κίνηση, σάν να φανταζόταν ότι το βασανιστήριο του είχε τελειώσει κι ότι μπορούσε να έγκυαλειψη το έδωλο των μαρτύρων.

—'Εχω να κάνω κ' εγώ μερικές ερωτήσεις, είπε ή Μάριον κι άμέσως άκούστηκαν δυνατά γέλια στο δικαστήριο —ένα απ' αυτά τα γέλια που έλαφρώνουν την υπερένταση.

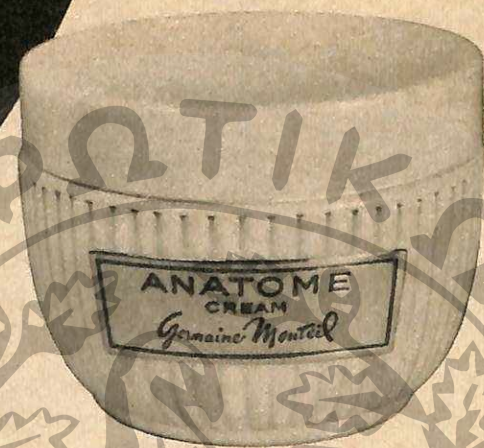
'Ο δικαστής δεν έκανε άμεση προσπάθεια να τα σταματήσει. 'Ηξερε ότι θάδιναν στη νέα την αυτοπεποίθηση που χρειαζόταν και χαμογέλασε κ' εκείνος έπίσης λιγάκι. Οι περισσότεροι από μās το κατάλαβαν και συνήλθαν γρήγορα, αλλά, όταν διαπίστωσε ότι μερικοί άνθρωποι, στο πώ μέρος της αίθουσας, έξακολουθούσαν να γελούν, σήκωσε το χέρι του —μιά έλαφριά χειρονομία, που είχε όστόσο άμεσο αποτέλεσμα.

Μέσα σε μιά σιωπηλή αίθουσα, ή Μάριον άρχισε την εξέταση του μάρτυρος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

‘Η
όμορφιά
είναι
τέχνη

Διατηρήσατε την νεανική όμορφιά σας με τις ειδικές κρέμες της Germaine Monteil που έγιναν διεθνείς επιτυχίες.

Anatome cream.

Κρέμα hydratante, αναπλαστική κα-
τάλληλη διά ξηρά κουρασμένα δέρ-
ματα, λόγω ήλικίας - άσθενείας -
τοκετού. Είναι μιά πλήρης κρέμα
τροφής με βιολογικά στοιχεία.

Super Royal cream.

Δι' όλες τις έπιδερμίδες. Hydra-
tante και βιταμινούχος, έχει άμεσα
άποτελέσματα.

Bio-Miracle cream.

Περιέχει Biotene και είναι ή πλέον
άποτελεσματική κρέμα διά τις ρυ-
τίδες. Διεισδύει στο υπόδερμα και
άναζωογονεί τα κύτταρα. Δίδει
έλαστικότητα και ζωντάνια στο
κουρασμένο πρόσωπο.

Ζητήσατε μιά υπεύθυνη συμβουλή για κάθε πρόβλημα του δέρματός σας, από τις ειδικευμένες Demonstratrices στα καλά καταστήματα, που διαθέτουν τα προϊόντα G.M.

Germaine Monteil

77, rue du Faubourg-St-Honoré, PARIS

“ΤΕΤΟΙΑ ΜΑΤΙΑ ΓΑΛΑΝΑ ΣΑΝ ΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ ΜΕΓΑΛΑ,”

Μια λεπτή ελαστική σιλουέττα, ένα τέλειο σώμα σφιγμένο σε πολυτελέστατο, μαύρο, άστραφτερό δίχτυ, μια μάζα ξανθών μαλλιών που πέφτουν ελεύθερα, ανάλογα με τις κινήσεις του χορού, και δυο μάτια που φωσφορίζουν παράξενα κάτω από τούς προβολείς. Πόσοι ξέρουν πώς για την Λίντα “Άλμα” γράφτηκε το περίφημο τραγούδι:

Τέτοια μάτια γαλανά,
σαν το πέλαγος μεγάλα,
σαν τον ήλιο φωτεινά...

Κατοχή πρωτόβγαλε ο Λάσκος το δωδεκάχρονο κοριτσάκι για πρώτη φορά στο σκονισμένο παλκοσένικο του «Άλκαζάρ». Την ατμόσφαιρα της εποχής, ασφαλώς, λίγοι την θυμούνται. Τους «Δελφούς» με τον ‘Αττίκ, την «Όαση», τα χίλια δυο συνοικιακά βαριετέ, φυτώρια καινούργιων ταλέντων με κέφι, με άσυγκράτητη πολλές φορές συμμετοχή του κοινού. Ξενύχτια πέρα από τις κανονισμένες ώρες, κοστούμια φτωχά, έλλειψη κάθε είδους διοργανώσεως, πασατέμπος στις κουτσές καρέκλες της πλατείας, αλλά και μια έπαφη μεταξύ σκηνής και πλήθους σαν να είχαν καταργηθεί τα φώτα της ράμπας.

Τί είδους ευκαιρίες να μάθει, να μεγαλώσει σωστά, να προσδεθεί στη δουλειά της, είχε μια κοπελίτσα της εποχής; Ή επαγγελματική εμφάνιση στο μεγάλο κοινό —και σε ελάχιστα απαιτητικό κοινό κυρίως— δεν έχει ποτέ καλά επακόλουθα, όταν γίνεται τόσο πρώιμα. Ή ανάγκη της άμεσης ικανοποιήσεως, του πρόχειρου, διαστικού χειροκροτήματος, γίνεται σκοπός, και ο άλλος σκοπός, η τελειοποίηση της λεπτομέρειας που, μόνον αυτή, μπορεί να εξασφαλίσει μια μελλοντική άνοδο, ξεχνιέται.

Πόσοι άνθρωποι ξεκινούν με την ελπίδα: «Από αύριο...». Και παρηγοριούνται πιστεύοντας ότι «από αύριο» θα βρουν την δύναμη, την θέληση να κάνουν τα πάντα!

Και το «αύριο», φυσικά, έχει διάφορες ερμηνείες. «Μόλις πάρω προαγωγή θα κάνω παιδί», λέει στη γυναίκα του ο υπάλληλος, ο οποίος, ασφαλώς, αν πρόκειται να περιμένη την ισεώδη εποχή, δεν θα κάνει ποτέ του.

Έτσι φανταζόμαστε και τους τόσους νεαρούς καλλιτέχνες που δγήκαν τότε για πρώτη φορά. Ή ανάγκη του καθημερινού άρτου μεγάλη, οι ευκαιρίες για σοβαρή δουλειά ελάχιστες. «Όταν τελειώσω ή κατοχή, έλα θα στρώσουν, θα κοιτάξω την δουλειά μου, θα ξεκινήσω από το άλφα, θα έχω τον καιρό να τα πάρω όλα από την αρχή, σιγά και μεθοδικά».

Όλοι το είπαν και δλους τούς έφθειρε ο χρόνος και ο επαγγελματισμός. Ό ο κάθε σκηνοθέτης που ξεκίνησε κάνοντας έμπορικά έργα, με την ελπίδα πως «μολις πιάσει» θα κάνει επί τέλους το «φώνιο» του, είδε τα πενήντα του χρόνια να φθάνουν κ’ εκείνος να γυρίζει ακόμη ταινίες για την επάρχια. Έδώ, και τώρα, και αμέσως, είναι η μόνη λύση, αλλά ποιός έχει το κουράγιο...

Ποιός; Ή Λίντα.

Παράλληλα με την εύκολη επιτυχία, το κοριτσάκι μελετούσε. Παράλληλα με τις επαγγελματικές και αισθηματικές επιτυχίες —σε δλους άρεσε το τέλειο εκείνο λεπτοκαμωμένο πλάσμα—, η Λίντα δούλευε σθεναρά. Για κείνη δεν υπήρχε ποτέ το «αύριο», αλλά ούτε και το «χθές». Γιατί όχι μόνο τότε, στα πρώτα της θέματα, αλλά και πολύ αργότερα, στην «Ερμιόνη», η Λίντα δεν πήγε σαν την βαλίτσα της παροιμίας, που βαλίτσα έφυγε και βαλίτσα γύρισε. Στον γυρισμό στην Ελλάδα δεν έφερε μαζί της ούτε γούνες, ούτε καλά πακεταρισμένα δολάρια. Τα δολάρια που κέρδιζε στο εξωτερικό τα κατέθετε στους καλύ-

Πόσοι ξέρουν ότι για την
Λίντα “Άλμα” έχουν γραφή
οί γνωστότατοι αυτοί στίχοι;

Το όμορφο πρόσωπο μίας χορεύτριας ↑
παίζει κι αυτό τον ρόλο του στην γοητεία
που ακτινοβολεί ή σκηνική παρουσία της.
Και στο ζήτημα αυτό ή Λίντα “Άλμα”
↑
υπήρξε από τις πιο τυχερές.
Γιατί, πέρα από το ταλέντο, είναι και όραία.

(Φωτ. “Ενώσις”)

←

ΤΟ ΜΑΥΡΟ δίχτυ, που σφίγγει το εξάισιο, πλάστικό σώμα της Λίντας, είναι πιά το «σήμα κατατεθέν» σχεδόν στην κάθε εμφάνισή της. Μ’ αυτό έχει πραγματοποιήσει τις πιο έντυπωσιακές επιτυχίες της, που την ανέδειξαν σε διαλεχτό χορευτικό άστέρι της ελληνικής σκηνής.

ΣΕ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ...

...ΚΑΙ ΣΕ ΡΟΛΟ ΟΠΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝ ΟΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΕΣ, ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΝΟΤΕΣ

ΚΑΘΕ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΛΙΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τερους δασκάλους. Πλήρωνε χρυσή την κάθε ώρα μαθήματος, νηφάλια, παρά τα καθημερινά χειροκροτήματα. Καί, μόλις είχε λίγον καιρό, πήγαινε στο θέατρο. Περιοσία ολόκληρη στοιχίζει το να παρακολουθήσει θέατρο στην Νέα Υόρκη. 'Η Λίντα δεν έχανε παράσταση. 'Εχει δει τα πάντα και τους πάντες, με τα μεγαλύτερα ονόματα της διεθνούς σκηνής.

Γιατί, το λέει ακόμα, αν δεν ήταν χορεύτρια, θα ήταν ηθοποιός. Το θέατρο, το καλό θέατρο ήταν πάντα η μεγάλη της αγάπη. 'Οπως και σήμερα ένας ηθοποιός, ένας περίφημος ηθοποιός, είναι η «ιδιωτική» μεγάλη της αγάπη.

'Η Λίντα, άλλωστε, πάντα είναι σε κατάσταση αγάπης. 'Αγαπά το θέατρο, αγαπά τον χορό, αγαπά τ' άνθρα της, τους δικούς της, τον άνθρωπό της. Μια αγάπη και μια θυσία συνεχής την έχουν κάνει αυτό που είναι σήμερα, την πιο συμπαθητική, την πιο αγαπητή κοπέλλα της ελληνικής σκηνής. Την πιο τίμια, την πιο αφοκερή. Χρόνια δουλεύει, πάντα με τεράστια επιτυχία. Πώς είναι η καλύτερη, το ξέρει η ίδια, το ξέρουν και όλοι, συνάδελφοι και εργοδότες. Και τί έχει να δείξει σαν κέρδος τσώνων έτών σκληρής — αλλά και αποδοτικής — εργασίας; Δωμάτια ολόκληρα θαυμάσια κοστούμια (μάλλες, κάπες, δίχτυα, όλα πολυτελέστατα, πρωτότυπα, εντυπωσιακά και καλόγουστα), αλλά ούτε μία δεκάρα κατά μέρος, για μία δύσκολη στιγμή.

Δεν ξέρει τί θα πη συμφέρον η Λίντα, λένε όσοι την γνωρίζουν καλά.

Μά μήπως το ξέρουν εκείνοι; Και ποιός είναι σε θέση να πη ποιο είναι ακριβώς το συμφέρον του; Μήπως είναι συμφέρον για μία γυναίκα να κάνει δικαίως αυτό που σιχαίνεται για να αποκτήσει αυτό που, τελικά, δεν επιθυμεί καν; 'Η Λίντα θυμάται πάντα με αγάπη και ευγνωμοσύνη την 'Εντίθ Πιάφ, με την οποία κράτησε χρόνια ολόκληρα πρόγραμμα έκλεκτου δοριετέ στο Παρίσι. Και θυμάται ιδιαίτερα ένα τραγούδι. 'Η Πιάφ μιλούσε για την φτώχεια της και για την κοπέλλα που καθόταν:

«De l'autre coté d'la rue...» 'Ηταν πλούσια, έφευγε συνεχώς σε κρουαζιέρες και στα χειμερινά σπόρ. Και η Πιάφ στο ρεφραίν ξεσπούσε:

«Elle peut garder son amant qu'elle déteste, son luxe

Et le reste.....»

Σήμερα η Λίντα κρατά ακόμη τα σκήπτρα της ελαφράς μας σκηνής. Πάντα σωστή, πάντα ανανεωμένη, είτε στον μοντέρνο χορό, τον έκφραστικό, είτε στους σπασμωδικούς ρυθμούς της σύγχρονης μουσικής, είναι — και σήμερα όπως και χθές — η καλύτερη και το ξέρει. Κάτω από την σκηνή, έξω στον ήλιο, δεν φορεί την υποχρεωτική στολή των στάρ, δεν μυρίζει κομμωτήριο. Είναι μία απλή γυναίκα, ένας καλός άνθρωπος, που σκοτώθηκε στην δουλειά όλη της την ζωή, που πάντα φρόντισε τους άλλους. Κι αν κοιτάζε το συμφέρον της, κοιτάζε το συμφέρον το ελθρινό, το βαθύτερο — το να είναι καλή στον χορό τον οποίο λατρεύει και το να ζή πλάι σε ανθρώπους που αγαπά.

Και σ' αυτούς, πρώτος και καλύτερος, είναι ο δάσκαλος και μένιμος συντροφός της στον χορό: 'Ο Γιάννης Φλερύ. Αυτός, ο άπιστευτα σοβαρός, ακούραστος στην δουλειά του, την συγκράτησε και την καθώδησε από τα πρώτα χρόνια της καριέρας τους. Κι' αν χρειάζαταν άλλη μία απόδειξη του πόσο εξαιρετικός άνθρωπος είναι η Λίντα 'Αλμα, θα άρκοσε, για μας, αυτό: Το ότι σε μία ζωή ολόκληρη, χωρίς ιδιαίτερους αισθηματικούς εσμούς, συνεργάστηκε σε απόλυτη ομόνοια και με ιδεώδη απόδοσης, πάντα με τον ίδιο άνθρωπο.

Σήμερα εμφανίζεται και πάλι στην επιθεώρηση. Κάτω από τους προβολείς, τα χρόνια δεν έχουν περάσει. Νευρώδης, λεπτή, ένα σώμα τέλειο, σφιγμένο σε πολυτελέστατο δίχτυ. 'Η Λίντα 'Αλμα χορεύει.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ dralon®

ΦΙΝΑ...ΕΛΑΦΡΑ...ΑΠΑΛΑ
ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΠΛΕΚΤΑ DRALON
ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΧΝΟΥΔΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΕΙΛΩΝΟΥΝ
ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ
ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΜΦΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Στά καλύτερα καταστήματα 'Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Πατρών

© ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Νήματα DRALON εξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει η ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, 'Αθήναι

'Η έτικέττα αυτή σας
έγγυεται ότι
αγοράζετε γνήσιο
πλεκτό DRALON.

Αθηναίοι και Αθηναίες

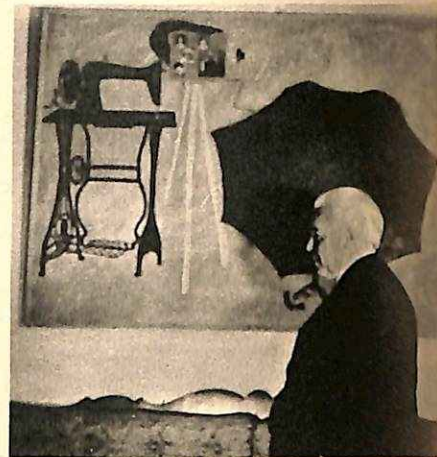
Δεκαέξη ημέρες απομένουν ως την βραδιά της Αναστάσεως. Δεκαέξη ημέρες γεμάτες θρησκευτικά ένθυμα πρώτον μεγέθους, όπου βασίλευουν οι ώρες που η ζωή νικάει τον θάνατο. Προάγγελος της θείκης Αναστάσεως, η νεκρανάσταση ενός κοινού θνητού, του Λαζάρου, διενθεται στο ημερολόγιο την κλιμάκωση του αναστάσιμου (κρεσέντο) και τρέφει με την δροσιά της επαγγελίας το καχεκτικό δένδρο των ελπίδων.

Κατά τα άλλα, η καθημερινή ζωή ταξιδεύει στην γνώριμη άμαξιτη του μικρού κατά κεφαλήν εθνικού εισοδήματος. Τα σχέδια της για το άμεσο μέλλον δεν ξεπερνούν τα οικονομικά όρια μιας κινηματογραφικής, μετά γλυκίσματος, παραστάσεως, και ο απώτατος, όνειρικός πιά, προγραμματισμός την ιρήμερη πασχάλινή εκδρομή με φιλικό αυτοκίνητο, πούλμαν ή καρβάκι του Αργοσαρωνικού.

Εν τω μεταξύ, οι βιοτέχναι βεγγαλικών —παρασκευασταί αστέρων— σε πακέτα— έχουν ανακουμπωθεί σε μία ύψαιτη προσπάθεια υπερπαραγωγής, που τα αποτελέσματά της θα δίνουν σε μελάδες τα ένορεια δατυνομικά τμήματα, το θράδι του Μεγάλου Σαββάτου. Αλλά το θέαμα —έτσι πολυχρόμο— δεν ήταν ποτέ αρκετό στο αναστάσιμο Αιγαίο. Ο ήχος, ο θόρυβος, ο κρότος, ο όρυμαγδός στάδην πάντα το απαραίτητο συμπλήρωμά του σε ώρες θρησκευτικής και εθνικής χαράς. Σε λίγον καιρό, οι εξορμητισταί του θορύβου και τηρηταί αίσθησής της παραδόσεως πιστοίχοι θα αρχίσουν να πολιορκούν τα συννοικιακά φαρμακεία, ζητώντας την εθνοια του φαρμακοποιού και άσπρονόστινες άπρηγορευμένες οκόνες, που θα μεταβάλουν για λίγες ώρες την Αθήνα και την ειρηνική ύπαιθρο σε μπουρλότο. Ο Απρίλης, όμως, δεν σημαδεύεται μόνον από τις πασχάλινες προετοιμασίες και τα σχέδια. Στις ημέρες του, πριν 400 χρόνια ο πρώτος, πριν 350 ο δεύτερος, γεννήθηκαν δυο μεγάλοι του πνεύματος και της τέχνης: Ο Σαίξπηρ, που τον γιορτάζει με εκδηλώσεις παγκόσμιας συμμετοχής ή Βρεταννία, και ο Γκρέκο, που τον αγνώνει εντελώς η Ελλάδα.

Θ. Δασκαλόπουλος

ΥΠΟΥΡΓΙΝΕΣ και ύφυπουργίνες φωτογραφίζονται στην είσοδο των ανακτόρων, όπου η Διάδοχος Ειρήνη —η πρώτη γυναίκα με τον τίτλο της Διαδόχου στην ιστορία της ελληνικής δυναστείας— δέχθηκε με έγκαρδια όσην τις συζύγους των μελών του ύπουργικού συμβουλίου. Διακρίνονται οι κυρίες: Στ. Μπίρη, Κ. Μαυροπούλου, Α. Ακρίτα, Α. Παπανδρέου, Σ. Χούτα, Γ. Μαύρου, Α. Κοκκέβη, Ι. Τούμπα, Γ. Μυλωνά, Κ. Μητσόπουλου, Γ. Μελιά, Στ. Κωστοπούλου και Ι. Γιαννοπούλου.

ΣΑΝ ΝΑ κρατά ο ίδιος την ζωγραφισμένη όμπελλά. "Όχι μόνον οι ήλθιμένες απόξες", αλλά και στην πραγματικότητα, ο καλλιτέχνης είναι ένα κομμάτι της ατμόσφαιρας των έργων του.

Φιλικό ούζακι, στο σπίτι του ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου, κάτω από την Ακρόπολη, συγκέντρωσε πολλήν και γνωστή κόσμο —καλλιτέχνες κυρίως— και του χάρισε ένα εγκάρδιο πρωινό Κυριακής. Αφροσύνη ο άποχαιρετισμός των έργων —των 15 έργων που θα αντιπροσωπεύσουν τον Βασιλείου στην Εμπιενάλε— και που οι περισσότεροι δεν είχαν ξαναδεί.

Η Αθήνα είναι αυτή την φορά ο θέμα της λυωκής ζωγραφικής του Βασιλείου. Οι πόρτες, τα κεραμίδια της, τα γραφικά, σκόρπια αντικείμενα που πουλιούνται στο παζάρι του Μοναστηριακού και θυμίζουν ολόκληρη εποχή, το φως και το διαγυγμένο στο περιεργό διασκεναμένο σπίτι —ατελεί οι καλεσμένοι, συζητούν ζωηρά, δοκιμάζοντας τους νοστιμωτάτους μεζέδες της Κας Βασιλείου, κοιτάζουν, απολαμβάνουν και, από παντός, εχχονται εκκλητική στην δουλειά που καλλιτέχνη.

«ΚΑΛΟ κατευόδιο». Ο Σπύρος Βασιλείου και η γυναίκα του πίνουν ένα ποτηράκι για την άπειτησία των έργων στην «Εμπιενάλε» της Ιταλίας.

Η καλή δουλειά εκτιμάται από το κοινό. Εμείς οι καλλιτέχνες έχουμε χαλάσει το αισθητήριο του κόσμου. Το λάθος είναι δικό μας. Αυτή είναι η γνώμη της κεραμίστριας Έλένης Βερναδάκη κι αυτή θα έπρεπε να είναι η γνώμη κάθε εθνευδίκτου καλλιτέχνη, που σέβεται την δουλειά του και αγαπά την τέχνη του.

Από αυτή την άποψη, η έκθεση της Έλένης Βερναδάκη, στην «Ελληνοσεμινική Ένωση», δεν προσφέρει απλά την ικανοποίηση μιας καλ' όλα τέλεις παρουσιάσεως, αλλά άναπτέρωνει και τις ελπίδες για μια πραγματική αναγέννηση της πανάρχαιας αυτής τέχνης, μεσσηνής από την παράδοση, αλλά και προσαρμοσμένης στην αισθητική και τις ανάγκες της σύγχρονης ζωής μας.

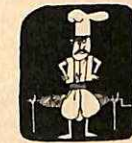
Τότε, από επιτυχίες σπουδές στο Λονδίνο, η Έλένη Βερναδάκη γύρισε στην Ελλάδα για να δουλέψει την τέχνη της. Ελλάδα για να δουλέψει καλ' και την έδα κατάσταση και τις δυσκολίες της. Άρτια καταρτισμένη τεχνικά, δεν έδωσε να ακολουθήσει και να έλγασθη για ένα διάστημα μαζί με τους άγγεσπλάστες της Κρήτης, αναζητώντας μέσα στην πρωτογονισμό της ανθρώπινης διοπάλης την γνησιότητα της παραδόσεως.

Από την πρώτη της κιόλας έκθεση το 1961, φάνηκαν οι πλαστικές όρετές στο έργο της νεαρής κεραμίστριας. Ίδιονυκροσία κάπως άνησχη, με ισχυρή προσωπικότητα και αλθρινό πάθος για την τέχνη της, η Έλένη Βερναδάκη είχε την δύναμη να μην παρασυρθεί από τις πρώτες επιτυχίες ή να υποκύψει τις μορφές της. Αντίθετα, μάλαστα, η δουλειά της είναι μια διαρκής αναζήτηση στην μορφή και στην διακόσμηση.

Η ύλη της, η σκληρή τερακόττα, ψημένη ως τους 1.200 βαθμούς, έχει μια καθαρά κεραμική όπσταση, στην όψη, στο χρώμα και στο σχήμα, χωρίς όπτος να έλξασα την δημοτικότητα της από τα τυχαία παιχνιδίσματα της φωτιάς. Τα πάντα είναι μεθοδικά μελετημένα στο έργο της Βερναδάκη. Ακόμη και ο ρόλος της φωτιάς θα μπορούσαμε να πούμε 5-τι είναι και αυτός καθοδηγούμενος από την πείρα και τις γνώσεις της καλλιτέχνης, περιορίζοντας στο ελάχιστο την ανεξέλεγκτη συμβολή της.

M. KOTZ.

Με την ευκαιρία που η στήλη (ή μάλλον ο συντάκτης της) θρέθηκε πριν λίγες ημέρες στα Χανιά, θα μιλήσει σήμερα για ένα γαστρομαγειρικό άντρο, που είναι καμάρι των Χανίων και ίσως να είναι σύριο το καμάρι της Αθήνας. Είναι το «Κοντοσουβλί», ταβέρνα με κύριο ρόλο της την ο μόνυμη σπειαλιτέ. Τί είναι το κοντοσουβλί; Είναι κάτι ανάμεσα στο κοκορέσι, στο έξοχικό και στο κόντρα - φιλέτο της όδου Σανταρόζα, χωρίς να είναι τίποτε από τα τρία. «Είναι ένας συνδυασμός χοιρινού και μοσχαρήσιου κρέατος», μάς είπε ο ιδιοκτήτης της ταβέρνας. Αυτά, βέβαια, σε πολύ γενικές γραμμές, γιατί το μυστικό της σπιαλιτέ είναι τα καρκευμάτα του «Αυτά, όμως, δεν λέγονται, συνέχισε. Μόνο μαγειρεύονται και τρώγονται. Έλπίζω την άνοιξη να μπορέσω να μεταφέρω το «Κοντοσουβλί» στην Αθήνα. Στο καλό λοιπόν σύντεκεν, και θα τα ξαναπούμε πάλι με τον καιρό εκεί...».

Μπορεί η έλευση της άνοιξης να επισημοποιηθεί την 1η Μαΐου, με την γιορτή των λουλουδιών. Την άνοιξη όμως στην μόδα την έφερε έφέτος, κινώντας απαλά μουσελίνες όργαντζες και μεταξωτά, ο άσυναγώνιστος Γιάννης Ντεσέ. 9 Απριλίου: Τπέρλαμπρα τα σαλόνια της όδου Πανεπιστημίου, συνεκέντρωσαν τις κομψότερες γυναίκες εμφανίσεις της κοσμικής Αθήνας, για να τους δείξουν την άνοιξη, όπως την είδε έφέτος στην μυριστή παραλλαγή της ο διάσημος Έλληνογάλλος μαίτο.

Μιάν άνοιξη τρυφερή σαν χαδί και απαλή σαν άκουαρέλλα, άφιερωμένη στην νεότητα κάθε ηλικίας: Σε όλες εκείνες που είναι, αλλά και σε όλες τις άλλες που αισθάνονται νέες, που έχουν την διάθεση να ζήσουν και την έπιθυμία να άρέσουν.

Ίσως μπορεί ένας καλλιτέχνης ν' άποδώσει την άνοιξη; Άν είναι μουσικός με ήχους, άν είναι ζωγράφος με χρώματα, άν είναι ο Γιάννης Ντεσέ με έδρες και χρώματα, με ήχους και αρώματα, με άφάνταστη άρμονία, μεγάλη έλευθερία και άκρη μεγαλάνηση έμπνευσης.

Ρομαντική διάθεση χαρακτηρίζει την έφετεινή κολλέξιόν

Φορώ από μουσελίνα, γυμνωμένο με γερύ στρουθοκαμήλου

Φόρεμα με συνεχόμενο καλτό που, ομνύει στο: όμους, σχηματίζει έσφρα

Βραδινή τουαλέτα από μανόβλαση, μουσελίνα πλισέ από πάνω ως κάτω

του Έλληνογάλλου ράπτου, την πιο πετυχημένη ίσως της μακροχρόνης σταδιοδρομίας του. Μεγάλοι φίδοχοι στα μαλλιά, που δένουν χαμηλά, συγκρατώντας άπλοικά ρομαντικά κατογκάν, λουλουδιά που στολίζουν το κάθε τί, από φραγκαλάδες και βολάν, έσφραπες που άνεμίζουν στο περπάτημα και φουλάκια που τυλίγουν την σιλονέττα, άποτελούν τα βασικά στοιχεία των μοντέλων του. Κάτι που χαρακτηρίζει κάθε πραγματική δημιουργία: Δέν περιγράφεται, δέν αντιγράφεται, δέν έπαναλαμβάνεται... K.

ΜΙΑ ΓΥΜΝΗ πλάτη, προκλητική και γοητευτική άντιπροσώπευε άπτικά την έξωτική μουσική του Πέρσου Φέηθ, που δρισκεται έγγεγραμμένη στο δίσκο. Δέν είναι η πρώτη φορά που χοτμποποιείται η γοητεία μιας γυναίκας για την έμπορικότητα ενός άλμπουμ. Λίγο πριν, οι θρυλικές αγάπες του Πατέτι —ο δίσκος με κομμάτια του Πατέτι και δυο ύπερχες γάμπες στο έξωφύλλο— κατέριψαν κάθε ρεκόρ στην Αθήνα.

Τώρα ο Πέρσου Φέηθ λανσάει πλάτη. Και έκτός αυτής, λανσάει νέα και παλιά κομμάτια, συνταγισμένα σε ένα στυλ έξωτικών βολιάν.

Στην πραγματικότητα, οι μελωδίες που παίζει δέν είναι όπτε στο ελάχιστο έξωτικές. Άπλως είναι συνθέσεις που παίζονταν σε έργα του Μπρόντγουαϊ η του Χόλλυγουντ, και διαλέχθηκαν για να δημιουργήσουν άτμόσφαιρα.

Συνθέσεις του Μπρόντγουαϊ, του Άθρον Σόουρ, του Τέσλα Κόν, του Βίνσεντ Γουόρντ, άκόμη και του Κόου Πόστεν, χοτμποποιήθηκαν για την δημιουργία του ρομαντικού αυτού άλμπουμ. Την άτμόσφαιρα, πάντως, την δημιούργησε ο ίδιος ο Πέρσου Φέηθ, με τις κατάλληλες διασκευές του.

Ο ΣΕΡΤΣΙΟ ΕΝΤΡΙΓΚΟ, που έλοι τον θεωρούσαμε νεκρό, ζή και βασίλευε.

Πρό δύο μηνών περίπου οι έφημερίδες στην Ιταλία είχαν γράψει ότι ο δημιουργός του «Ιο κι άμο σόλο τέσ και του «Σε λέ κάθε στίχο κάθε σκοτάθηκε σε ένα δυστύχημα με την εφεροσάου του. Άπό τότε μέχρι την περσινή έδδομάδα οι δίσκοι του νεκρού πιά ινδάμιατος είχαν γίνει άνάστατοι και η έταιρία που τους έέδωσε άναγκάστηκε να κάνει άνατιπώσεις κατά χιλιάδες. Σαφνικά, ο Έντρίγκο —που έλοι τον είχαν για νεκρό— εμφανίστηκε ζωντανός και χαμογλαστός, αλλά με πένθος, στην Βία Βένετο. Και οι περιεργοί όσο και τρομοκρατιμένοι φίλοι του έσπευσαν να πληροφορηθούν ότι δέν ήταν αυτός που σκοτώθηκε με την εφεροσάου, αλλά ένας πρότος εξάδελφός του, με το ίδιο όνομα. Ο Έντρίγκο έλεγε ότι του άντιστοιχ την εφεροσάου κι έπειτα κλείστηκε στην όλλα του στην Μοντένα για να γράψη νέα τραγούδια. Και ότι τον θάνατο τον έλαβε μόλις πρό πέντε ημερών. Κανείς όμως —και διαιολογμένα— δέν τον πίστεψε. Όλοι κατάλαβαν ότι είχε χοτμποποιήσει την τραγική σύμπτωση για ένα πρώτης τάξεως διαφημιστικό κόλπο.

Δίσκος του νεκροζώντανου Σέρτζιο Έντρίγκο, που κυκλοφόρησε τελευταία στην Αθήνα, είναι το πολύ μελωδικό μέν, αλλά όχι σαν τα άλλα του τραγούδια «Ε-οα νι' έσάττε». M.—

ΜΕ ΤΙ ΛΟΥΖΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ; ΜΕ ΣΑΠΟΥΝΙ;

Ποτέ. Γιατί τὰ σαπούνια είν-
ναι συνήθως ἀλκαλικά καί κα-
ταστρέφουν τὰ μαλλιά.

Οἱ εἰδικοί δερματολόγοι συν-
ιστοῦν πάντοτε τὸ **ΤΟΝΩΤΙΚὸ
Σαμπουὰν ΤΑΜΟ**.

Τὸ Σαμπουὰν **ΤΑΜΟ**, ἐκ-
τός ἀπὸ τὸ τέλειο καθάρισμα
τῶν μαλλιῶν σας, εἰσχωρεῖ στὸν
θύλακα τῶν ριζῶν καὶ χάρις
στὰ συστατικά πού περιέχει
τροφοδοτεῖ καὶ ἐνδυναμώνει τὸ
τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς.

ΤΑΜΟ.

Καθαρίζει καὶ τონώνει τὰ
μαλλιά, τοὺς δίνει λάμψη καὶ
ζωντάνια, σταματᾷ ἀμέσως τὴν
πιτυρίδα καὶ τὴν τριχόπτωσην.

ΤΑΜΟ τὸ Σαμπουὰν ὅλης
τῆς οἰκογενείας.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΣΚΟΥΠΑ
μέ τὰ περισσότε-
ρα ἐξαρτήματα
γιὰ ὅλες τῖς
ἐργασίες
καθαρισμοῦ

NILFISK

Η ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ
μέ τὸ τελειώτε-
ρο σύστημα

- ξύνει
- ἀλοιφεῖ
- καὶ γυαλίζει
τὸ πάτωμα
- σφουγκα-
ρίζει

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠ. ΕΜΒΙΟΜ Ε.Π.Ε.
ΜΑΥΡΟΜΙΧΛΙΩΝ 5 - ΤΗΛ 614.521 - 626.627

Ἀθῆνᾶιοι καὶ Ἀθῆνᾶϊες

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ «12»

Η καθυστέρηση δὲν ἦταν ἀδικαι-
ολόγητη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διδύμων πού
κυκλοφόρησαν ἐφέτος, καὶ ἰδίως τῖς
τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου,
ἦταν ἀσυνήθιστα μεγάλος, ἔτσι πού,
κατ' ἀνάγκη, οἱ καθιερωμένες ἡμερο-
μηνίες σιωπηρῶς παραμερίστηκαν.
Καὶ τέλος, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς συνε-
δριάσεις, πού ἔδωσαν λαβὴ σὲ ποικί-
λα προγνωστικά, τὴν περασμένη Πα-

γιά τὸ διβλίο «Θέσεις» («Φέξης»)
μέ 7 ψήφους. Τοὺς ὑπολοίπους ἔλα-
βαν οἱ Ἀρης Δικταῖος καὶ Γ. Θέμε-
λης. Τέλος τὸ βραβεῖο «Φίλιππου Φέ-
ξης» δόθηκε στὸν Κώστα Τσιρόπουλο
γιὰ τὴν ἐν γένει πνευματικὴ δράση
του καὶ τῖς ὑποσχέσεις πού παρέχει
ὡς νέος λογοτέχνης, μέ ψήφους 8.
Ἐνῶ ὁ Χρ. Κουλιούρης ἔλαβε τοὺς ὑ-
πολοίπους,

Ἀργ. Τερζάκης Π. Καραγιάνης Τατιάνα Μιλλέτς Κ. Τσιρόπουλος Χρ. Ἀθανασούλης

ρασκέη, οἱ «12» ἀνεκοίνωσαν τὰ ὀ-
νόματα τῶν ἐκλεκτῶν τοὺς γιὰ τὸ
1964.

Ἔτσι, ἡ Τατιάνα - Γκρίτση Μιλ-
λιέξ, ἔλαβε μέ 7 ψήφους τὸ βρα-
βεῖο πεζογραφίας «Κώστα Ουράνης».
γιὰ τὸ μυθιστόρημα «...Καὶ ἰδοὺ Ἰσ-
πος χλωρὸς» («Φέξης»), ἐνῶ οἱ Μ.
Ἐλευθερίου, Ν. Πολίτης καὶ Δ. Γι-
άκος μοιράστηκαν τοὺς ὑπολοίπους. Τὸ
βραβεῖο ποιήσεως «Χατζηπατέρων» δό-
θηκε ἐπίσης μέ 7 ψήφους στὸν Κρί-
στον «Ἀθανασίου», γιὰ τὸ συνθετικό
ποίημα «Ὁ ἀγρόχοιρος» («Δίφρος»),
ἐνῶ οἱ Φραγκόπουλος, Δ. Π. Παπα-
δίσας, Σαράντος Πανίλας καὶ Γ.
Εὐσταθίου, ἔλαβαν τοὺς ὑπολοίπους
5 ψήφους. Παμψηφεί, ὁ Ἀγγελος
Τερζάκης πήρε τὸ βραβεῖο Δοκιμίου
«Γουλιανδρῆ», γιὰ τὸν τόμο δοκιμίων
«Προσανατολισμὸς στὸν Αἰῶνα» («Οἱ
Ἐκδόσεις τῶν Φίλων»). Τὸ βραβεῖο
Κριτικῆς Μελέτης «Μαρίας Νεγρε-
πόντη» δόθηκε στὸν Πάνο Καραβία

Ἐκτός ἀπὸ τοὺς βραβευθέντας καὶ
τοὺς μειονηφθέντας στίς 3 ψηφο-
φορίες πού διεξήχθησαν, ὑπάρχουν
μερικοὶ ἀκόμη λογοτέχνες στοὺς ὁ-
ποίους οἱ «12» ἀπεφάσισαν νὰ ἀπο-
νεύουν ἐφέτος εὐφημες μνείες. Αὐ-
τοὶ εἶναι γιὰ τὴν ποίηση: Κοραλία
Ἀνδρεϊάδη, Κική Δημουλά, Μαίρη
Λαμπαραδίου, Λίτσα Φραγκιάδη, Σ.
Παναγιωτάκης. Γιὰ τὴν πεζογραφία:
Ἔρση Χατζημυζῆλη, Ἰὼ Καρατζα-
φέρη, Ντάνια Ἀντωνιάδου. Γιὰ τὸ
δοκίμιο: Ἀμύντας Παπαδασιλείου.

Στὰ μέσα Ἰουνίου θὰ γίνη, ὡς
ἀνεκοινώθη, ἡ ἀπονομὴ τῶν χρημα-
τικῶν ἐπ'αὐλῶν. Ἡ καθυστέρηση αὐ-
τὴ ἀφελῆται στὸ γεγονός ὅτι τότε
θὰ εἶναι ἔτοιμο τὸ καινούργιο μέγα-
ρο τῆς κ. Ε. Ουράνης («Ἀλχη Θρύ-
λου»), στὴν πλατεία Συντάγματος,
καὶ οἱ πολυτελεῖς αἰθουσές του θὰ
ἐγκαινιάσθουν μέ μιὰ δεξίωση, πού
λέγεται ὅτι θὰ συγκεντρώσῃ ὅλο τὸ
πνευματικὸ «χάι - λάιφ» τῆς Ἀθήνας.

Ἐνα συγκροτῆματα στὴν Ἀθήνα

Η «Παριζιάνικη νύχτα», πού ἄρχισε
πρὶν λίγες μέρες στὴν Ἀθήνα, τελειώνει
μεθούριο. Ἡ Ζίζι Ζανμαίρ καὶ τὰ
μπαλλέτα τοῦ Ρολάν Πετί, πού χάρισαν
γιὰ μερικὲς ἡμέρες στοὺς Ἀθηναίους
ἕνα κομμάτι ἀπὸ Παρίσι καὶ ἕνα πλού-
σιο καὶ γοητευτικὸ θέαμα, φεύγουν τὴν
Κυριακὴ γιὰ νὰ συνεχίσουν ἀλλοῦ τὴν
περιοδεία τους. Σήμερα καὶ αὐριο δι-
νουν τῖς τελευταῖες παραστάσεις τους
μέ ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα, πού περι-
λαμβάνει διάφορα νούμερα, ποικίλη
μουσικὴ καὶ τραγούδια γνωστῶν συν-
θετῶν ὡς τοῦ Σαμπριέ κ. ἄ.

Ἡ Ζίζι Ζανμαίρ καὶ οἱ συνεργάτες
τῆς ἐγκαινίασαν παγκυρικὰ, μπορεῖ νὰ
πῇ κανεῖς, τῖς ἐμφανίσεις καὶ ἄλλων
διεθνῶν συγκροτημάτων, πού ἐπιογραμ-
μάτισαν ἤδη σειρά ἐμφανιστῶν τους
στὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα. Καὶ πρῶ-
τα - πρῶτα τὰ περίφημα Γεωργιανὰ
Μπαλλέτα, πού δίνουν τὴν πρώτη τους
παραστάση στίς 12 Μαΐου στὸ κινη-
ματοθέατρο «Παλλάς».

Ἀκολουθοῦν τὸν Ἰούνιο τὰ περίφημα
σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπῃ Οὐγγρικά Μπαλλέ-
τα παγοδρωμιῶν. Καὶ ὁ πρῶτος μῆ-
νας τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ τελειώσῃ μέ
τῖς ἐμφανίσεις δύο ἄλλων ξένων συγ-
κροτημάτων, τοῦ Διεθνoῦς Ἰπποδρο-
μίου τῆς Πολωνίας καὶ τῶν «Χάρλεμ
Γκλόπς Τρότερς» πού, χάρις στὴν δε-
ξιότητά τους, ἔχουν ἀναγάγει σὲ συν-
αρπαστικὸ θέαμα τὸ ἀθλημα τοῦ μπά-
σκετ μπάλ.

Τέλος τῖς 17 Σεπτεμβρίου δίνει τὴν
πρώτη ἀθηναϊκὴ του ἐμφάνιση, φυσικά
ἐντὸς φεστιβάλ, ὁ θίασος Βαχτάγκωφ
τῆς Μόσχας.

Η ΖΙΖΙ ΖΑΝΜΑΙΡ μέ ἑνᾶν ἀπὸ τοὺς
πρώτους χορευτὰς τοῦ μπαλλέτου
Ρολάν Πετί, σὲ φιγούρα Ἀραμπέσκ.

Ὁ Ὀδυσεύς Ξαναγύρισε στὴν Ἀθήνα

Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΩΡΑΣ, πού
δρίσκεται ἀπὸ ἔδω καὶ μερικὲς
ἡμέρες στὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἕ-
να ἀπὸ τὰ δυνατότερα μουσικά
ταλέντα τῆς γενιάς του. Ἀρχι-
μουσικὸς τῆς «Ἑθνικῆς Λυρικῆς
Σκηνῆς» ὡς τὸ 1958 (καὶ τῆς
«Ὀπερας τοῦ Βερολίνου ἀπὸ τό-
τε ὡς σήμερα) προτίμησε νὰ
ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀξίωμα του καὶ
τὸν τόπο του, γιὰ νὰ μείνῃ πι-
στός στίς ἀρχές του. Αὐτὴ ἡ
φράση, πού ἔχει χάσει τὴν ση-
μασία της ἀπὸ τὴν συχνὴ ἐπα-
νάληψη, γιὰ τὸν Ζώρα εἶναι κά-
τι περισσότερο ἀπὸ «πιστεύω».
Εἶναι ἀγωνία.

Ἐφυγε. Ἀλλὰ δὲν ἔπαψε νὰ
γυρίζῃ τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν
Ἑλλάδα, νὰ τὴν νοσταλγῇ, νὰ
θέλῃ νὰ τὴν βοηθήσῃ. Ἀθερά-
πευτος ὁπαδὸς τῶν λογοπαχνί-
ων, εἶπε κάποτε: «Ἀθῆναι χα-
ρίς Ζώρα εἶναι Ἀζόροι». Ἀλ-
λὰ μετὰ, ὅταν σοβαρεύεται, μιὰ
γκρίζα σκιά πέφτει στὸ πρόσω-
πό του: «Κάτι δὲν πάει καλὰ
στὸν τόπο αὐτό. Ἐχομε πολὺ
πόλεμο μεταξὺ μας. Καὶ κάτι
ἀκόμη σοβαρότερο - πολέμου
τους νέους. Ὑποψιάζομαι ὅτι
εἶναι ἕνα εἶδος γενοκτονίας».

Α ΓΑΠΑ τοὺς νέους καὶ τοὺς
ὑποστηρίζει ὅσο μπορεῖ, χαιρέ-
ται τὴν ἐπιτυχία τους. Ὅταν ὁ
Κούνδουρος πήρε τὸ βραβεῖο
σκηνοθεσίας στὸ Φεστιβάλ τοῦ
Βερολίνου, ὁ Ζώρας τηλεφώνη-
σε στὴν Ἀθήνα, στὸ σπίτι του,
μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ
στὴν γυναῖκα του: «Θρίαμβος.
Ὁ Κούνδουρος τὰ κατάρρευσε!».
Δὲν τὸν ἔφερε τὸν Κούνδουρο,
δὲν ἦταν φίλοι, ἀλλὰ ἦταν νέος
καὶ Ἑλληνας. Ἐφτανε.

ΕἶΝΑΙ ἀνένδοτος σὲ ὅ,τι πι-
στεύει καὶ σὲ ὅ,τι ἀγαπᾷ. Δη-
λαδή εἶναι καλλιτέχνης. Ὅταν
κάποιος τοῦ εἶπε ὅτι ἔπρεπε νὰ
μείνῃ στὴν «Λυρικὴ Σκηνή», ἔ-
στα κι ἂν εἶχε τῖς ἀντιρρήσεις
του («Ὁ καλὸς στρατιώτης δὲν
πρέπει νὰ λιποτακτῇ», ἦταν τὸ
ἐπιχείρημα), ἀπάντησε:

«Ἐχω κάνει γιὰ τὴν «Λυρι-
κή» πολλές θυσίες. Καὶ δὲν με-
τανοίω γιὰ καμμιὰ. Ἀλλὰ πι-
στεύω ὅτι κανένας δὲν πρέπει
νὰ συνεχίζῃ νὰ θυσιάζεται, βλε-
ποντας ὅτι αὐτὸ τὸν ὀδηγεῖ σὲ
μιὰ συνεχὴ φθορά. Εἶναι κάτι
πού δὲν βοηθεῖ οὔτε τὸν τόπο,
οὔτε τὸν ἑαυτό του».

Τώρα ὁ Ὀδυσεύς ξαναγύ-
ρισε στὴν Ἰθάκη του ἢ μᾶλλον
στίς Ἀζόρες του. Θὰ μείνῃ ὁ-
μῶς;

Γερμανός

Ἐδῶ ῶ Ἐυεῖ

Ἀπὸ τὰ ἀνακτορά...

...τῆς Στακχόλμης, σύντομα θὰ ἐγ-
κατασταθῇ σ' ἕνα σπίτι μέ δέκα μο-
νο δωμάτια ἢ πριγκίπισσα Μαργα-
ρίτα, 29 ἐτῶν, πού τὸ φθινόπωρο
θὰ παντρευθῇ τὸν Ἀγγλο ἐκατεμ-
μυριῦχο κ. Τζην Κέννεθ Ἀμπλερ,
40 ἐτῶν. Οἱ δύο μνηστευμένοι συν-
αντήθηκαν τελευταῖα στὸ Λονδίνο,
ὅπου εἶχε φθάσει ἡ πριγκίπισσα
γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν προίκα της.

(Κορδιά)...

...ἐδάπτισε ὁ Ρεδιγιὸν τὴν ἐσοχὴ
γούνα πού παρουςίασε, στὴν Ἀνοι-
ξιάτικη Ἐπίδειξη Γουαρνιόν, πρὸ
ἡμερῶν στὸ Παρίσι. Εἶναι ἀπὸ λευ-
κὸ καναδικὸ βιζὼν καὶ ἐπιτρέπει σ'
ὅποια τὴν φορεῖ νὰ παρίσταται
στίς ἐπίσημες βραδινὲς δεξιώσεις.

Γιορτῇ...

...κάθε μέρα, εἶναι τὸ σύνθημα πού ἐμπνέει τῖς
δίδυμες Μπέηκερ στὴν σταδιοδρομία τους. Οἱ
δύο Ἀγγλίδες τραγουδίστριες τελείωσαν ἤδη ἕ-
ναν δίσκο πού σημειώνει μεγάλη ἐπιτυχία καὶ
ἄρχισαν τὸ γύρισμα ἐνὸς φιλμ μέ τοὺς Μ. Σάρν
καὶ Τζ. Λέυτον. Τίτλος: «Γιορτῇ κάθε μέρα».

Bubble
Bath

Γενικοί Ἀντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

A black and white photograph of a bride and groom. The groom, on the left, is wearing a dark suit, a white shirt, and a light-colored tie. He is looking down at his hands, which are clasped together. The bride, on the right, is wearing a white wedding dress and a long, sheer veil. She is holding a large bouquet of flowers and looking towards the camera. The background is dark and out of focus, showing some indistinct figures of people.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

777

● ΔΥΟ τρελλοί συζητούν ζωηρά στην
αύλη του ασύλου:
— Στ' ἀλήθεια πιστεύεις ὅτι ἂν ὁ
Μολιέρος ζοῦσε σήμερα θὰ τὸν θεωροῦ-
σαν σπουδαῖο ἄνθρωπο;
— Ἀσφαλῶς, γιατί θὰ ἦταν πάνω ἀ-
πὸ 250 νόμον.

Bubble
Bath

Γενικοί 'Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Η Άγιον οὐ γέρα τῶν δανυμίων

Τόσο χρώμα που βλέπει κανείς τριγύρω του, τόσο φως, τόση ζωντάνια στη λουλουδιασμένη φύση, που η παραμικρή, ατέλεια μοιάζει με σοβαρή παραφροσύνη. Τὸν χειμῶνα μπορούσατε ν' ἀμελήσετε τὴν

Wellaton 1+1! Τὸ μυστικὸ τῆς παντοτεινῆς ὀμορφιάς. Τὸ γερμανικὸ χρωμασμοποιὸν πού κατέκτησε τίς γυναῖκες σὲ κάθε γωνιά τῆς Γῆς!.. Ζητήστε το μὲ τὴν ὀνομασία «Βελλατόν 1+1».

ὀμορφιά σας. Τώρα ὅμως τὴν ἀνοίξετε τὰ πάντα φαίνονται πιο πολὺ. Κι ἀκόμη περισσότερο τὰ μαλλιά σας, πού εἶναι ἕνα πραγματικὸ στολίδι, ὅταν τὰ περιποιηθεῖτε. Wellaton 1+1. Ἐνα χρωμασμοποιὸν ἰσχυρὰ ἀποδόσεως, πού καλύπτει ὁλοκληρωτικὰ τίς λευκὲς τρίχες καὶ δίνει στὸ μαλλί μιὰ ἀνταύγεια ὀμορφιάς καὶ φωτεινῆς γοητείας. Βελλατόν 1+1! Τὸ μυστικὸ ἑκατομμυρίων γυναικῶν, πού χρησιμοποιοῦν σὲ κάθε γωνιά τῆς Γῆς τὴν περίφημη αὐτὴ δημιουργία τῆς Wella! Τὸ χρωμασμοποιὸν πού χαρίζει παντοτεινὴ ὀμορφιά σὲ κάθε γυναῖκα...

Μυστηριώδες σαγηνευτικὸ βλέμμα προσδίδει στὴν γυναίκα φυσιογνωμία ἢ καινούργια ἐφετηνὴ μόδα τῶν μαλλιών, μὴ ἔλεγε σὲ μιὰ πρόσφατη συζήτησή μας ὁ ἐκλεκτὸς Ἀθηναῖος κομμωτὴς κ. Ἑμίλ, πού ἔχει τὸ ὀνόμαυ κομμωτηρίου τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 17. Εἶναι ἕνα κέντισμα, πού μιὰ τοῦφα μαλλιών πέφτει σὲ ἕνα μάτι καὶ σχεδὸν τὸ καλύπτει, καὶ τὸ βρίσκει κανεὶς σὲ ἀπειρες παραλλαγές ὥστε νὰ ταιριάσει σὲ κάθε τύπο γυναικῶν. Ἑμίλ. Θὰ προσγειώση τὴν ἐφετηνὴ κομμωτικὴ μόδα στὸν τύπο σας.

(Ἀνακοίνωση)

Εἶναι ἡ ἀνοίξη!.. Δὲν φέρνει μόνον τὸν τίτλο τῆς πιδ ὀμορφῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν πιδ δυσκολία γιὰ τὴν ὀμορφιά σας, μὴ ἔλεγε στὴν τακτικὴ κουβεντούλα μας ἡ ἐκλεκτὴ αἰσθητικὸς καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, πού ἔχει τὸ ὀνόμαυ ἰνστιτούτο τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 15. Ἀλλεργικὲς προδιαθέσεις, κοκκινίλες, λεκέδες, φανερώονται ἀπρόσκλητοι καὶ ἐνοχλητικοί. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ συμβουλευθεῖτε τὴν αἰσθητικὴν σας, γιὰ κάθε περιποίησιν πού σκέπτεσθε νὰ κάνετε.

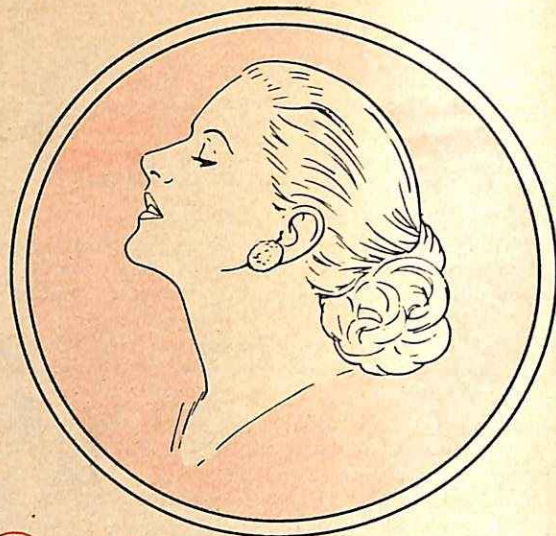
Μὰ δὲν ὑπάρχει γιὰ τρία; Ὅτι κι ἂν κάνετε τὸ κακὸ χειροτερεύει. Δὲν ἐρετε γιὰ ποῖο πράγμα μιλάω; Μὰ γιὰ τίς ἐπαναστατικὲς διαθέσεις τῶν μαλλιών σας. Οὔτε περμανάντ, οὔτε μίζαμπλί, οὔτε βαφή μποροῦν νὰ ἀποδώσουν. Ἄραγε, φταίει ὁ κομμωτὴς; Μάλλον ὄχι. Ὅπου κι ἂν ἔχετε πάει πάντα ἀντιμετωπίζετε τὴν ἴδια κατάσταση. Εἶναι οἱ μικροασθένειες πού ταλαιπωροῦν τὰ μαλλιά. Καὶ εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ τίς καταπολεμήσετε μῆσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα. Life tex balsam! Τὸ θαυματουργὸ ὑγρὸ παρασκεύασμα τῶν καλῶν Γερμανῶν χημικῶν τῆς παγκόσμια γνωστῆς φήμης Wella! Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ρίξετε τὸ περιεχόμενον τοῦ φιαλιδίου Λάιφ-τέξ μαλασμά στὰ μαλλιά σας καὶ νὰ κάνετε τριάντα ἕως ἑξήντα δευτερόλεπτα μασσάζ. Θὰ ἀπορροφήσουν τὰ

συστατικά πού χρειάζονται κι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή θὰ ζωντανέψουν, θὰ πάρουν μιὰ υπέροχη στιλπνότητα καὶ φωτεινότητα καὶ θὰ δεχθοῦν πρόθυμα τὴν ἐπετηνὴν τῶν κομμωτῶν σας!

Η Άγιον

"ATOM"

Breck Hair Set Mist

Κάθε γυναίκα γίνεται ἐλκυστικὴ ὅταν ἔχει καλοχτενισμένα μαλλιά.

Τὸ λάκ BRECK διατηρεῖ τὰ μαλλιά πάντα καλοχτενισμένα γιὰτὶ τὰ συγκρατεῖ στὴν φόρμα τους σὺν ὁράτος φιλέ. Εἶναι τὸ μόνον λάκ πού διατηρεῖ τὰ μαλλιά φυσικά, ἀπαλά καὶ στιλπνά, χωρὶς τὸ ἀγτιαιοθητικὸ κόλλημά τους.

Beautiful Hair

B R E C K

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

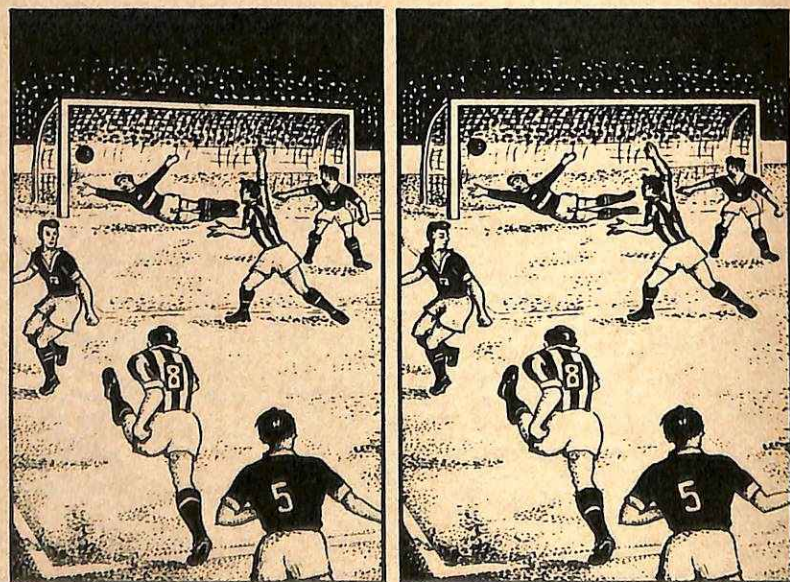
ΟΔΗΓΟΙ,

Ὅλοι σας γνωρίζετε τοὺς κινδύνους πού δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἀντικανονικὴ ὁδήγησιν. Καὶ ἡ πιδ ἀσημαντὴ παράβασις ἐκ μέρους σας μπορεῖ νὰ ἀποβῇ μοιραία. Βοηθήστε λοιπὸν καὶ σεῖς σὲ σημεῖο αὐτοῦ.

Ἐχετε συνεχῶς ἐστραμμένη τὴν προσή σας στὰ σήματα τῆς Τροχαίας, γιὰ νὰ ἀντιλαμβάνεσθε ἐγκαίρως τίς ἐναλλαγὰς τους καὶ νὰ συμμορφώεσθε ἀνάλογα.

Γενικά ὁδηγεῖτε μὲ προσοχή, ψυχραιμία καὶ σύνεση. Ἐχετε πάντα γιὰ ὁδηγὸ σας τὴν καλὴ θέλησιν, κάνοντας ὅ, τι πρέπει καὶ ἀποφεύγοντας κάθε τι πού μπορεῖ νὰ προξενήσῃ ἀτύχημα ἢ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 64

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ Ἀθανασίου Διακου, ἀλλὰ καί... τὸ ἐπώνυμον τοῦ διασήμου Ἀλεξανδρινοῦ σοφοῦ Ἀριστάρχου, τοῦ ἐρμηνεύσαντος τὰ ὁμηρικὰ ἔπη.

2. Εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται ἡ φράσις «Φοδὸν τοὺς Δαναούς, κἂν δῶρα φέροντας» (ἀπ.τ.).

3. Αὐτὴ δόλον ἐνέχει. — Ἡ παρομοίωσις τοῦ δύσνου πρὸς αὐτοὺς εἶναι συνηθεστάτη σὲ πολλὰς παροιμίας καὶ φράσεις τοῦ λαοῦ μας.

4. Ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐλατρεύετο ἡ Ἀθηνᾶ κυρίως εἰς τὴν Τεγέαν. — Ἡ παλιγγενεσία... διὰ γραμμάτων. — Ποταμὸς τοῦ Μαρόκου, διαρρέων τὴν Φέζ, καὶ ἀραβοτουρκικὴ ὀνομασία τοῦ Μαρόκου.

5. Δεσμευτικὰ σὲ ἀγοραπωλησίαν (πρῶτον, μαζί). — «Σαῖν...» ὀνομάζεται μιὰ τῶν παλαιότερων καὶ περιφημότερων στρατιωτικῶν σχολῶν τῆς Γαλλίας. — Πάλαιον γαλλικὸν μέτρον ἐπιφανείων.

6. Αὐτὰ ἀπεικονίζονται σὲ πολλὰ ἀρχαία νομίσματα ὡς πηγὴ πλούτου, ἐνάρθρων.

7. Χωρὶς εὐγενεῖς περιφράσεις... ἐπιρηματικῶς (δημοτ.). — Μῆγα τμήμα τῆς Νομβίας, μεταξύ Κυανοῦ καὶ Λευκοῦ Νείλου. — Σύντησις μιᾶς μονάδος μετρήσεως χωρητικότητος.

8. Κοιμένη μέση... — Ἐπιρρηματικῶς καὶ ἐλλεινιστὶ τὸ «σταβέντο» καὶ «σέττο δέντο» τῶν ναυτικῶν. — Δημιουργοῦσε τὸ μαρτύριον τοῦ εἰς τὸν Ἀδην καταδικασθέντος Ὀκνου. — Ρυθμιστὴς... διασεδάσων.

9. Ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐθνικοῦ θεοῦ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Λυκίων Γιανδάρου, υἱοῦ τοῦ Λυκάωνος, ἐλθόντος εἰς βοήθειαν τῶν Τρώων, ἀντιστρόφως («Ἰλιάς» Β, 827).

10. «... διὰ δὲ φυτεῖς κι ὅτε σπείρεις μονοπάτι», λέει μιὰ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία διὰ τοὺς φρονίμους, πού φροντίζουν ν' ἀφήνουν διέξοδον ὑποχωρήσεως εἰς τοὺς ἀντιπάλους των. — Διὰ τὰ ἀδιέκμητα των ὑπάρχουν εἰδικὰ ἀναμορφωτικὰ ἰδρύματα.

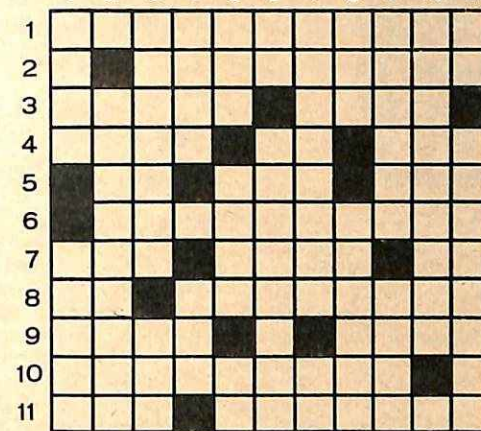
ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Εἰς δυσπρόσιτους θράχους κτίζει τὴν φωλεάν του (ἀπ.τ.). — Ὁρκισθῆκα... ἀρχαιοπρεπῶς.

2. Σύγχρονος τοῦ Φεβδίου γλύπτης, κατὰ τὸν Πλίνιον μαθητὴς του.

3. Ἄλλοτε ὑποτελής εἰς τὴν Γαλ-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

λίαν, κατέστη ἀνεξάρτητον κράτος. — Ὁ «Σέργιος Πανὶν» ὑπῆρξε τὸ πρῶτον του ἔργον.

4. Ἦτο μήτηρ τοῦ Σωκράτους. — Γάλλος ἀρχαιολόγος, 1814-1889, καί, ἀντιστρόφως... προσωπ. ἀνωμυμία.

5. Θεωρεῖται μετὰ τὸν Φάντζιο ὡς ὁ μεγαλύτερος «ρέκοντμαν» ταχύτητας... ἐπὶ τῆς Γῆς. — Τὴν πορτογαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1917 ὁργάνωσας πολιτικός, δολοφονηθεὶς τὸ 1918, ἀφοῦ διετέλεσε πρόεδρος τῆς χώρας του (ἀντιστρόφως). — Βυζαντινὸς μουσικὸς φθόγγος.

6. Σὲ τουρκικὰ τοπωνύμια συναντᾶται συχνά. — Ἰαματικὴ πηγὴ τῆς Πελοποννήσου, γνωστὴ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πανσάνια (αἰτιατική).

7. Τὸ θεϊκὸν χρησιμοποιεῖται καὶ σὲ ἀκτινοσκοπήσεις τῶν ἐντέρων, ἐνάρθρων. — Ἐνα προστατευτικὸν ψήφισμα... τῶν οἰκοδομῶν.

8. Τόσα εἶναι τὰ τετράγωνα τοῦ ἁβacos τῆς ντάμας (ἀριθμὸς, ὀπτικῶς). — Ἀργεῖος ποιητὴς, ὁ ὁποῖος ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν Πανσάνιαν ὡς πολυτίμος πηγὴ διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ἔργων του (ἀντιστρ.).

9. Ἀρχαία διὰ τὸ σούρουπο λέξις. — Καὶ μὲ αὐτὸ ἀντετράφη, μεταξύ ἄλλων, ὁ Ζεύς.

10. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτας τῆς φιλικῆς ἑταιρίας, μετὰ τοῦ Δημητράκου, ὁ φωνεὺς τοῦ ἐπίσης Φιλικοῦ Γαλάτῃ, ἐνάρθρων.

11. Ἀπὸ τὰ μισά... τὰ μισά. — Νῆσος τῆς Ἀλγερίας, πρὸ τοῦ κόλπου τῆς Στόρα, Β.Α. τοῦ ἀκρωτηρίου Ρὰς Ἀκμέ.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία σὲ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀρίζοντιως, καθετῶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε, τώρα, τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σῆστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετον γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

ΓΚΙΚΑ

Τὸ ἀσημι εἶναι μέταλλο ἀκριβό...

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΤΕ ΤΑ ΑΣΗΜΙΚΑ ΣΑΣ!

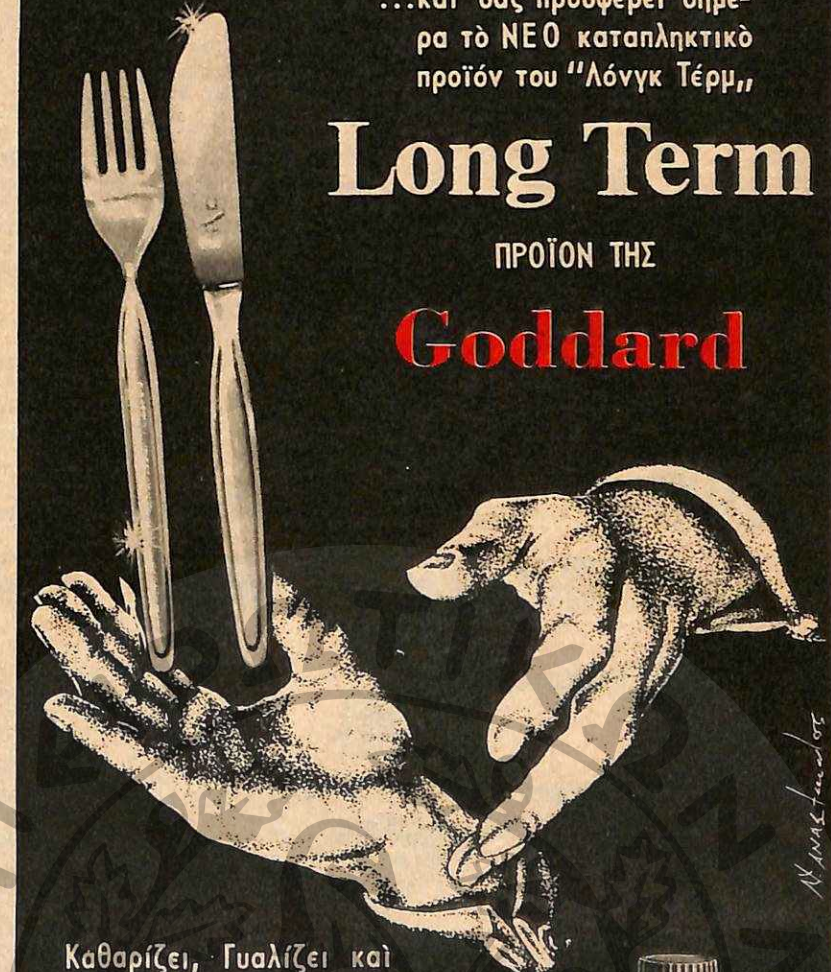
...Μόνον ὁ Οἶκος GODDARD μὲ τὴν 125ετῇ πείρα του σᾶς ἐγγυᾶται μιὰ μοναδικὴ προστασία!...

...καὶ σᾶς προσφέρει σήμε-ρα τὸ ΝΕΟ καταπληκτικὸ προϊόν του "Λόνγκ Τέρμ,"

Long Term

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ

Goddard

Καθαρίζει, Γυαλίζει καὶ Προστατεύει τὰ ἀσημικά σας ἀπὸ 4 μῆνες ἕως ἕνα χρόνον. "ΛΟΝΓΚ ΤΕΡΜ,,: Μία τέ-λειαν προστασία μακρᾶς διάρκειας.

BY APPOINTMENT TO HER MAJESTY THE QUEEN
MANUFACTURERS OF SILVER POLISHES
J. GODDARD & SONS LTD.

Πωλεῖται: στὰ Κατ/τα Εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως καὶ καλὰ παντ/λεῖα
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΝΙΚΟΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΛΟΣ, Πλ. Κολωνακίου 2, ΑΘΗΝΑΙ, Τηλ. 612.540

Ο ΔΟΛΟ ΦΟΝΟΣ ΗΘΕΛΕ ΗΣΥΧΙΑ

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Ακούμπησα το ποτήρι μου πάνω στο τραπέζι. —Κατοικείτε σε μονοκατοικία ή προάστιο; —Μάλιστα. Και σ'ας βεβαιώ ότι θυμίζει περισσότερο μικρή βιλλίτσα, παρά σπίτι άγροφύλακα! Θά μπορούσατε να το διαπιστώσετε και μόνος σας: Θά πάω το θάρος να σ'ας καλέσω όποτε θελήσετε. Οι φίλοι των φίλων μας είναι και δικοί μας φίλοι...

—Δεν θάθελα, αγαπητή μου κυρία, να σ'ας ενοχλήσω, εσ'ας και τον σύζυγό σας...

—Ζώ μόνη στη μονοκατοικία μου. Ξαναπήρα το ποτήρι μου και κατάπια μιά βερμπατική γουιά. 'Η γυναίκα που μου μιλούσε ήταν ντυμένη με λιτή κομψότητα. Φαινόταν ηλικίας σαρανταπέντε με πενήντα ετών. Χωρίς να είναι ιδιαίτερα όμορφη, ανέδιδε κάποια λεπτή γοητεία και μιά έντελως ξεχωριστή κομψότητα:

—'Αγαπητή μου κυρία, είπα, το επάγγελμά μου μ'έχει κάνει λίγο αγριάνθρωπο κι αυτός είναι ο λόγος πού...

—Μήπως είστε επιχειρηματίας;

—Όχι. Είμαι Αιγυπτιολόγος.

—Αιγυπτιολόγος; Τί ενδιαφέρον. Κ'έγω που ενδιαφέρομαι τόσο για την αρχαιότητα.

—Εργάζομαι τώρα σ'ένα σημαντικό έργο για τον 'Ακενατόν και...

—Για τον 'Ακενατόν, τον διάδοχο του 'Αμέν-νοφι Γ'; Αυτόν που ήθελε να ιδρύσει μιά θρησκεία μονοθεϊστικού χαρακτήρος;

—'Αδειασα το ποτήρι μου.

—'Αγαπητή κυρία, είπα με τρεμουλιαστή φωνή, αυτός είναι.

—Θυμάμαι ότι ίδρυσε την πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας στο "Ελ- 'Αμάνα, όπου καθιέρωσε ως θεότητα της αυτοκρατορίας τον "Ήλιο, στον όποιον όφειλεται το όνομά του: "Ακ-έν-ατών σημαίνει, αν δεν κάνω λάθος, «'Ορίζων του "Ήλιου»... Τί όμορφο όνομα, «'Ορίζων του "Ήλιου»... —Πολύ, πολύ όμορφο όνομα, αγαπητή μου κυρία.

—'Ε, λοιπόν, αγαπητέ μου κύριε, μην είστε λοιπόν πιά θαυμασμένος και σκεφτείτε ότι η νύχτα φαίνεται σκοτεινότερη την στιγμή ακριβώς που πλησιάζει η ημέρα. Θά έρθετε ή μήτε και θά μιλήσωμε για τον 'Ακενατόν...

Αυτή η γυναίκα σπανίως μορφώσεως κράτησε τον λόγο της. Την επισκέπτομαι τώρα συχνά κι απολαμβάνω όλο και περισσότερο τις τέφρες του πνεύματός της και της κατοικίας της. Έχει το πλεονέκτημα, απέναντι στην 'Αγνή, ότι είναι πολύ πιο καλλιεργημένη και ίσως ότι είναι προσωπικώς ιδιοκτήτρια της μονοκατοικίας της, όπως βεβαιώθηκα με την μεγαλύτερη λεπτότητα.

Οι σχέσεις μας παραμένουν ακόμη στο φιλικό και κοσμικό επίπεδο που ταιριάζει στα πρόσωπα της ηλικίας μας, αλλά δεν νομίζω να προχωρώ πολύ προβλέποντας την εξέλιξή τους προς έναν τρυφερό έπαιλο.

Στο άναμεταξύ, κατοικώ ακόμη, δυστυχώς, στο όβολο διαμέρισμά μου, αλλά πηγαίνω στη μονοκατοικία της νέας μου φίλης την Κυριακή, όπου εργάζομαι λίγο μέσα στην γαλήνη, την ήρεμία και τον καθαρό αέρα, ενώ εκείνη γράφει την αλληλογραφία της.

Τις χαμένες μου στιγμές, δηλαδή όταν ήθελα να ξεκουραστώ λιγάκι απ'την εργασία μου, έγραφα αυτό εδώ το μικρό ημερολόγιο.

Είναι φανερό ότι θά το φυλάξω μέσα στα προσωπικά μου χαρτιά κι ότι δεν θά δημοσιευθώ παρά μετά τον θάνατό μου, για την αποκατάσταση των άμεσων απογόνων μου: Της κόρης μου και των εγγονών μου. (Παρά την τωρινή αίσιο-δοξία μου, δεν νομίζω πως μπορώ ν'αντιμετωπίσω την απόκτηση παιδιών από ένα δεύτερο ένδεχόμενο γάμο.)

Αυτούμαι, φυσικά, μεταθανάτιε και σχολαστικε αναγνώστη μου, που έκανα μερικώς ανώφελες βίαιες πράξεις.

'Αλλ'άραγε αυτές οι βίαιες πράξεις ύπληξαν πραγματικά ανώφελες; «Τίποτα (λέει ένα τραγούδι) δεν συμβαίνει ποτέ τυχαία». 'Αν δεν είχα

σκοτώσει τον βετεράνο ξυλουργό, ή μοίρα μου δεν θά είχε διασταυρωθώ με την μοίρα της κομψής αυτής γυναίκας που το στυλό της τρέχει αυτή τη στιγμή πάνω σ'ένα επιστολόχαρτο, για να διηγηθώ, ασφαλώς, σε μιά φίλη της, την λεπτομέρεια της συναντήσεώς μας...

ΑΓΝΗ ΝΤΕΒΙΛΛΑΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

Κόντενα να πάθω αποπληξία. "Όταν είναι κανείς πολύ καλός, οι άλλοι τον εκμεταλλεύονται! "Όλος ο κόσμος με είχε κοροϊδίζει: 'Ο Λιονέλ, ο Φρανσίσ κι αυτή η μικρή πανούκλα. Κ'έμεινα ολομόναχη, κινδυνεύοντας να βρεθώ στον δρόμο. Δεν μπορεί κανείς να πη ότι μου είχε φέρει τύχη ή συνάντηση του Λιονέλ: 'Ο μπαμπάς πέθανε, έπειτα ο πρώην σύζυγός μου κ'έπειτα έχασα και το σπίτι μου.

"Όσο περισσότερο τ'α σκεπτόμουν αυτά, τόσο πιο παράξενα μου φαινόταν. 'Ο Λιονέλ θέλει να με παντρευτεί, του αναγγέλλω ότι ο μπαμπάς θά ξαναγυρίσει και ο μπαμπάς πεθαίνει ως διά μαγείας. Και ο ίδιος πάλι ο Λιονέλ, μου ζητάει να μη μιλήσω γι'αυτόν στην αστυνομία. 'Ωστόσο η αστυνομία (τό θυμίζωμουν πολύ καλά) με είχε ρωτήσει αν γνώριζα κανέναν που ο έρχομός του μπαμπά στο Παρίσι θά μπορούσε να τον στενοχωρήσει. Κ'έγώ, σάν βλάκας, δεν είχα πη τίποτα! Καλά. "Επειτα, για την μιά ή την άλλη αίτια, εμπιστευόμμαι στον Λιονέλ ότι δεν μπορώ να παντρευτώ επειδή στά μάτια της εκκλησίας είμαι πάντα παντρεμένη με τον Ζάκ κι ο Ζάκ, ως διά μαγείας, σκοτώνεται...

Βέβαια, όλ'αυτά δεν ήταν παρά ιδέες. 'Αλλά υπήρχε κάτι το ύποπτο. 'Εγώ, λοιπόν, δεν έχασα καθόλου καιρό και πήγα στην αστυνομία. Μάλιστα, στην αστυνομία. Και τους τ'α διηγώμην όλα.

'Απογοητεύτηκα λιγάκι: Πίστενα ότι θά με δέχονταν ολομόναχη μέσα σ'ένα μεγάλο γραφείο, αλλά βρέθηκα μέσα σε μιά μεγάλη αίθουσα γεμάτη καπνούς, γεμάτη μικρά τραπέζια με ανθρώπους καθισμένους από πίσω και γραφομηχανές άπάνω. Διηγώμην την ιστορία μου σ'έναν απ'αυτούς τους ανθρώπους, τον επιθεωρητή Σομμέ, νομίζω.

Τού είπα όλες τις ύποψεις μου και κατέληξα: —Κάνω μήνυση εναντίον άγνώστου.

—Εναντίον άγνώστου ή εναντίον Λιονέλ Φορμ-πού;

—'Αγνώστου και Λιονέλ είναι το ίδιο.

—Χμ, έκανε ο επιθεωρητής Σομμέ. (Κάποτε πίπα κ'είχε ύφος έντελως κοιμισμένο.)

—'Αν καταλαβαίνω καλά, είπα έπειτα από λίγο, οι ανακρίσεις έχουν λήξει, δεν είν'έτσι; Κατέληξαν στην αυτοκτονία στη μιά περίπτωση και στο άτύχημα στην άλλη, δεν είν'έτσι;

—Ναι, αλλά την πρώτη φορά δεν τ'α είχα πει όλα.

'Ακούμπησα στην καρέκλα του και με κοίταξε άόριστα με το στρογγυλό μάτι του:

—Τό να ξανανοίξη κανείς μιά αστυνομική έρευνα είναι σοβαρό πράγμα, κυρία Ντεβιλλάρ. "Όπως επίσης και μιά ψευδομαρτυρία... 'Επί πλέον, παρουσιάζετε πολύ άργά και φοβάμαι ότι ήρθατε υπό την έπικροή της απογοητεύσεως. Καταλαβαίνετε καλά ότι κατηγορείτε τον πρώην άρραβωνιαστικό σας για ένα διπλό έγκλημα; Κατά την γνώμη σας, αυτός ο σοφός Αιγυπτιολόγος, φαινομενικά ύγιης στο σώμα και στην ψυχή, θά είχε σκοτώσει άγρια, την πρώτη φορά τον πατέρα σας, χτυπώντας του το κεφάλι με το σφυρί, και την δεύτερη φορά σκότωσε τον σύζυγό σας διά τρίτου, μ'ένα περιστρόφο των 9 χιλ.; Είλικρινά, αγαπητή κυρία, όλ'αυτά σ'ας φαίνονται πιθανά;

—Σ'αυτά τ'α ζητήματα, είπα, ή πιο συγκεκρι- μένη πραγματικότης ξεπερνά πολλές φορές τον πιο φανταστικό μύθο.

—'Ασφαλώς, ο Λιονέλ Φορμπούρ είχε ένα κί- τητρο για το καθένα απ'αυτά τ'α διό έγκλήμα- τα... "Ένα χαριτωμένο κίνητρο, πρόσθεσε ο επι- θεωρητής Σομμέ με αδέσβια φωνή, εξετάζοντάς με με περιέργεια. "Ωστόσο, αγαπητή κυρία, αυτό δεν είναι σημαντικό στοιχείο για να ξανανοίξωμ μια ανάκριση.

—Είμαι ένας επικίνδυνος άνθρωπος, είπα.

—Τό μόνο που μπορούμε να κάνωμε είναι να παρακολουθώμε διακριτικά την συμπεριφορά του. "Αν είναι ένοχος, μπορεί να προδοθώ στο τέλος από κάποια άπρονοησία. 'Η εμφάνιση ενός και- νούργιου γεγονότος θά μ'ας έτέρπετε τότε να ξανανοίξωμ την ανάκριση... "Ως τότε...

'Ορίστε! Νά τί πρόφερα να πετύχω. Αυτή είναι δικαιοσύνη. "Ένας δολοφόνος γι-

ρίζει ελεύθερος κι όλος ο κόσμος τον αφήνει να κυκλοφορή. "Ωραία είναι ή έποχή μας.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΤΡΙΑ ΝΤ... ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑ Α...

'Αγαπητή μου 'Εμιλιέν,

...Πρέπει να σου πώ άκόμη ότι έκανα την γνω- ρμία ενός χαριτωμένου ανθρώπου, πολύ έξυπνου κ'έξοχου Αιγυπτιολόγου. Παντρεύει την κόρη του και βρίσκεται άρετά μόνος αυτή τη στιγμή. Τον καλώ τότε- τότε την Κυριακή στο σπίτι μου. Σέ βλέπω ήδη να χαμογελάς, αγαπητή μου 'Εμιλιέν, αλλά μην είσαι κακόγλωσση! 'Ενώ σου γράφω αυτό το γράμμα, είναι έγκατεστημένος στο σαλονά- κι κ'εργάζεται. Γράφει ένα έργο για την θρη- σκευτική μεταρρύθμιση του 'Ακενατόν. 'Εγώ, προ- σκεπτικά, νομίζω ότι όλα έχουν ειπωθώ πάνω σ'αυτό το ζήτημα, αλλά δεν θέλω να τον δυσαρε- στήσω. Είναι τόσο καλός... Λιγάκι νευρικός, άλ-

λά τόσο καλός! Πάντως, δεν νομίζω ότι τό έργο του είναι πολύ προχωρημένο: Ανακαλύπτεται τρο- μερά να εργασθώ στο μικρό του διαμέρισμα του Παρισιού. "Ω, ξέρω τί σκέπτεσαι, αλλά ήσύχασε: Δεν άποφασίζω ν'αντιμετώπισω έναν καινούργιο γάμο. "Αλλωστε, δεν έχω πει καν άκόμη στον Λιονέλ ότι είμαι χωρισμένη και ξέρεις τους έν- δοιασμούς μου πάνω σ'αυτό το σημείο. "Επειτα, δεν ξέρω τί θά σκεπτόταν ή ο μπαμπάς γι'αυτό, αφού σχεδιάζει άκριβώς νάρθη να κατοικήσει μα- ζί μου... Στην ηλικία του, συνηθίζει κανείς δύ- σκολα τ'α καινούργια πρόσωπα και μάλιστα με τον κάπως δύσκολο χαρακτήρα του. "Όμως είναι τό- σο άξιολάτρευτος, ο αγαπημένος μου μπαμπάς. Μαντεύεις ποιά είναι τό τελευταίο του πάθος; 'Η γλυπτική. Περνά τον καιρό του χτυπώντας ένα σκολα τ'α καινούργια πρόσωπα και μάλιστα με τον κόπο να ξεχάσω να σου τ'α πώ: 'Ο ξάδελφος Τιερόν θά επιστρέψω από την χρονιάζέρα του στο Ζάν-Μπαρ. Ναι, αγαπητή μου. 'Εγινε αντιπλοί- αρχος, τό αντίστοιχο του αντισυνταγματάρχη.

Στην ηλικία του είναι θαυμάσιο, δεν βρίσκεις; Θά πρέπει να έχω μιά εμφάνιση με τη στολή του... Θά σου ξαναμιλήσω γι'αυτόν όταν θάρθη να με δει. Μου τό υποσχέθηκε στο γράμμα του. Στο άναμεταξύ, αγαπητή μου 'Εμιλιέν, σταματώ την φλυαρία μου. Πρέπει ν'άσχοληθώ και με τον ξένο μου. Τον παραχαϊδεύω λιγάκι τώρα. "Όταν ο ξάδελφος Τιερόν θά είναι εδώ κι αν έρθη ο μπαμπάς, δεν θά μπορώ πιά να τον προσκαλώ τόσο συχνά την Κυριακή. Θά πρέπει να λογιευθώ. Σέ φιλώ, 'Εμιλιέν.

Δυό χρόνια άργότερα...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
«ΦΙΓΚΑΡΟ»:

«'Ο Λιονέλ Φορμπούρ, συγγραφέας ενός έργου για τον 'Ακενατόν, που είχε τό περασμένο έτος μεγάλη έπιτυχία, έξετελέσθη σήμερα τό πρωί στις φυλάκες της Σαντέ, για την δολοφονία τε- σά ρων προσώπων».

Τ Ε Λ Ο Σ

ΜΕ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΕΥΔΙΑΘΕΤΟΙ...

Μή ταλαιπωρείτε άδικα τ'α πόδια σας. 'Απα- λάξετέ τα από την κόυραση και τον πόνο χρησιμοποιώντας τ'α παγκοσμίως γνωστά είδη Dr. SCHOLL. Και μην ξεχνάτε πως όταν τ'α πόδια σας είναι ξεκούραστα, αισθάνεσθε και σεις άνετα και χαρούμενα.

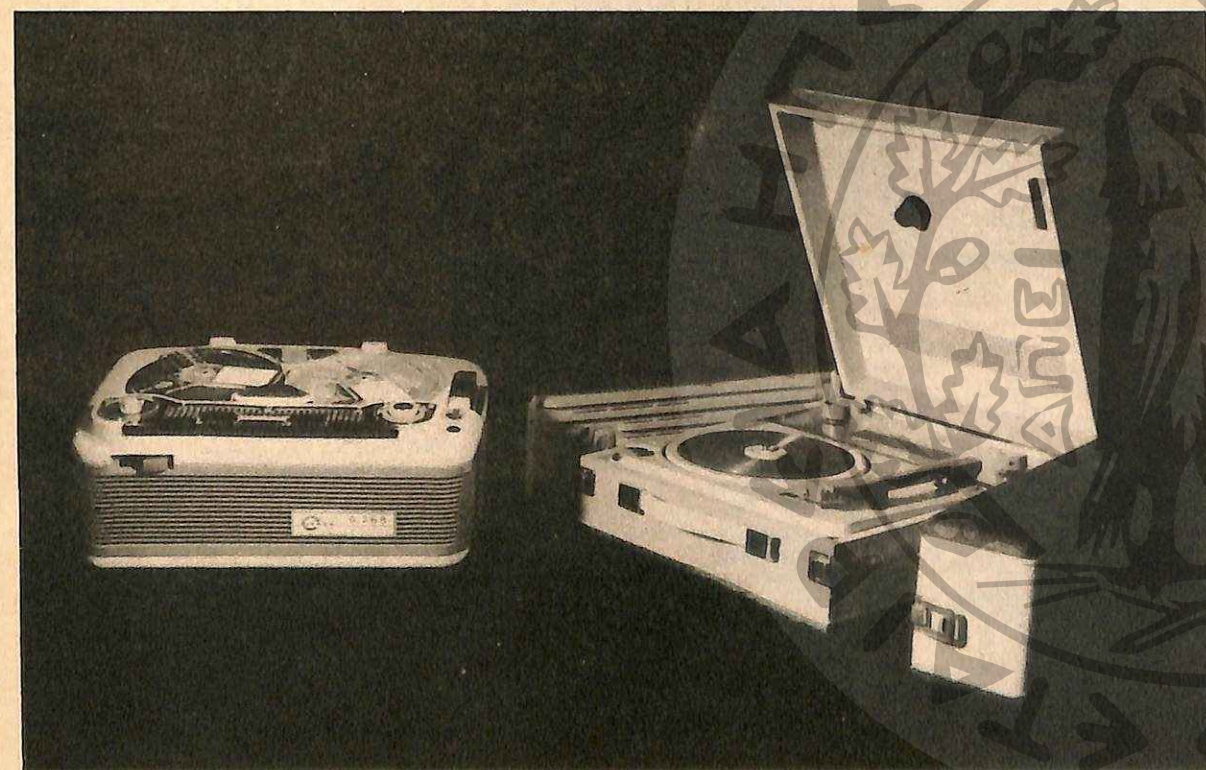

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Dr. SCHOLL
Βουκουρεστίου 21
Τηλ. 532-631 - Έστω. 14

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
'Ομόνοια
Τηλ. 532-631 - Έστω. 15

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

για μιά
πιστή έγγραφη
για μιά
άριστη απόδοσι.

Σας τ'α έγχυάται
ή μεγαλύτερη
έλληνική
βιομηχανία
ήλεκτρικών συσκευών.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΙΖΟΛΛΑ
ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

Το ποτό που πίνει
όλη η ανώτερη κοινωνία

Βεβαιωθείτε
ότι η κίτρινη
έτικεττα
γράφει:
APERITIVO

**'Απεριτίβο
Γκάντσια**
Ιταλικό 100%

Σας προσφέρει τη νέα γεύσι!

**APERITIVO
Gancia**
Νέο ποτό - Νέα γεύσι

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 - ΤΗΛ. 526.447, 8 - ΑΘΗΝΑΙ

4 άριστη γρήματα για 365 ημέρες.

ΣΚΟΥΠΕΣ ΜΙΞΕΡ
ΠΑΡΚΕΤΕΣ ΑΠΟΧΥΜΟΤΑΙ

PROGRESS

Γερμανικά προϊόντα παγκοσμίου κύρους

Το όχημα PROGRESS είναι η εγγύησίς των
Είναι τέλεια. Είναι PROGRESS

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ. 2. ΛΑΟΚΟΝΤΑ. 3. ΠΑΓΙΣ — ΒΟ. ΕΣ. 4. ΑΛΕΑ — ΚΑ'. — ΦΑΣ. 5. ΚΡ (ΚΑΠΑΡΟ) — ΣΥΡ — ΑΚΡ. 6. ΑΙ «ΜΕΛΙΣΣΑΙ». 7. ΟΜΑ — ΑΛΟΑ — ΑΤ. 8. ΜΕ — ΥΠΗΝΕΜΩΣ. 9. Ο. ΝΟΣ — ΚΕΦΙ. 10. ΛΥΚΗΓΕΝΗΣ. 11. ΑΣΕ — ΑΝΗΛΙΚΑ. ΚΑΘΕΩΣ: 1. ΓΥΠΑ — ΟΜΟΣΑ. 2. ΑΛΚΑΜΕΝΗΣ. 3. ΑΛΓΕΡΙΑ — ΟΝΕ. 4. ΜΑΙΑ — ΥΣΕ. 5. ΜΟΣ — ΠΑΕΣ — ΓΑ. 6. ΑΚ — ΚΥΛΛΗΝΗ. 7. ΤΟ «ΒΑΡΙΟΝ» — ΚΗ'. 8. ΙΟΟ (100) — ΛΥΚΕΑΣ. 9. ΚΝΕΦΑΣ — ΜΕΛΙ. 10. Ο «ΤΣΑΚΑΛΩΦ». 11. ΣΑ — ΣΡΙΤΣΙΝΑ. 'Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτρεψε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΡΟΚΕΣ — ΧΙ — ΑΣΤΑΤΟΝ — ΠΟΛΙΤΙΚΟΛΟΓΙΑΝ σύνολον 46 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν, π.χ.: ΑΓΟΝΟΙ — ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ — ΑΝΑΣΣΑ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ — ΣΕΠΟΛΙΑ κλπ.

1. 'Ο υπ' αριθ. 8 παίκτης, που σουτάρει, έχει την γραμμή της δεξιάς καλτσας του πιο χαμηλά. 2. Το παπούτσι του επάνω ποδιού του έχει στραφή προς τα δεξιά. 3. Το δεξιό μπράτσο του υπ' αριθ. 5 παίκτη είναι λυγισμένο. 4. 'Ο άριστερός παίκτης, με την μαύρη φανέλλα, έχει στρίψει το πρόσωπό του. 5. 'Ο κεντρικός κυνηγός, με την ραβδωτή φανέλλα, έχει το επάνω χέρι του λυγισμένο. 6. 'Ο δεξιός οπισθοφύλαξ, με την μαύρη φανέλλα, έχει το δεξιό του χέρι τεταμένο. 7. Τα πόδια του τερματοφύλακος είναι ανοικτά. 8. 'Η μπάλλα είναι πιο ψηλά.

Η ΣΥΜΒΑΡΒΑΡΩΣΙΣ

«Συμβεβαρβάρομαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις»
Μιχαήλ 'Ακομινάτος ὁ Χωνειάτης

♦ Ποιός ήταν ὁ Μιχαήλ 'Ακομινάτος; Ἦταν ὁ μητροπολίτης 'Αθηνῶν τὸν 12ο μ.Χ. αἰῶνα.

♦ Κι ἂν δὲν με πιστεύετε, ἔχω τὴν μαρτυρία τοῦ ποντοφώτερου τῶν Ἑλλήνων ἀρχιεπισκόπων καὶ ποντίφικος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης μας πῶς ἡ 'Αθήνα ἐκείνου τοῦ καιροῦ δὲν διέφερε καὶ πάρα πολὺ ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ μας Τετράγωνο.

♦ Τὰ θυμηθῆκαμε ἅλ' αὐτὰ στὸ περιστύλιο τοῦ Ζαππείου, τὸ ἱλαροτραγικὸ ἐκεῖνο πρῶτὸν ποὺ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ καὶ κοσμικὴ 'Αθήνα μας συνωστίζετο καὶ ἐτσαλαπατεῖτο, ἀνυπεμονώνοντας νὰ λουσθῇ στὰ νάματα τῆς βυζαντινῆς τέχνης, λὲς καὶ μιὰ πεντάλεπτη ἔστω καθυστέρηση, λὲς καὶ μιὰ δεκάλεπτη ἔστω ἀναμονὴ θὰ ἔβλεπαν σὲ κίνδυνον τὴν ψυχικὴ καὶ ὁργανικὴ τῆς υγείας...

♦ Ἡ κοσμικὴ 'Αθήνα, καθὼς ξέρουμε, ἀνασαινεῖ Τέχνη καὶ πίνει Καλλιέργεια με ὅση συχνότητα ἡμεῖς οἱ ὑπέλοιποι κοινοὶ θνητοὶ ἀνασαινομε ἀέρα καὶ πίνουμε νερό.

♦ Ἐτρεψε ὁ ὥρος, κείνο τὸ πρῶτ', ἀπὸ δίψα καλλιτεχνικῆ, καὶ ἔφεση φιλοτεχνικῆ, κ' ἀνυπεμονήσια τῶν ματιῶν νὰ χοροῦν τὴν πεμπουσία τῆς βυζαντινῆς τεχνοτροπίας: Κότσους, σινιόν, καπελλάκια, καπελλίνα, σβέρκους ἀκούρευτους, γραβάτες, σάρπες, γιακάδες, πυτιῆρα καὶ ὅ,τι ἄλλο προσφέρει ἡ ρέα τῆς πλάτης τοῦ ἄλλου. Γιατὶ πλάτες, βέβαια, καὶ μόνον εἶδαν, καὶ τὸ ἤξεραν πὼς ἐπρόκειτο νὰ δοῦν, οἱ κοσμικοὶ 'Αθηναῖοι μας. Καὶ σ' αὐτῇ, ὅπως σ' ὅλες τῖς ἄλλες περιπτώσεις, ὁ συνωστισμὸς ἦταν ὁ στόχος, καὶ ἡ τέχνη μόνον ἡ ἀφορμὴ.

♦ Εἶναι πανυπέροχος ἡ Βυζαντινὴ Ἐκδοσις τοῦ Ζαππείου. Δὲν ὑπάρχει Ἑλλήν καὶ ξένος ποὺ νὰ μὴν πρέπει νὰ τὴν δῇ, καὶ θὰ τὴν δῇ με κάθε ἀνέση, καὶ θὰ καμαρώσῃ τὴν ἀφογὴ δουλειᾶς τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Σπύρου Βασιλείου. Καὶ θὰ συμφωνήσῃ μαζί μας πὼς ἡ θαυμάσια αὕτη διαμόρφωση τοῦ ἐκβεσιακοῦ χώρου τοῦ Ζαππείου θὰ πρέπει νὰ διατηρηθῇ καὶ μετὰ τὸν 'Ιούνιο.

♦ Τελειότερη δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ!

♦ Ἀλλὰ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ μπορούσε νὰ εἶναι τελειότερη ἡ ἔστω, ἀνετώτερη ἢ πρώτη ἡμέρα τῆς δοχῆς ποῦ, με τὴν βασιλικὴ παρουσία, εἶχε, ἀλλωστε, ἀπὸ μόνῃ τῆς περισσότερη αἴγλη. Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ σημεῖα ποὺ συνθέτουν μιὰ σωστὴ δοχὴ, ὥστε νὰ μὴ συγκρούεται καὶ νὰ μὴ γρονθοκοπῆται με τὸ ἴδιο τὸ ἀντικείμενο τῶν ἐγκαινίων, εἶναι ἡ ἀνάγκη ἀποβαρβαρώσεως τοῦ καταλόγου τῶν προσκεκλημένων σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε ἐπίσημη ἐκδήλωση.

♦ Εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιες οἱ ἐστίες τοῦ κακοῦ. Πέντε - δέκα μικρὲς μαινάδες, φιλότεχνες καὶ φιλόδημες, ποὺ ἀσπάζονται ἀπὸ καλλιτεχνικούς καὶ ἄλλους παλινδρομισμούς.

♦ Πέντε - δέκα τεχνόφιλοι καὶ δημοφιλεῖς ἀρσενικοὶ, ἀκαθορίστου ἰδιότητος, ἐπαγγέλματος καὶ εἰσοδήματος, ποὺ διαδέχονται μέσα, γνωρίμιες καὶ καιροὶ, καὶ καταφέρνουν παντοῦ νὰ προσκαλοῦνται.

♦ Αὐτοί, μαζί με τοὺς στενοὺς καὶ μακρινούς συγγενεῖς τῶν ὁργανωτῶν (ποὺ κι αὐτοὶ καταφθάνουν ἀπὸ τοὺς πρώτους), ἀνατρέπουν ὅλο τὸ πρόγραμμα δοχῆς. Κάθονται ὅπου δὲν πρέπει νὰ καθίσουν, χαζεύουν ὅπου δὲν πρέπει νὰ χαζεύουν, φωνάζουν, περιφέρονται καὶ δημιουργοῦν τὸ παχὺ ἐκεῖνο ἐπίστρωμα τῆς ἀκαταστασίας, πάνω στὸ ὁποῖο ἄλλο δὲν θέλουν παρὰ νὰ κυλισθοῦν, ἀφικνούμενοι, οἱ ἐμειπίσθημοι 'Αθηναῖοι μας.

♦ Πατεῖς με - πατῶ σε, ὠθεῖς με - ὠθῶ σε, ἀκουμβεῖς με - ἀκουμβῶ σε, ἐνοχλεῖς με - ἐνοχλῶ σε, μετὰ τινων μικρῶν ψεύσεων καὶ θωπειῶν — ἴδου ἡ πεμπουσία τοῦ ἀθηναϊκοῦ συναγελασμοῦ. Ὄταν ρώτησα, τὶς προάλλες, στὸ σαγηνευτικὸ ἐκεῖνο 'Ακρωτήριον τῆς Κασσιανῆς (με τὸν Λεὸ στὴν ὑπέρτατη πλέον ἐξαρση τῶν ἐαρινῶν του δερβισισμῶν), γιατί ἀφήνουν τὰ αὐτοκίνητα μπουλοῦκι νὰ φράσουν τὸ ὠραιότατο κτίσμα, μοῦ ἀπάντησαν πὼς «ἔτσι βολεύει τοὺς πελάτες».

♦ Ἔτσι, λοιπόν, βολεύει καὶ τὴν ἀθηναϊκὴν ἡμιδαρβαρότητα: Νὰ τῆς δίνῃς ἀφορμὴ νὰ ἀτακτῇ. Ὄταν τὰ δρίσκῃ ὅλα τακτικά, ὠργανωμένα, ἐπιστημονικὰ μελετημένα, ἀνετα καὶ πλούσια, κατασιγάει τὰ μικρὰ πρῶτὰ πάθη τῆς. Ὄταν ὅμως ἡ κατάσταση ἐκφεύγῃ τῶν χειρῶν τῶν ὁργανωτῶν, ἀνθρώπων συνήθως μορφωμένων, ποὺ ὑπεραισιοδοξοῦν καὶ πιστεύουν πὼς οἱ ἄνθρωποι φέρονται πάντοτε ὡς ἄνθρωποι, τότε οὐ αἱ τοῖς νικηταῖς...

♦ Ἔστησαν μιὰν ἀφογὴ παρουσίαν, περίπου δέμηνης ροῆς, μὰ ἔρραναν τὰ γεννητοῦριά της με τοὺς ὀργυμούς της ἀγέλης, ποὺ πρωτοανακάλυψε ὁ Μιχαήλ 'Ακομινάτος ὁ Χωνειάτης, πρόδρομος μελαγχολικὸς τοῦ ἐβδομαδιαίου αὐτοῦ πικροῦ χρονικοῦ μας...

Index

ΦΕΤΟΣ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΑ ΛΙΝΑ

Καὶ δὲν ὑπάρχει λινὸ ποὺ νὰ μὴ βγάξῃ ὁ ΓΑΒΡΙΗΛ. Λινομέταξα, brodés ἐμπριμέ, μονόχρωμα, ὅλα infroissables.

- Ἀνεξίτηλα συναρπαστικὰ χρώματα.
- Ἀμέτρητα μοντέρνα σχέδια.

Λινὰ ΓΑΒΡΙΗΛ γιὰ κάθε ὥρα καὶ παντοῦ. Ὁ ΓΑΒΡΙΗΛ συνεργάζεται με τὰ μεγάλα γερμανικὰ ἐργοστάσια MOMM καὶ τὰ ἰταλικά MRTN καὶ POZZI, γι' αὐτὸ καὶ τὰ ὑφάσματά του εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς εὐρωπαϊκῆς μόδας.

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΤΕΛΕΙΟ ΥΦΑΣΜΑ
ΓΙΑ ΤΕΛΕΙΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Ἀναζητήστε στὴν οὐγία
τὸ ὄνομα ΓΑΒΡΙΗΛ

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο Ρίπ Κίρμπυ, χωρίς να έχη διάθεση, φθάνει θαρρύντως σε μία δεξίωση του ανώτερου κύκλου της Νέας Υόρκης. Για να επιτείνη την κακοκεφιά του ένας μεθυσμένος, ο Τζακ Χάλλερτ, αρχίζει να τον προσβάλλει με δηκτικά πειράγματα για το αστυνομικό του δαμόνιο.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)3 ε-
ως 20)4). Δραστηριότητες
και επιτυχία στην λογα-
σία σας. Στόν αίσθημα-
τικό τομέα: Θα κατορ-
δώσετε να ξεπεράσετε όλα τα εμπόδια.
Τα οικονομικά σας βελτιώνονται συνεχώς.
Φιλική συνάντηση. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή. 'Αριθμός: 12. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4
εως 20)5). Θα υποχρεω-
θείτε να αλλάξετε τα σχέ-
διά σας. 'Η 'Αφροδίτη
προσφέρει την εύχρη-
στού έρωτα: εννοείται και προστατεύει τις
κοινωνικές σχέσεις. Δεχθείτε μία πρόταση
αφού την μελετήσετε. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή. 'Αριθμός: 75. Χρώμα: Πορτοκί.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Από 21)5
εως 21)6). Θα συναν-
τηθείτε με πρόσωπα ση-
μαντικά, που θα επηρε-
άσουν τα επαγγελματι-
κά σας ζητήματα. 'Επιτυχία αισθηματική
θα σας ικανοποιήσει σε μεγάλο βαθμό. Εδ-
νοούνται τα τυχερά παιχνίδια. Εθνική η-
μέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 1. Χρώμα: Ρόζ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)
6 έως 22)7). Πιθανότη-
τες για ένα ταξίδι ή
μία εκδρομή. Θα τακτο-
ποιήσετε ένα οικονομικό
σας ζήτημα εθνικά, αλλά θα αντιμετωπί-
σετε ένα επαγγελματικό πρόβλημα. Αι-
σθηματική συνάντηση. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή. 'Αριθμός: 13. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 έως
22)8). Εξάφιστα νέα α-
πό αγαπητό πρόσωπο. Εδ-
νοούνται οι επιθυμίες, ή
αλληλογραφία και η πνευ-
ματική λογαρία. Θα πραγματοποιήσετε δ-
λα τα σχέδιά σας. Μην αναπαυθείτε όμως
στις δάφνες σας. Δώρο. Εθνική ημέρα:
Δευτέρα. 'Αριθμός: 104. Χρώμα: Βιολέ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)
8 έως 22)9). Θα αναλά-
βετε υποχρεώσεις που
θα σας ικανοποιήσουν. Τα
οικονομικά ζητήματα εδ-
νοούνται από τον 'Ερμή. Συνάντηση με
ένα σημαντικό πρόσωπο. Στόν αισθηματι-
κό τομέα: Εύτυχια. Εθνική ημέρα: Τρί-
τη. 'Αριθμός: 111. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΖΥΓΙΟΣ: ('Από 23)9 ε-
ως 22)10). Τα προσωπι-
κά σας θέματα δρύνουν
ικανοποιητικές λύσεις. Το
ίδιο και κάποιο σοβαρό
οικονομικό πρόβλημα. Εδωαιοθήρια. Προσο-
χή στα άτυχημα. Νέα γνωριμία και
ειδύλλιο. 'Εκκληση. Εθνική ημέρα: Πέμ-
πη. 'Αριθμός: 13. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)
10 έως 22)11). Νευρικό-
της. 'Ασχοληθείτε με τα
προσωπικά σας ζητήματα
και ενδιαφερόμετε περισ-
σότερο για την ψυχαγωγία σας. Εδνοούν-
ται τα τυχερά παιχνίδια. Γράμμα από α-
γαπημένο πρόσωπο. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη. 'Αριθμός: 106. Χρώμα: Παστέλ.

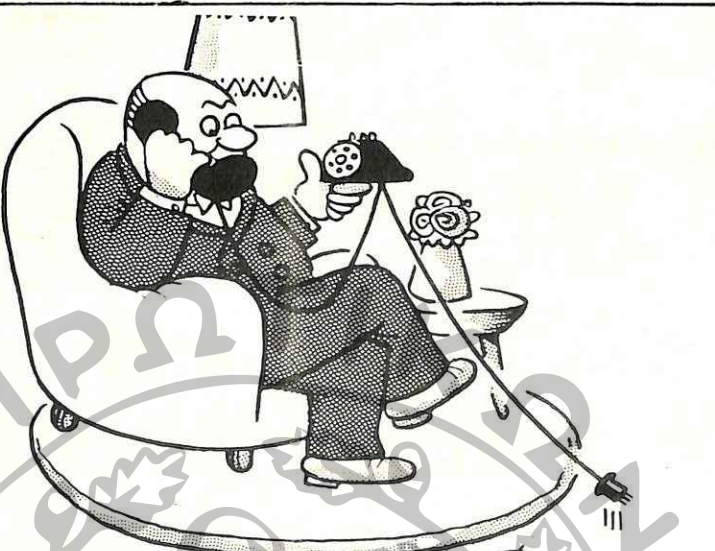
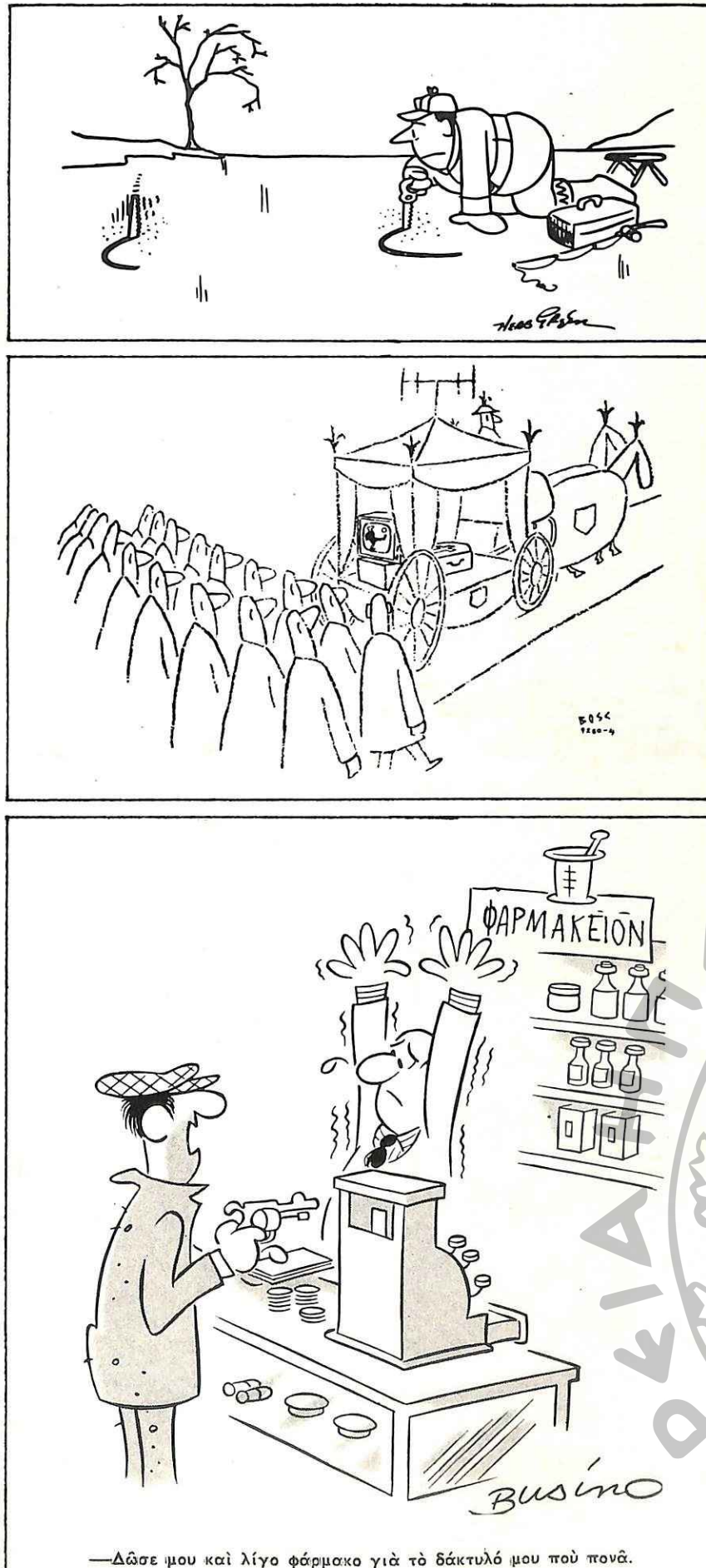
ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)
11 έως 21)12). Τα ά-
στρα προστατεύουν τα έ-
παγγελματικά σας ζητή-
ματα. Πρόσωπο με το ό-
ποιο είχατε σύνδεση, παλαιότερα, σας
στενοχωρεί. 'Εκδρομή με φιλική συντρο-
φιά. Στόν έρωτα: Χαρά. Εθνική ημέρα:
Κυριακή. 'Αριθμός: 10. Χρώμα: Μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22)
12 έως 19)1). Τα άστρα
προστατεύουν την λογα-
σία σας. 'Επιτυχία. Εν-
διαφερόμετες συναντήσεις.
Τα ζητήματα της καρδιάς εξελίσσονται
πολύ ικανοποιητικά. Στην οικονομία: 'Ε-
να νέο πρόσωπο. Εθνική ημέρα: Σάβ-
βατο. 'Αριθμός: 58. Χρώμα: Καφέ όλε.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20)
1 έως 18)2). 'Ορισμένα
προσωπικά ζητήματα δεν
προχωρούν όπως θα θέλα-
τε. Εύχρηστη 'Εκκληση.
Στόν αισθηματικό τομέα: 'Τερεβολικός ρο-
μαντισμός. Τα οικονομικά σας θέματα θα
βελτιωθούν σημαντικά. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη. 'Αριθμός: 11. Χρώμα: Μαύρο.

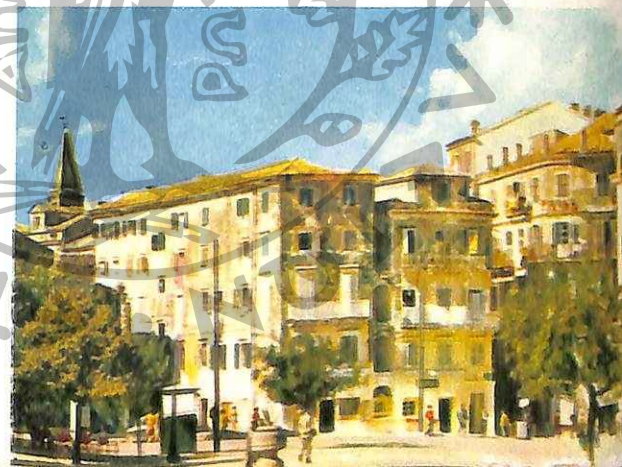
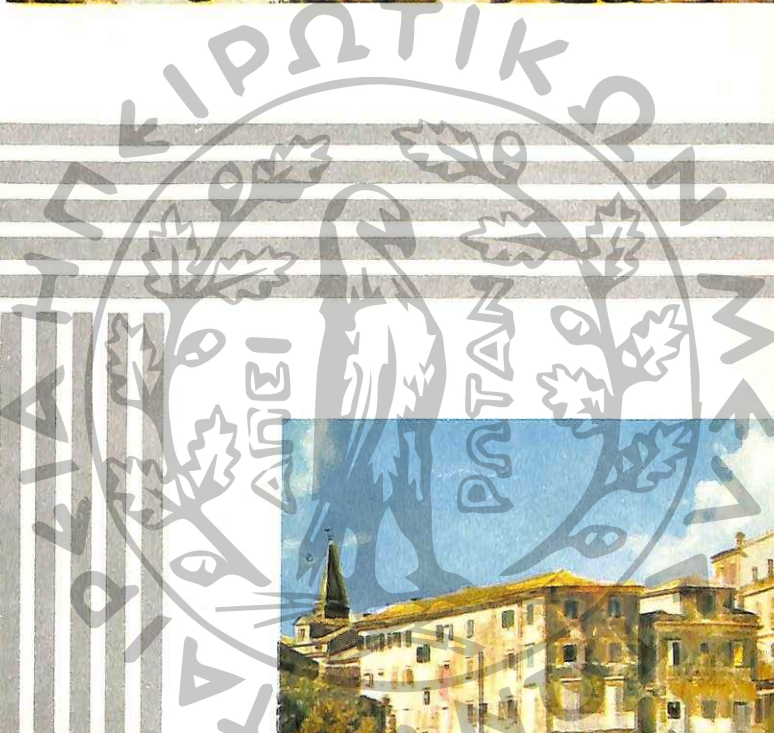
ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 ε-
ως 20)3). 'Ο Ζεύς σας
προσφέρει τύχη. 'Απορ-
δοίκτη κέρδη στην οικο-
γένεια. Μία αλλαγή στην
ζωή σας θα σας στενοχωρήσει. Στόν έ-
παγγελματικό τομέα: 'Επιτυχία. Θα σας
κάνουν μία πρόταση. Εθνική ημέρα: Σάβ-
βατο. 'Αριθμός: 95. Χρώμα: Γκρι σκούρο.

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΚΡΗΤΗ
ΓΛΥΦΑΔΑ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΓΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΣΤΗΡ

είδικως μελετημένα
για να ικανοποιήσουν
και τον πιο απαιτητικό ένοικο,
προσφέρουν όλα τα σύγχρονα μέσα
μιας άνετης και ευχάριστης διαμονής